

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2016/1075

z dnia 23 marca 2016 r.

uzupełniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających treść planów naprawy, planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, minimalne kryteria, które właściwy organ ma poddać ocenie w odniesieniu do planów naprawy i grupowych planów naprawy, warunki udzielenia wsparcia finansowego w ramach grupy, wymagania wobec niezależnych rzeczoznawców, umowne uznanie uprawnień do umorzenia i konwersji, procedury i treść wymogów dotyczących powiadomienia i obwieszczenia o zawieszeniu oraz sposób funkcjonowania kolegów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012⁽¹⁾, w szczególności jej art. 5 ust. 10, art. 6 ust. 8, art. 10 ust. 9, art. 12 ust. 6, art. 15 ust. 4, art. 23 ust. 2, art. 36 ust. 14, art. 55 ust. 3, art. 82 ust. 3 i art. 88 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przepisy zawarte w niniejszym rozporządzeniu są ze sobą ściśle powiązane, ponieważ odnoszą się do ram dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustanowionych w dyrektywie 2014/59/UE, począwszy od etapu planowania naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej instytucji, poprzez etap wczesnej interwencji, aż po moment podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Aby zapewnić spójność między wspomnianymi przepisami, które powinny wejść w życie jednocześnie, oraz w celu ułatwienia procesu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, konieczne jest, by instytucje, organy i uczestnicy rynku, w tym inwestorzy niebędący rezydentami UE, mieli całościowy wgląd w ich obowiązki i prawa oraz sprawny dostęp do tych obowiązków i praw. Pożądane jest więc ustanowienie odnośnych regulacyjnych standardów technicznych wymaganych na mocy dyrektywy 2014/59/UE w jednym rozporządzeniu.
- (2) Oprócz definicji zawartych w dyrektywie 2014/59/UE konieczne są niektóre definicje szczegółowe do stosowanych pojęć technicznych.
- (3) W ramach jednolitych przepisów dotyczących minimum informacji, jakie mają być zawarte w planach naprawy, należy uwzględnić uprawnienia właściwych organów do określenia uproszczonych obowiązków w odniesieniu do niektórych instytucji, jeżeli chodzi o treść i szczegóły planów naprawy, zgodnie z art. 4 dyrektywy 2014/59/UE, ale nie uniemożliwiać wykonywania tych uprawnień.

⁽¹⁾ Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190.

- (4) We wspomnianych jednolitych przepisach należy także doprecyzować, bez uszczerbku dla wszelkich uproszczonych obowiązków określonych zgodnie z art. 4 dyrektywy 2014/59/UE, informacje, które powinny zostać uwzględnione w indywidualnym planie naprawy oraz, zgodnie z art. 7 ust. 5 i 6 tej dyrektywy, w grupowym planie naprawy.
- (5) Istotne jest, aby informacje zawarte w planach naprawy były odpowiednie i szczególne, w zależności od tego, czy plany naprawy są opracowywane przez instytucje, które nie należą do grupy objętej nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 111 i 112 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE⁽¹⁾ lub stanowią indywidualne plany naprawy, jak przewidziano w art. 7 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE, bądź grupowe plany naprawy, jak przewidziano w art. 7 ust. 5 i 6 dyrektywy 2014/59/UE.
- (6) W celu uproszczenia wewnętrznej struktury planów naprawy wymogi informacyjne powinny zostać podzielone na kilka sekcji, z których część należy podzielić na podsekcje, jak określono w niniejszym rozporządzeniu.
- (7) W celu zapewnienia w razie potrzeby możliwości skutecznego wykonania w odpowiednim czasie planów naprawy konieczne jest opracowanie tych planów w oparciu o stabilną strukturę zarządzania. Plany naprawy powinny w związku z tym zawierać opis konkretnych stosowanych uzgodnień dotyczących zarządzania. W szczególności w planie należy określić, w jaki sposób został on opracowany, kto go zatwierdził oraz w jaki sposób jest on włączany do ogólnego ładu korporacyjnego danej instytucji lub grupy. W stosownych przypadkach należy opisać środki zastosowane w celu zapewnienia spójności między indywidualnym planem naprawy jednostki zależnej (w razie potrzeby) a grupowym planem naprawy.
- (8) Plany naprawy są niezbędne do przeprowadzenia oceny pod kątem wykonalności wariantów naprawy. Dlatego plan naprawy powinien zawierać szczegółowe informacje na temat procesu decyzyjnego w odniesieniu do jego uruchamiania jako głównego elementu struktury zarządzania, w oparciu o proces eskalacji wykorzystujący wskaźniki w rozumieniu art. 9 dyrektywy 2014/59/UE. Ponieważ każdy kryzys jest inny, wystąpienie wskaźnika nie wiąże się z automatycznym aktywowaniem konkretnego wariantu naprawy lub – bardziej ogólnie – nie powoduje zastosowania zautomatyzowanych ram, w których konieczne jest wykonanie określonego wariantu naprawy zgodnie z określonymi wcześniej wymogami proceduralnymi. Wskaźniki należy raczej wykorzystywać w celu zaznaczenia, że powinno się rozpocząć proces eskalacji obejmującej analizę najlepszego sposobu zaradzenia sytuacji kryzysowej. Zanim wystąpią tego rodzaju wskaźniki, należy wykorzystywać również dane i wartości odniesienia stosowane przy regularnym zarządzaniu ryzykiem w celu poinformowania instytucji lub grupy o ryzyku pogorszenia ich sytuacji finansowej, a także o występowaniu wskaźników uruchamiających procedurę. Chociaż tego rodzaju wczesne sygnały ostrzegawcze nie są wskaźnikami w rozumieniu dyrektywy 2014/59/UE i jako takie nie wskazują wejścia w fazę odtwarzania ani nie wymagają eskalacji wykraczającej poza dotychczas stosowane procesy, przyczyniają się one do zapewnienia spójności między procesem regularnego zarządzania ryzykiem instytucji a procesem monitorowania wskaźników. Plan naprawy powinien zatem zawierać opis tego, w jaki sposób odpowiednie elementy zarządzania ryzykiem danej instytucji są powiązane ze wskaźnikami.
- (9) Analiza strategiczna powinna uwzględniać międzynarodowe normy w zakresie planów naprawy, takie jak dokument „Kluczowe atrybuty skutecznych systemów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowych” (ang. „Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions”) przygotowany przez Radę Stabilności Finansowej. Zgodnie z kluczowymi atrybutami w ramach analizy strategicznej należy określić jej ważne i systemowo istotne funkcje instytucji oraz wskazać najważniejsze kroki w celu zachowania tych funkcji w scenariuszach naprawy. W związku z tym analiza strategiczna powinna składać się z dwóch części. W pierwszej części analizy strategicznej należy opisać instytucję lub grupę oraz ich główne linie biznesowe i funkcje krytyczne. Opis instytucji lub grupy powinien stanowić ogólny przegląd instytucji lub grupy i jej działań, wraz ze szczegółowym opisem jej głównych linii biznesowych i funkcji krytycznych. W celu ułatwienia oceny wariantów naprawy, takich jak zbycie i sprzedaż linii biznesowych, istotne jest określenie osób prawnych, w ramach których znajdują się główne linie biznesowe i funkcje krytyczne, oraz przeprowadzenie analizy wzajemnych powiązań wewnątrz grupy. Na mocy art. 6 ust. 1 i 2 dyrektywy 2014/59/UE instytucje mają obowiązek wykazać w sposób zadowalający właściwy organ, że istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że plan naprawy zostanie wdrożony bez wywoływania jakichkolwiek znaczących negatywnych skutków dla systemu finansowego. Ponadto art. 6 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE zobowiązuje właściwe organy do oceny, w jakim zakresie plan naprawy bądź konkretne warianty w jego ramach mogą zostać wdrożone bez wywoływania jakichkolwiek znaczących negatywnych skutków dla systemu finansowego. Plany naprawy powinny zawierać opis wzajemnych powiązań zewnętrznych.
- (10) W drugiej części analizy strategicznej należy zidentyfikować i ocenić możliwe warianty działań naprawczych. Warianty naprawy dostępne instytucji lub grupie należy najpierw opisać bez odniesienia do konkretnego

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

scenariusza trudnej sytuacji finansowej. Są one środkiem zwiększenia ogólnej gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej oraz wspierania instytucji lub grupy w elastycznym reagowaniu w przypadku sytuacji kryzysowej. Następnie należy określić w analizie strategicznej, w jaki sposób przeanalizowano warianty naprawy pod kątem konkretnych scenariuszy trudnych sytuacji finansowych, tak by wstępnie ocenić, które warianty naprawy byłyby skuteczne w każdym z tych scenariuszy, zapewniając tym samym praktyczny test skuteczności wariantów naprawy i adekwatności wskaźników. Warianty naprawy powinny obejmować środki, które może podjąć instytucja, jeżeli spełnione są warunki wczesnej interwencji zgodnie z art. 27 dyrektywy 2014/59/UE.

- (11) Poinformowanie o planie naprawy ma kluczowe znaczenie dla skutecznego wdrożenia tego planu oraz w celu uniknięcia negatywnych skutków dla systemu finansowego. Plan naprawy powinien również zawierać sekcję poświęconą komunikacji i ujawnianiu informacji w celu uwzględnienia zarówno komunikacji wewnętrznej z właściwymi organami na poziomie wewnętrznym oraz pracownikami instytucji lub grupy, jak i komunikacji zewnętrznej.
- (12) Plan naprawy może wiązać się ze zmianą organizacji biznesowej instytucji w celu ułatwienia aktualizacji tego planu oraz jego wdrożenia w przyszłości, w celu monitorowania wskaźników lub ponieważ w ramach procesu zidentyfikowano określone przeszkody utrudniające wdrożenie wariantów naprawy. W planie naprawy należy opisać wspomniane organizacyjne działania przygotowawcze i następcze, jakie ma podjąć instytucja lub grupa, w celu ułatwienia skutecznej oceny tego, czy istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo wdrożenia tego planu, oraz w celu ułatwienia monitorowania jego wdrażania przez instytucję lub grupę i przez właściwe organy.
- (13) Niezbędne jest określenie minimalnych kryteriów, które właściwy organ musi uwzględnić przy dokonywaniu oceny planów naprawy sporządzonych przez instytucje, jak przewidziano w art. 6 ust. 2 oraz art. 8 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE.
- (14) W art. 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010⁽¹⁾ upoważnia się Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) do wydawania wytycznych w celu zapewnienia wspólnego, jednolitego i spójnego stosowania prawa Unii oraz wymaga się, aby właściwe organy i instytucje finansowe, do których skierowane są takie wytyczne, dokładały wszelkich starań, aby zastosować się do tych wytycznych. Ponieważ dyrektywa 2014/59/UE upoważnia EUNB do wydawania wytycznych zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w celu sprecyzowania pewnych aspektów dyrektywy, właściwe organy powinny uwzględnić zgodnie z tym artykułem wytyczne w sprawie scenariuszy planowania naprawy oraz wskaźników, które mają zostać uwzględnione w planach naprawy wydawanych przez EUNB, poprzez dołożenie wszelkich starań, aby zastosować się do tych wytycznych zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.
- (15) Celem planowania naprawy, jak określono w dyrektywie 2014/59/UE, jest zidentyfikowanie wariantów służących utrzymaniu lub przywróceniu rentowności i sytuacji finansowej danej instytucji lub grupy, jeżeli taka instytucja lub grupa znajduje się w bardzo trudnej sytuacji. W ramach kryteriów oceny planu naprawy należy zatem dążyć do zapewnienia, aby plan ten był odpowiedni dla podmiotów, które są nim objęte, i że plan oraz warianty przedstawione w dokumencie są wykonalne i mogą zostać wdrożone w odpowiednim czasie. Dokładne okoliczności, jakie właściwy organ musi poddać ocenie, będą zależeć od treści i zakresu planu naprawy. Należy ustanowić jednolite przepisy dotyczące minimalnych kryteriów, które powinny być poddane ocenie, aby uwzględnić zdolność właściwych organów do nakładania uproszczonych obowiązków w odniesieniu do niektórych instytucji, jeżeli chodzi o treść planów naprawy i szczegółowe informacje na ich temat zgodnie z art. 4 dyrektywy 2014/59/UE.
- (16) W stosownych przypadkach należy określić dodatkowe kryteria mające zastosowanie do oceny grupowych planów naprawy w celu odzwierciedlenia dodatkowych wymogów przewidzianych w dyrektywie 2014/59/UE, które mają zastosowanie do takich planów.
- (17) Plany naprawy powinny być kompletne i zawierać wszystkie informacje wymagane na mocy dyrektywy 2014/59/UE, w tym elementy wyszczególnione w niniejszym rozporządzeniu. Powinny one również być kompleksowe, w tym wystarczająco szczegółowe i o wystarczającym zakresie możliwości w odniesieniu do okoliczności danego podmiotu lub podmiotów, których dotyczą.
- (18) W wymaganiach dotyczących treści planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy uwzględnić bieżące prace prowadzone w celu skoordynowania tego rodzaju rozwoju sytuacji na poziomie światowym za pośrednictwem Rady Stabilności Finansowej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

- (19) Normy dotyczące treści planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być wystarczająco elastyczne, aby uwzględnić okoliczności występujące w przypadku danej instytucji lub grupy w celu zapewnienia, by plany były ukierunkowane i przydatne dla realizacji strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (20) Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny oceniać, czy likwidacja w ramach zwykłego postępowania upadłościowego może w wiarygodny i wykonalny sposób doprowadzić do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W tym celu konieczne może być korzystanie ze stosownej wiedzy fachowej w odniesieniu do systemów gwarancji depozytów. Ocena, czy likwidacja jest wykonalna i wiarygodna, nie wyklucza konieczności dokonania oceny, czy cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostaną osiągnięte w równym stopniu w likwidacji w ramach krajowych postępowania upadłościowych, w tym przez ograniczenie do minimum korzystania z nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego.
- (21) Ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest procesem wieloetapowym i jest możliwa jedynie na podstawie zidentyfikowanej, preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą uznać pod koniec tego procesu, że bardziej odpowiednia jest zmieniona lub całkowicie odmienna strategia.
- (22) Należy również rozważyć warianty preferowanej strategii, aby wziąć pod uwagę okoliczności, które uniemożliwiają wprowadzenie preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, takie jak sytuacja, w której strategia oparta na pojedynczym punkcie kontaktowym z wykorzystaniem instrumentu umorzenia lub konwersji długu nie jest już wykonalna, jeżeli straty przekroczą zobowiązania kwalifikowalne wyemitowane przez jednostkę dominującą.
- (23) Normy dotyczące grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny umożliwić stosowanie strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji opartej na dowolnym dostosowanym podejściu przedstawionym przez Radę Stabilności Finansowej i określonym w motywie 80 dyrektywy 2014/59/UE. Strategie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą mianowicie obejmować jeden organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który stosuje instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie spółki holdingowej lub jednostki dominującej w ramach grupy (pojedynczy punkt kontaktowy), obejmować więcej niż jeden organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który stosuje instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do więcej niż jednej regionalnej lub funkcjonalnej podgrupy lub podmiotu w grupie transgranicznej (wielokrotny punkt kontaktowy), lub mogą stanowić połączenie aspektów obu tych rodzajów organów.
- (24) W każdym razie w planowaniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz w ocenie możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy uwzględnić wszelkie działania wspierające wymagane przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji inne niż organy podejmujące działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, np. poprzez dostarczanie informacji, stałe świadczenie wspólnych usług mających krytyczne znaczenie lub decyzje o rezygnacji z podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, biorąc pod uwagę prawo innych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do działania z własnej inicjatywy, jeżeli jest to konieczne do osiągnięcia wewnętrznej stabilności finansowej przy braku skutecznych działań ze strony organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (25) W sekcji C załącznika do dyrektywy 2014/59/UE określono szereg kwestii, które należy uwzględnić przy ocenie możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub grupy, ale nie jest to zbiór wyczerpujący i wymaga dalszego uszczegółowienia.
- (26) Zgodnie z art. 32 dyrektywy 2014/59/UE, działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinno być podejmowane wyłącznie w przypadku, gdy likwidacja instytucji lub grupy w ramach standardowego postępowania upadłościowego nie leży w interesie publicznym, a zatem przy ocenie możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy uznać taką likwidację za alternatywę wobec działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (27) W art. 23 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE określono szereg warunków, jakie muszą zostać spełnione, aby instytucja dominująca, unijna instytucja dominująca i niektóre inne podmioty należące do danej grupy oraz ich jednostki zależne w innych państwach członkowskich lub państwach trzecich, które to podmioty stanowią instytucje lub instytucje finansowe, na podstawie umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy przewidzianego w rozdziale III tej dyrektywy mogły zapewnić wsparcie finansowe w formie pożyczki, udzielenia gwarancji lub udostępnienia aktywów do wykorzystania jako zabezpieczenie na potrzeby innego podmiotu powiązanego, który spełnia warunki w zakresie wczesnej interwencji. Zgodnie z art. 25 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE właściwy organ podmiotu powiązanego udzielającego wsparcia może zakazać udzielenia wsparcia finansowego lub je ograniczyć.

- (28) Uwzględniając trudności finansowe podmiotu otrzymującego wsparcie oraz warunek, zgodnie z którym musi istnieć uzasadnione prawdopodobieństwo, że udzielone wsparcie finansowe pomoże przezwyciężyć trudności finansowe, konieczne jest przeprowadzenie dogłębnej analizy potrzeb podmiotu otrzymującego wsparcie w zakresie kapitału i płynności oraz analizy wewnętrznych i zewnętrznych przyczyn wystąpienia trudności finansowych, a także przeszłych, obecnych i oczekiwanych warunków rynkowych. Analiza ta powinna obejmować środki, jakie zaplanowano w celu zaradzenia przyczynom trudności podmiotu otrzymującego wsparcie i które mogą w skuteczny sposób wspierać proces naprawy jego sytuacji finansowej.
- (29) Ocena szeregu warunków należy do obowiązków podmiotu, który udziela wsparcia („podmiot udzielający wsparcia”), oraz właściwego organu odpowiedzialnego za instytucję udzielającą wsparcia. W ocenie należy uwzględnić ryzyko potencjalnego niekorzystnego rozwoju sytuacji. Do celów kompleksowej oceny warunków, które dotyczą podmiotu udzielającego wsparcia, właściwy organ odpowiedzialny za podmiot udzielający wsparcia powinien również uwzględnić informacje i oceny dostarczone przez właściwy organ odpowiedzialny za podmiot powiązany otrzymujący wsparcie finansowe.
- (30) W przypadku warunku, zgodnie z którym treść tego przepisu jest zgodna z art. 19 ust. 7 dyrektywy 2014/59/UE, należy uwzględnić ryzyko niewykonania zobowiązania przez podmiot otrzymujący wsparcie oraz stratę po stronie podmiotu udzielającego wsparcia ze względu na niewypłacalność podmiotu otrzymującego wsparcie, na podstawie porównania sytuacji po otrzymaniu wsparcia lub – odpowiednio – bez jej przyznania oraz w oparciu o ujawnienie wszystkich stosownych informacji. Warunki te powinny odzwierciedlać najlepszy interes podmiotu udzielającego wsparcia, jak określono w art. 19 ust. 7 lit. b), który stanowi, że można uwzględnić wszelkie bezpośrednie lub pośrednie korzyści, jakie dana strona może odnieść w wyniku udzielenia wsparcia finansowego. Powinno to zostać zweryfikowane w drodze dogłębnej analizy kosztów i korzyści dla podmiotów udzielających wsparcia i grupy jako całości w ramach opisanych dwóch scenariuszy.
- (31) Umowy dotyczące wsparcia finansowego oraz udzielanie wsparcia finansowego w ramach grupy może poprawić możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy, na przykład gdy są one zgodne z mechanizmem pokrywania strat zapewnianym w ramach strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Mogą one jednakże również ograniczać możliwość realizacji wybranej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, np. jeśli strategia ta przewiduje rozdzielenie różnych części danej grupy. Ocena wpływu na możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinna zatem opierać się na ocenie możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, na indywidualnym planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także w stosownych przypadkach na grupowym planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z ustaleniami wspólnej decyzji kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (32) Konieczne jest zapewnienie, aby niezależni rzeczoznawcy przy wykonywaniu swych zadań w zakresie wyceny do celów określonych w art. 36, w tym art. 49 ust. 3 i art. 74 dyrektywy 2014/59/UE nie podlegali ani nie byli postrzegani jako podlegający wpływowi organów publicznych, w tym organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ani instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) tej dyrektywy.
- (33) W związku z tym należy stosować jednolite przepisy, aby określić okoliczności, w których osobę uznaje się za niezależną od właściwych organów publicznych, w tym organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz od instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) dyrektywy 2014/59/UE. Przepisy te powinny zawierać wymogi dotyczące wiedzy i zasobów danej osoby i ich związku z właściwymi organami publicznymi, w tym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz z instytucją lub podmiotem, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) dyrektywy 2014/59/UE.
- (34) Niezależność tę można wzmocnić poprzez ustanowienie warunków zapewniających adekwatność wiedzy fachowej i zasobów niezależnego rzeczoznawcy. W szczególności należy zapewnić, by niezależny rzeczoznawca miał niezbędne kwalifikacje, wiedzę i wiedzę specjalistyczną we wszystkich odpowiednich dziedzinach, w szczególności w zakresie wyceny i rachunkowości w kontekście sektora bankowego. Należy również zapewnić, aby do celów przeprowadzenia wyceny niezależny rzeczoznawca dysponował wystarczającymi zasobami ludzkimi i technicznymi lub miał do nich dostęp. Do osiągnięcia tego celu wskazane może być zapewnienie – w odniesieniu do przeprowadzania wyceny – dostępu do wystarczających zasobów ludzkich i technicznych poprzez zaangażowanie pracowników lub wykonawców z innych przedsiębiorstw specjalizujących się w wycenie lub z firm prawniczych bądź też z innych źródeł. Jeżeli na potrzeby wsparcia przeprowadzenia wyceny zaangażowano personel lub wykonawców, powinni oni podlegać weryfikacji konfliktów interesów w celu zapewnienia braku zagrożenia w zakresie niezależności. We wszystkich przypadkach niezależny rzeczoznawca powinien pozostać odpowiedzialny za wynik wyceny.
- (35) Ponadto należy zagwarantować, że również niezależny rzeczoznawca ma możliwość skutecznego przeprowadzenia wyceny bez nadmiernego polegania na którymkolwiek z właściwych organów publicznych, w tym organie

ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ani na instytucji lub podmiocie, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) dyrektywy 2014/59/UE. Udzielanie instrukcji lub wskazówek koniecznych do przeprowadzenia wyceny, na przykład w odniesieniu do metodyki w dziedzinie wyceny zapewnianej na podstawie prawodawstwa unijnego w celach związanych z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, nie powinno być jednak postrzegane jako nadmierne poleganie na nich, jeżeli takie polecenia lub wskazówki uważa się za niezbędne do wspierania przeprowadzania wyceny. Ponadto nie należy ograniczać zapewniania wsparcia, takiego jak dostarczanie przez daną instytucję lub podmiot systemów, sprawozdań finansowych, sprawozdań regulacyjnych, danych rynkowych, innych dokumentów lub innego rodzaju wsparcia na rzecz niezależnego rzeczoznawcy, jeżeli w ocenie organu powołującego lub innego organu, który może być upoważniony do wykonania tego zadania w zainteresowanym państwie członkowskim, jest to uważane za konieczne w celu wsparcia przeprowadzenia wyceny. Zgodnie z wszelkimi procedurami, jakie mogą zostać wprowadzone, zapewnianie instrukcji, wytycznych i innych form wsparcia powinno zostać uzgodnione w poszczególnych przypadkach lub łącznie.

- (36) Nie należy uniemożliwiać przyznawania rozsądnych wynagrodzeń i zwrotu uzasadnionych kosztów w związku z wyceną.
- (37) Niezależność może być zagrożona, gdy wycena jest przeprowadzana przez osobę zatrudnioną przez jakiegokolwiek właściwe organy publiczne, w tym organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz instytucję lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), lit. c) i lit. d) dyrektywy 2014/59/UE, lub powiązaną z tymi organami lub podmiotami nawet w przypadkach, gdy ustanowiono pełną odrębność organizacyjną na potrzeby reagowania na takie zagrożenia, jak kontrola własna, interes własny, rzecznictwo, znajomość, stosunek zaufania lub zastraszanie. W związku z tym istnieje konieczność zagwarantowania, iż zapewniono odpowiedni rozdział prawny w taki sposób, że niezależny rzeczoznawca nie jest pracownikiem ani wykonawcą jakichkolwiek właściwych organów publicznych, w tym organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lub instytucji bądź podmiotu ani nie należy do grupy związanej z tymi organami lub podmiotami.
- (38) Niezbędne jest również zagwarantowanie, że niezależny rzeczoznawca nie ma istotnego wspólnego interesu ani nie znajduje się w sytuacji konfliktu interesów w stosunku do jakiegokolwiek właściwego organu publicznego, w tym organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ani instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) dyrektywy 2014/59/UE, w tym ich kadry kierowniczej wyższego szczebla, akcjonariuszy posiadających pakiet kontrolny udziałowców, podmiotów powiązanych i znaczących wierzycieli, co mogłoby mieć miejsce w przypadku, gdyby niezależny rzeczoznawca był znaczącym wierzycielem danej instytucji lub danego podmiotu. Istotny interes mogłyby również stanowić stosunki osobiste.
- (39) Organ powołujący lub inny organ, który może być upoważniony do wykonania tego zadania w zainteresowanym państwie członkowskim, powinien zatem ocenić, czy w danym przypadku dochodzi do jakiegokolwiek istotnego wspólnego interesu lub konfliktu interesów. Do celów tej oceny niezależny rzeczoznawca powinien powiadomić organ powołujący lub inny organ, który może być upoważniony do wykonania tego zadania w zainteresowanym państwie członkowskim, o zaistnieniu jakiegokolwiek faktycznego lub potencjalnego interesu, jaki zdaniem danej osoby może w odniesieniu do oceny tego organu zostać uznany za istotny interes, oraz dostarcza wszelkie informacje, których z uzasadnionym prawdopodobieństwem może wymagać organ na potrzeby dokonania tej oceny. W przypadku osób prawnych niezależność powinna być oceniona poprzez odniesienie do przedsiębiorstwa lub partnerstwa jako całości, ale z uwzględnieniem jakiegokolwiek odrębności organizacyjnej oraz innych ustaleń, które mogą zostać wprowadzone w celu rozróżnienia między tymi pracownikami, którzy mogą być zaangażowani w proces wyceny, a innymi członkami personelu, aby zapewnić reagowanie na takie zagrożenia, jak kontrola własna, interes własny, rzecznictwo, znajomość, stosunek zaufania lub zastraszanie. Jeżeli waga tych zagrożeń w porównaniu z zastosowanymi zabezpieczeniami prowadzi do naruszenia niezależności danej osoby, przedsiębiorstwo lub partnerstwo nie powinno pełnić funkcji niezależnego rzeczoznawcy.
- (40) Na potrzeby kwalifikowalności do pełnienia roli rzeczoznawcy w żadnym wypadku za niezależnego nie można uznać biegłego rewidenta, który zakończył kontrolę danej instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) dyrektywy 2014/59/UE, w roku poprzedzającym rok oceny przeprowadzanej przez niezależnego rzeczoznawcę. Również w odniesieniu do innych usług kontroli lub wyceny świadczonych na rzecz instytucji lub podmiotu w latach poprzedzających bezpośrednio datę przeprowadzania oceny niezależności należy założyć, że obejmują one istotny wspólny interes lub konflikt interesów, chyba że zostanie wykazane w sposób zadowalający organ powołujący lub inny organ, który może być upoważniony do wykonania tego zadania w zainteresowanym państwie członkowskim, że taka sytuacja nie ma miejsca, uwzględniając wszystkie istotne okoliczności, w tym wszelkie obowiązujące rodzaje odrębności organizacyjnej lub inne uzgodnienia.
- (41) Konieczne jest, aby po wyznaczeniu niezależny rzeczoznawca stosował strategię polityczne i procedury zgodnie z obowiązującymi kodeksami etyki i normami zawodowymi do identyfikacji wszelkich faktycznych lub potencjalnych interesów, które rzeczoznawca uznaje za mogące stanowić istotny wspólny interes lub konflikt interesów. Należy niezwłocznie poinformować organ powołujący lub inny organ, który można zidentyfikować w zainteresowanym państwie członkowskim, o wszelkich rzeczywistych lub potencjalnych interesach, a taki

organ powinien rozważyć, czy stanowią one istotny interes i jeżeli stanowią – należy odwołać wyznaczonego niezależnego rzeczoznawcę i wyznaczyć nowego rzeczoznawcę.

- (42) W dyrektywie 2014/59/UE wymaga się, aby państwa członkowskie przyznały swoim organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji szereg uprawnień, w tym uprawnienia do umorzenia i konwersji określone w art. 2 ust. 1 pkt 66 tej dyrektywy, które to uprawnienia mogą być stosowane niezależnie lub w połączeniu z działaniami w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (43) Ważne jest zapewnienie, by uprawnienia do umorzenia i konwersji mogły być stosowane w odniesieniu do wszystkich zobowiązań, które nie są wyłączone na mocy art. 44 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE. W odniesieniu do zobowiązań podlegających prawu państwa trzeciego innych niż te wchodzące w zakres listy zobowiązań, do których ma zastosowanie wyłączenie przewidziane w art. 55 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE, należy dołączyć postanowienie umowne, aby uzasadnić zastosowanie uprawnienia do umorzenia i konwersji do tego rodzaju zobowiązania.
- (44) Postanowienia umowne, o których mowa w art. 55 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE, należy włączyć do umów ustanawiających zobowiązania, do których ma zastosowanie ten artykuł, zawartych po dacie rozpoczęcia stosowania przepisów przyjętych w celu transpozycji tytułu IV rozdział IV sekcja 5 dyrektywy 2014/59/UE.
- (45) W szczególności postanowienie umowne, o którym mowa w art. 55 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE, należy włączyć do odpowiednich umów dotyczących zobowiązania, które przy ich tworzeniu nie są w pełni zabezpieczone lub są całkowicie zabezpieczone, ale postanowienia umowne regulujące dane zobowiązanie nie obligują dłużnika do ustanowienia zabezpieczenia, które zapewniłoby w sposób ciągły pełne bezpieczeństwo zobowiązania zgodnie z obowiązującymi wymogami regulacyjnymi określonymi w prawie Unii lub równoważnym prawie w państwach trzecich.
- (46) W odniesieniu do odpowiednich umów zawartych przed datą rozpoczęcia stosowania przepisów przyjętych w celu transpozycji tytułu IV rozdział IV sekcja 5 dyrektywy 2014/59/UE postanowienie umowne należy włączyć, jeżeli zobowiązania są ustanawiane na mocy tej umowy po dacie transpozycji.
- (47) Ponadto w odniesieniu do odpowiednich umów zawartych przed datą rozpoczęcia stosowania przepisów przyjętych w celu transpozycji tytułu IV rozdział IV sekcja 5 dyrektywy 2014/59/UE istotne zmiany, które mają wpływ na istotne prawa i obowiązki stron umowy, powinny wiązać się z obowiązkiem umieszczenia postanowienia umownego, o którym mowa w art. 55 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE. Nieistotne zmiany, które nie mają wpływu na prawa i obowiązki materialne strony odpowiedniej umowy, nie powinny być wystarczającą podstawą do wprowadzania wymogu włączenia postanowienia umownego; we wszystkich innych przypadkach postanowienie umowne należy wprowadzić.
- (48) Należy ustanowić obowiązkowe elementy treści postanowienia umownego w celu umożliwienia odpowiedniego poziomu harmonizacji przy jednoczesnym zapewnieniu, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, instytucje i podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d) dyrektywy 2014/59/UE, mogły uwzględnić różnice w systemach prawnych lub różnice wynikające z charakteru lub formy zobowiązań.
- (49) W celu zapewnienia jednolitego podejścia w całej Unii gwarantującego skuteczną koordynację między odpowiednimi organami oraz umożliwienia organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowania odpowiednich, świadomych i szybkich decyzji w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w niniejszym rozporządzeniu określono procedury i treść powiadomień, o których mowa w art. 81 ust. 1, 2 i 3 dyrektywy 2014/59/UE.
- (50) Powiadomienia należy wysyłać za pośrednictwem bezpiecznego połączenia elektronicznego, odzwierciedlając pilny charakter sprawy oraz znaczenie zakresu przedmiotowego. W celu wsparcia koordynacji między stronami rozważa się zastosowanie w ramach procedury uprzedniej komunikacji ustnej i późniejszego potwierdzenia odbioru.
- (51) W ramach powiadomień należy dostarczyć adresatowi odpowiednie informacje, aby mógł on bezzwłocznie wykonywać swoje zadania; w związku z tym przewidziano konkretne treści w odniesieniu do powiadomienia, jakie organ zarządzający instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) dyrektywy 2014/59/UE, powinien przedłożyć właściwemu organowi, jeżeli znajdują się one na progu upadłości lub są zagrożone upadłością. Podobnie takie powiadomienie przekazane przez właściwy organ organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinno zawierać wspomniane informacje umożliwiające organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonanie jego zadań. Szczegółowe wymogi dotyczące treści należy zapewnić również w odniesieniu do powiadomienia o ocenie, zgodnie z którą instytucja lub podmiot, o których

mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością, jeżeli ocena ta została zainicjowana odpowiednio przez właściwy organ lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W takich przypadkach w powiadomieniu należy również określić odpowiednie warunki przewidziane w art. 32 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 2014/59/UE.

- (52) W celu zapewnienia zharmonizowanego podejścia w całej Unii, aby odpowiednio informować zainteresowane strony o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w niniejszym rozporządzeniu określono procedury i treści obwieszczenia zawierającego streszczenie skutków działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym decyzji o zawieszeniu lub ograniczeniu wykonywania niektórych praw zgodnie z art. 69, 70 i 71 dyrektywy 2014/59/UE.
- (53) W niniejszym rozporządzeniu określono treść takiego obwieszczenia, uwzględniając niektóre najważniejsze informacje, jakie należy przekazywać klientom detalicznym i niedetalicznym oraz wierzycielom; w odniesieniu do elementów, które nie zostały wymienione w niniejszym rozporządzeniu, obwieszczenie powinno być spójne z szerszą strategią komunikacyjną opracowaną jako część planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz uwzględnioną w rozdziale II sekcje I i II niniejszego rozporządzenia. Konieczne jest przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia jednolitych, szczegółowych przepisów w zakresie ustanawiania kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i procedur, których mają one przestrzegać podczas wykonywania funkcji i zadań określonych w art. 88 dyrektywy 2014/59/UE ze względu na fakt, że grupowe planowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może wywierać duży wpływ w więcej niż jednym państwie członkowskim.
- (54) Przy ustanawianiu kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy unikać powielania prac już prowadzonych przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany i kolegium organów nadzoru. Ważne jest również zapewnienie, aby prace te zostały dostosowane w celu umożliwienia reagowania na potrzeby w zakresie funkcjonowania kolegium. W szczególności należy zapewnić, aby grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniał i odpowiednio dostosowywał wszystkie stosowne prace prowadzone przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany w ramach kolegium organów nadzoru, w szczególności w odniesieniu do identyfikowania odpowiednich podmiotów powiązanych; w związku z tym władze te należy zaprosić do udziału jako członka lub obserwatora kolegium („proces wykonania schematu”).
- (55) Odniesienie do innych grup lub kolegiów wykonujących takie same zadania i funkcje zgodnie z art. 88 ust. 6 dyrektywy 2014/59/UE należy rozumieć jako obejmujące, ale nieograniczające się do grup zarządzania w sytuacji kryzysowej ustanowionych w ramach wspólnych zasad i podejść opracowanych przez Radę Stabilności Finansowej i grupę G-20. Ważne jest zatem zapewnienie, by grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przy ocenie swojego obowiązku utworzenia kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oceniały również, czy te inne grupy lub kolegia działają zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.
- (56) Udział organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z państw trzecich w charakterze obserwatorów w kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji został już przewidziany w art. 88 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE. Dlatego należy zapewnić proces organizowania ich udziału w pracach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ich udziału w różnych zadaniach kolegium.
- (57) Do osiągnięcia efektywnego planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji potrzebne są skutecznego i terminowe interakcje oraz współpraca między kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji a grupą bankową, w szczególności między grupowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji a unijną jednostką dominującą. Oczekuje się, że w tym celu grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji poinformuje unijną jednostkę dominującą o ustanowieniu kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jego składzie i o wszelkich zmianach w tym składzie. W ramach skutecznych i terminowych interakcji i współpracy między grupowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji a unijną jednostką dominującą nie należy jednak pomijać aspektów szybkości działania niezbędnego do utrzymania stabilności finansowej ani charakteru przygotowawczego czy zapobiegawczego i złożonej analizy ekonomicznej wymaganych przy planowaniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (58) Pisemne uzgodnienia i procedury kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zawierać niezbędne przepisy organizacyjne, aby zapewnić wydajne i skuteczne procesy decyzyjne. W szczególności kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny uznawać potrzebę ustanowienia elastycznych podstruktur w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na potrzeby wykonywania funkcji kolegium i zapewnienia, aby członkowie kolegium mogli wносить odpowiedni wkład w odniesieniu do każdej funkcji kolegium. W szczególności, jeżeli zostanie uznane za stosowne, by w kolegium w charakterze obserwatorów uczestniczyły organy inne niż członkowie kolegium, konieczne jest zapewnienie przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby warunki uczestnictwa były określone w pisemnych uzgodnieniach oraz aby nie były one bardziej korzystne niż te przewidziane w niniejszym rozporządzeniu dla członków kolegium.

- (59) Pisemne uzgodnienia i procedury kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny również obejmować niezbędne przepisy operacyjne w celu zapewnienia, aby kolegium umożliwiło organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zarówno koordynowanie ich wkładu do kolegium organów nadzoru, jak i organizowanie analizy, opinii i oceny w odniesieniu do danych, jakie otrzymają organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji od kolegium organów nadzoru. Najlepiej zatem, aby pisemne ustalenia obejmowały proces komunikacji między organami nadzoru a kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przede wszystkim między grupowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji a organem sprawującym nadzór skonsolidowany. W pisemnych ustaleniach należy również określić procedury, jakie należy stosować w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla wypracowania wspólnego zrozumienia we wszystkich przypadkach, w których w praktyce konieczna jest koordynacja, ale nie jest wymagana wspólna decyzja zgodnie z dyrektywą 2014/59/UE.
- (60) Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien mieć dostęp do wszelkich informacji niezbędnych do wykonywania swych zadań i obowiązków oraz powinien działać jako koordynator do celów gromadzenia i rozpowszechniania informacji otrzymanych od dowolnego członka kolegium lub dowolnego podmiotu powiązanego podlegającego przepisom dotyczącym poufności i przepisom obejmującym wymianę informacji poufnych przewidzianym w dyrektywie 2014/59/UE.
- (61) W celu zapewnienia skuteczności procedur operacyjnych pod względem reagowania w sytuacjach awaryjnych grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien przeprowadzić badania dotyczące funkcjonowania kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz w stosownych przypadkach powinien mieć możliwość zaangażowania unijnej jednostki dominującej w wykonywanie tych badań.
- (62) Kluczowe znaczenie ma terminowe i realistyczne planowanie wszystkich elementów procedur wspólnej decyzji. Każdy organ zaangażowany w te procesy powinien zapewnić grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji swój wkład w odpowiednią wspólną decyzję w sposób terminowy i skuteczny oraz zgodnie z odpowiednimi harmonogramami wspólnej decyzji.
- (63) Należy zapewnić, by wspólne decyzje były podejmowane szybko i terminowo. Jest to szczególnie istotne w przypadku decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale jest również ważne w odniesieniu do planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jednocześnie należy zadbać o to, by wszystkim organom uczestniczącym we wspólnym procesie decyzyjnym zapewniono odpowiedni czas na wyrażenie opinii. Aby osiągnąć właściwą równowagę między tymi dwoma celami, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien mieć uprawnienia do przedstawienia projektu wniosku innym organom zaangażowanym w proces, wyznaczając jednocześnie odpowiedni termin, po upływie którego zakłada się, że organy niewyrażające sprzeciwu zgadzają się na wspomniany wniosek. Przy wyznaczaniu odpowiedniego terminu grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien odpowiednio uwzględnić rzeczywiste ramy czasowe procesu decyzyjnego wyznaczone przepisami prawa lub określone uprzednio przez samo kolegium.
- (64) Aby zapewnić ustanowienie skutecznego procesu, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien ponosić ostateczną odpowiedzialność za ustalenie kolejności realizacji wymaganych etapów. Należy określić etapy podejmowania wszelkich wspólnych decyzji, uznając jednocześnie, że niektóre z tych etapów można wykonywać równoległe, a inne kolejno.
- (65) Zgodnie z art. 13 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE co najmniej raz w roku należy dokonywać przeglądu i aktualizacji grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Konieczne jest jednak zapewnienie dokonywania przeglądów i aktualizacji grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na zasadzie *ad hoc*, jeśli taka konieczność zaistnieje na podstawie informacji otrzymanych przez kolegium organów nadzoru lub w wyniku własnej inicjatywy kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (66) W celu zwiększenia przejrzystości funkcjonowania kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w niniejszym rozporządzeniu należy jasno określić jednolite warunki przekazywania wspólnych decyzji unijnej jednostce dominującej i pozostałym podmiotom należącym do odpowiedniej grupy. W celu zapewnienia porównywalności procesów i ich wyników, które umożliwi osiągnięcie konwergencji, konieczne jest wyraźne określenie jednolitych przepisów dotyczących procesu i dokumentacji wymaganych do podejmowania wspólnej decyzji w ramach kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (67) Należy również zapewnić koordynację indywidualnych decyzji podejmowanych przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych w przypadku braku wspólnej decyzji, aby umożliwić kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonywanie jego zadań, jak określono w art. 88 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE. Dlatego konieczne jest określenie procesu funkcjonowania kolegium jako ram umożliwiających grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i innym organom dążenie do skutecznego i wyonalnego grupowego planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nawet w przypadku braku wspólnej decyzji.

- (68) Przy określaniu, czy istnieje konieczność przygotowania grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odpowiednie organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uczestniczące w pracach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny uwzględnić zgodnie z art. 91 i 92 dyrektywy 2014/59/UE, czy badana restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja ma wymiar grupowy. W tym celu grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien dążyć do zidentyfikowania wszystkich podmiotów powiązanych, na które ma lub może mieć wpływ sytuacja, w której podmiot powiązany lub unijna jednostka dominująca spełnia warunki przewidziane w art. 32 lub 33 dyrektywy 2014/59/UE.
- (69) W celu zapewnienia optymalnych warunków dla restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji konieczna jest wydajna i skuteczna praca w krótkich ramach czasowych. Ważne jest zatem postanowienie, aby kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przy rozważaniu konieczności przygotowania grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji miało również powinność rozważania potrzeby uwspólnienia krajowych mechanizmów finansowania. W szczególności kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny wziąć pod uwagę w odniesieniu do planów finansowania i stosowania dyrektywy 2014/59/UE, czy uwspólnienie krajowych mechanizmów finansowania jest niezbędne. W przypadku braku uwspólnienia należy odpowiednio dostosować treść i proces planu finansowania. Aby zapewnić większą skuteczność, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien mieć możliwość zastąpienia swojej ostatecznej pozytywnej oceny w sprawie konieczności przygotowania grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji własnym wnioskiem w sprawie tego programu.
- (70) W grupowym programie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy w miarę możliwości i w stosownych przypadkach uwzględnić grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz przestrzegać tego planu, chyba że organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, biorąc pod uwagę okoliczności danej sprawy, oceniają, że cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji można osiągnąć skuteczniej w wyniku podjęcia działań, które nie zostały przewidziane w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (71) Konieczne jest, aby wszystkie podmioty, na które ma wpływ restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja, dysponowały pełną wiedzą na temat poglądów i działań organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który nie zgadza się na wspólną decyzję w sprawie grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na potrzeby koordynacji. Każdy organ, który nie wyraża zgody, powinien podać grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jasne uzasadnienie braku zgody.
- (72) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedstawiony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB).
- (73) Do celów regulacyjnych standardów technicznych określających treść planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla instytucji, które nie należą do grupy objętej nadzorem skonsolidowanym na podstawie art. 111 i 112 dyrektywy 2013/36/UE, oraz treść planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wymaganą dla grup zgodnie z, odpowiednio, art. 10 i 13 dyrektywy 2014/59/UE, a także do celów regulacyjnych standardów technicznych odnoszących się do kryteriów, które mają zostać zbadane na potrzeby oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub grup, które to standardy przewidziano odpowiednio w art. 15 ust. 4 i art. 16 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE, EUNB przeprowadził konsultacje z Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego.
- (74) EUNB przeprowadził otwarte konsultacje publiczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści oraz zasięgnął opinii Bankowej Grupy Interesariuszy ustanowionej zgodnie z art. 37 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY WSPÓLNE I PLANY NAPRAWY

SEKCJA I

Przepisy wspólne

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu określa się szczegółowo:

- 1) informacje, które mają zostać zawarte w indywidualnym planie naprawy oraz zgodnie z art. 7 ust. 5 i 6 dyrektywy 2014/59/UE w grupowym planie naprawy;

- 2) minimalne kryteria, jakie właściwy organ ma poddać ocenie w odniesieniu do indywidualnych i grupowych planów naprawy zgodnie z art. 6 ust. 8 dyrektywy 2014/59/UE;
- 3) treść planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wymaganych dla instytucji, które nie należą do grupy objętej nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 111 i 112 dyrektywy 2013/36/UE, oraz treść planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wymaganej dla grup zgodnie z odpowiednio art. 10 i 13 dyrektywy 2014/59/UE;
- 4) kwestie i kryteria, które mają zostać zbadane na potrzeby oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub grup, przewidziane odpowiednio w art. 15 ust. 4 oraz art. 16 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE;
- 5) warunki przewidziane w art. 23 ust. 1 lit. a), c), e) oraz i) dyrektywy 2014/59/UE w odniesieniu do wsparcia finansowego przez podmiot powiązany zgodnie z art. 19 tej dyrektywy;
- 6) okoliczności, w których dana osoba jest niezależna od organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także od instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) dyrektywy 2014/59/UE do celów art. 36 ust. 1 tej dyrektywy oraz jej art. 74;
- 7) listę zobowiązań, do których stosuje się wyłączenie z obowiązku włączenia postanowienia umownego, o którym mowa w art. 55 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE, oraz treść warunku umownego wymaganego zgodnie z tym ustępem;
- 8) procedury i treści związane z powiadomieniami, o których mowa w art. 81 ust. 1, 2 i 3 dyrektywy 2014/59/UE, i z obwieszczeniem o zawieszeniu, o którym mowa w art. 83 tej dyrektywy;
- 9) szczegółowe przepisy dotyczące ustanowienia i sposobu funkcjonowania kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na potrzeby realizacji zadań, o których mowa w art. 88 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE.

W odniesieniu do pkt 1, 2, 3 i 4 powyżej zastosowanie mają wszelkie uproszczone obowiązki określone zgodnie z art. 4 dyrektywy 2014/59/UE.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „indywidualny plan naprawy” oznacza dowolny z poniższych dokumentów:
 - a) plan naprawy sporządzony zgodnie z art. 5 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE przez instytucję, która nie należy do grupy objętej nadzorem skonsolidowanym na podstawie art. 111 i 112 dyrektywy 2013/36/UE;
 - b) plan naprawy sporządzony zgodnie z art. 7 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE przez jednostkę zależną unijnej jednostki dominującej;
- 2) „strategia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza zestaw działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub grupowym planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 3) „preferowana strategia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” to strategia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, która w największym stopniu zapewnia osiągnięcie celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonych w art. 31 dyrektywy 2014/59/UE z uwagi na strukturę i model biznesowy danej instytucji lub grupy oraz systemy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mające zastosowanie do osób prawnych wchodzących w skład danej grupy;
- 4) „zobowiązania kwalifikowalne” oznaczają zobowiązania kwalifikowalne, które spełniają warunki określone w art. 45 ust. 4 dyrektywy 2014/59/UE na potrzeby uwzględnienia w kwocie funduszy własnych, i zobowiązania kwalifikowalne, o których mowa w art. 45 ust. 1 tej dyrektywy;
- 5) „pojedynczy punkt kontaktowy” oznacza strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w ramach której jeden organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje uprawnienie w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie jednej jednostki dominującej lub jednej instytucji podlegającej nadzorowi skonsolidowanemu;

- 6) „wiele punktów kontaktowych” oznacza strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w ramach której co najmniej dwa organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują uprawnienie w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do regionalnych lub funkcjonalnych podgrup lub podmiotów w grupie;
- 7) „kontrola” oznacza kontrolę zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 ⁽¹⁾;
- 8) „znacznym pakietem akcji” oznacza znaczny pakiet akcji zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 36 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

SEKCJA II

Treść planów naprawy

Artykuł 3

Informacje, które należy uwzględnić w planie naprawy

Plan naprawy zawiera co najmniej następujące pozycje:

- 1) streszczenie kluczowych elementów planu naprawy zgodnie z art. 4;
- 2) informacje dotyczące zarządzania zgodnie z art. 5;
- 3) analizę strategiczną zgodnie z art. 6–12;
- 4) plan w zakresie komunikacji oraz ujawniania informacji zgodnie z art. 14;
- 5) analizę środków przygotowawczych zgodnie z art. 15.

Artykuł 4

Streszczenie kluczowych elementów planu naprawy

1. Streszczenie kluczowych elementów planu naprawy obejmuje streszczenie każdej z następujących pozycji:
 - a) informacji dotyczących zarządzania zawartych w planie naprawy;
 - b) analizy strategicznej planu naprawy, w tym streszczenie ogólnej możliwości naprawy, o której mowa w art. 12 ust. 3;
 - c) wszelkich istotnych zmian w instytucji, grupie lub planie naprawy od czasu przedłożenia właściwemu organowi poprzedniej wersji planu naprawy;
 - d) planu w zakresie komunikacji oraz ujawniania informacji w ramach planu naprawy;
 - e) środków przygotowawczych określonych w planie naprawy.
2. Do celów tej sekcji II i III niniejszego rozporządzenia „istotna zmiana” oznacza jakąkolwiek zmianę, która może mieć wpływ na zdolność wdrożenia przez instytucję lub unijną jednostkę dominującą bądź co najmniej jedną jej jednostkę zależną planu naprawy lub co najmniej jednego wariantu naprawy zawartego w planie naprawy.

Artykuł 5

Zarządzanie

Informacje dotyczące zarządzania powinny zawierać co najmniej szczegółowy opis następujących kwestii:

- 1) w jaki sposób opracowano plan naprawy, w tym co najmniej:
 - a) opis roli i funkcji osób odpowiedzialnych za opracowanie, wdrożenie i aktualizację poszczególnych sekcji planu;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

- b) tożsamość osoby, na której spoczywa ogólna odpowiedzialność za zapewnienie aktualności planu naprawy, oraz opis procesu, który należy stosować w celu aktualizowania planu naprawy, by odzwierciedlić wszelkie istotne zmiany mające wpływ na instytucję lub grupę bądź ich otoczenie;
 - c) opis sposobu, w jaki plan został włączony do ładu korporacyjnego instytucji lub grupy oraz w kontekście ogólnych ram zarządzania ryzykiem;
 - d) jeżeli badany podmiot jest częścią grupy, opis środków i uzgodnień poczynionych w ramach grupy, aby zapewnić koordynację i spójność wariantów naprawy na poziomie grupy i poszczególnych jednostek zależnych;
- 2) rodzajów polityki oraz procedur regulujących zatwierdzanie planu naprawy, w tym co najmniej:
- a) oświadczenie, czy plan naprawy został zweryfikowany w ramach funkcji audytu wewnętrznego, przez zewnętrznego rewidenta lub komitet ds. ryzyka;
 - b) potwierdzenie, że plan naprawy został oceniony i zatwierdzony przez organ zarządzający instytucji lub unijnej jednostki dominującej odpowiedzialnych za przedłożenie planu;
- 3) warunków i procedur niezbędnych do zapewnienia terminowego wdrożenia wariantów naprawy, w tym co najmniej:
- a) opis wewnętrznej procedury eskalacji i procesu decyzyjnego, jakie mają zastosowanie, gdy spełnione zostały dane wskaźniki, celem rozważenia, które warianty naprawy należałoby zastosować w reakcji na zaistniałą trudną sytuację finansową, w tym przynajmniej:
 - (i) rolę i funkcję osób biorących udział w tym procesie wraz z opisem ich obowiązków lub – w przypadku gdy w procesie uczestniczy komitet – role, obowiązki i funkcje członków komitetu;
 - (ii) procedury, których należy przestrzegać;
 - (iii) termin na podjęcie decyzji w sprawie wariantów naprawy oraz opis, kiedy i w jaki sposób właściwe organy będą informowane o tym, że wskaźniki zostały spełnione;
 - b) szczegółowy opis wskaźników odzwierciedlający możliwe zagrożenia, słabe punkty lub zagrożenia – przynajmniej w odniesieniu do pozycji kapitałowej, sytuacji pod względem płynności, rentowności i profilu ryzyka podmiotu lub podmiotów objętych planem naprawy;
- 4) spójności planu z ogólnymi ramami zarządzania ryzykiem danej instytucji lub grupy, w tym opis stosownych wartości odniesienia (sygnały wczesnego ostrzegania) wykorzystywanych jako część regularnego wewnętrznego procesu zarządzania ryzykiem w ramach instytucji lub grupy, w przypadku gdy wspomniane wartości odniesienia są przydatne do informowania zarządu o tym, że wspomniane wskaźniki mogą zostać osiągnięte;
- 5) systemów informacji zarządczej, w tym opis obowiązujących uzgodnień, które mają zapewnić rzetelny i terminowy dostęp do informacji koniecznych w celu wykonania wariantów naprawy na potrzeby procesu decyzyjnego w trudnych warunkach.

Artykuł 6

Analiza strategiczna

1. W ramach analizy strategicznej identyfikuje się główne linie biznesowe i funkcje krytyczne oraz określi najważniejsze kroki w celu utrzymania tych głównych linii biznesowych i funkcji krytycznych w trudnych sytuacjach finansowych.
2. Analiza strategiczna powinna obejmować co najmniej następujące podsekcje:
 - a) opis podmiotu lub podmiotów objętych planem naprawy, jak określono w art. 7;
 - b) opis wariantów naprawy, jak określono w art. 8–12.

Artykuł 7

Opis podmiotów objętych planem naprawy

1. W podsekcji analizy strategicznej zawierającej opis podmiotu lub podmiotów objętych planem naprawy należy uwzględnić następujące informacje:

- a) ogólną charakterystykę podmiotu lub podmiotów objętych planem naprawy, w tym:
 - (i) opis ich ogólnej globalnej strategii biznesowej i strategii w zakresie ryzyka;
 - (ii) ich model biznesowy i biznesplan, włączając w to wykaz głównych jurysdykcji, w których te podmioty prowadzą działalność, w tym za pośrednictwem osoby prawnej lub oddziału spełniających warunki określone w ust. 2;
 - (iii) ich główne linie biznesowe i funkcje krytyczne;
 - (iv) proces oraz wskaźniki pozwalające określić ich główne linie biznesowe i funkcje krytyczne;
 - b) schemat głównych linii biznesowych i funkcji krytycznych dla osób prawnych i oddziałów spełniających warunki określone w ust. 2;
 - c) szczegółowy opis struktury prawnej i finansowej podmiotu lub podmiotów objętych tym planem, włączając w to wyjaśnienie wewnątrzgrupowych powiązań w odniesieniu do wszelkich osób prawnych lub oddziałów spełniających warunki określone w ust. 2, w szczególności opis następujących elementów:
 - (i) wszystkich istniejących istotnych ekspozycji i powiązań finansowych wewnątrz grupy, przepływów kapitału w obrębie danego podmiotu lub podmiotów objętych planem naprawy, gwarancji wewnątrzgrupowych, które zostały wprowadzone, oraz gwarancji wewnątrzgrupowych, które zgodnie z oczekiwaniami zostaną wprowadzone, gdy wymagane będzie działanie naprawcze;
 - (ii) powiązań prawnych, które obejmują istotne prawnie wiążące umowy między podmiotami z grupy, w tym na przykład istnienie umów w sprawie kontroli i umów o transferze zysków i strat;
 - (iii) powiązań operacyjnych dotyczących funkcji, które są scentralizowane w ramach jednej osoby prawnej lub oddziału i są istotne dla funkcjonowania innych osób prawnych, oddziałów lub grupy, zwłaszcza scentralizowanych funkcji w dziedzinie technologii informacji, funkcji skarbowych, funkcji związanych z ryzykiem lub funkcji administracyjnych;
 - (iv) wszelkich istniejących umów dotyczących wsparcia finansowego w ramach grupy zawartych zgodnie z art. 19 dyrektywy 2014/59/UE, w tym opis stron umowy, formy wsparcia finansowego oraz warunków związanych ze świadczeniem wsparcia finansowego;
 - d) opis powiązań zewnętrznych obejmujący co najmniej:
 - (i) istotne ekspozycje i zobowiązania wobec głównych kontrahentów;
 - (ii) istotne produkty i usługi finansowe dostarczane przez podmiot lub podmioty objęte planem naprawy na rzecz innych uczestników rynku finansowego;
 - (iii) istotne usługi świadczone przez osoby trzecie na rzecz podmiotu lub podmiotów objętych planem naprawy.
2. Do celów ust. 1 lit. b) i c) odniesienie do osób prawnych lub oddziałów rozumiane jest jako odniesienie do osób prawnych lub oddziałów, które:
- a) wnoszą istotny wkład w zysk wypracowywany przez dany podmiot lub podmioty objęte planem naprawy lub w finansowanie tych podmiotów lub znajdują się w posiadaniu istotnej części aktywów, zobowiązań lub kapitału tych podmiotów;
 - b) prowadzą działalność gospodarczą w kluczowych dziedzinach;
 - c) pełnią kluczowe funkcje operacyjne, funkcje związane z zarządzaniem ryzykiem i funkcje administracyjne na szczeblu centralnym;
 - d) ponoszą istotne ryzyko, które mogłoby – w najgorszym przypadku – zagrozić rentowności instytucji lub grupy;

- e) nie mogą zostać sprzedane ani zlikwidowane bez prawdopodobieństwa wywołania poważnego ryzyka dla instytucji lub grupy rozumianej jako całość;
- f) mają istotne znaczenie dla stabilności finansowej co najmniej jednego państwa członkowskiego, w którym posiadają swoją siedzibę statutową lub miejsce prowadzenia działalności.

Artykuł 8

Warianty naprawy

1. Zgodnie z art. 9–12 w podsekcji dotyczącej wariantów naprawy zamieszcza się wykaz wszystkich wariantów naprawy wraz z opisem każdego wariantu.
2. W podsekcji dotyczącej wariantów naprawy określa się zakres wariantów naprawy służących zapewnieniu możliwości właściwego reagowania w przypadku wystąpienia trudnej sytuacji finansowej, co do których można by mieć uzasadnione oczekiwania, że przyczynią się do utrzymania lub przywrócenia rentowności i pozycji finansowej podmiotu lub podmiotów objętych planem naprawy.
3. Każdy wariant naprawy opisuje się w taki sposób, aby umożliwić właściwemu organowi ocenę jego skutków i wykonalności.
4. W wariantach naprawy uwzględnia się zarówno środki o nadzwyczajnym charakterze, jak i środki, które dane przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwa objęte planem naprawy mogą podejmować w normalnym toku prowadzenia działalności.
5. Wariantów naprawy nie można odrzucić wyłącznie z uwagi na fakt, że ich zastosowanie wiązałoby się z koniecznością zmiany modelu prowadzenia działalności aktualnie stosowanego przez dany podmiot lub podmioty.

Artykuł 9

Działania, uzgodnienia i środki przewidziane w wariantach naprawy

1. W każdym wariantcie naprawy określa się przynajmniej następujące elementy:
 - a) zbiór działań dotyczących kapitału i płynności wymaganych w celu utrzymania lub przywrócenia rentowności i pozycji finansowej danego podmiotu lub podmiotów objętych planem naprawy, których głównym celem jest zapewnienie rentowności funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych;
 - b) uzgodnienia i środki, których głównym celem jest utrzymanie lub przywrócenie funduszy własnych instytucji lub skonsolidowanych funduszy własnych grupy poprzez dokapitalizowania zewnętrzne i środki wewnętrzne służące poprawie pozycji kapitałowej podmiotu lub podmiotów objętych planem naprawy;
 - c) uzgodnienia i środki pozwalające zagwarantować, że podmiot lub podmioty objęte planem naprawy posiadają odpowiedni dostęp do rezerwowych źródeł finansowania, aby zapewnić im możliwość kontynuowania działalności i wywiązywania się z kolejnych zobowiązań w terminie ich wymagalności;
 - d) uzgodnienia i środki pozwalające ograniczyć ryzyko i dźwignię finansową lub zrestrukturyzować linie biznesowe, uwzględniając – w stosownych przypadkach – uzgodnienia i środki zapewniające możliwość przeprowadzenia analizy możliwości zbycia aktywów materialnych, osób prawnych lub linii biznesowych;
 - e) uzgodnienia i środki, których głównym celem jest doprowadzenie do dobrowolnej restrukturyzacji zobowiązań bez wywoływania zdarzenia niewykonania zobowiązania, wypowiedzenia umowy, obniżenia ceny lub podobnego zdarzenia.

Do celów lit. c) środki obejmują środki zewnętrzne oraz – w stosownych przypadkach – środki służące reorganizacji płynności dostępnej w ramach grupy. Rezerwowe źródła finansowania obejmują potencjalne źródła płynności, ocenę dostępnych zabezpieczeń oraz ocenę możliwości przenoszenia płynności w ramach podmiotów powiązanych i linii biznesowych.

2. Jeżeli w wariantcie naprawy nie przewidziano działań, uzgodnień ani środków, o których mowa w ust. 1 lit. a)–e), podsekcja poświęcona wariantom naprawy zawiera dowody potwierdzające, że instytucja, unijna jednostka dominująca lub jednostka zależna, która opracowała i przedłożyła plan, należycie rozważyła możliwość zastosowania takich działań, uzgodnień lub środków.

Artykuł 10

Ocena skutków

Każdy wariant naprawy obejmuje ocenę skutków zawierającą w szczególności szczegółowy opis procedur służących ustaleniu wartości i zbywalności głównych linii biznesowych, operacji i aktywów podmiotu lub podmiotów, których dotyczy wariant naprawy, a także przynajmniej następujące elementy:

- 1) ocenę skutków finansowych i operacyjnych, w której określono oczekiwany wpływ na wypłacalność, płynność, poziomy finansowania, rentowność oraz operacje podmiotu lub podmiotów objętych planem naprawy; w stosownych przypadkach w ocenie wyraźnie wskazuje się odpowiednie podmioty powiązane, na które dany wariant może wywrzeć wpływ lub które mogą mieć związek z jego realizacją;
- 2) ocenę wpływu zewnętrznego i skutków systemowych określającą oczekiwany wpływ na funkcje krytyczne pełnione przez podmiot lub podmioty objęte planem naprawy oraz wpływ na akcjonariuszy, klientów – w szczególności deponentów i inwestorów detalicznych – kontrahentów oraz, w stosownych przypadkach, pozostałe podmioty wchodzące w skład grupy;
- 3) założenia wyceny oraz wszelkie inne założenia przyjęte do celów przeprowadzenia ocen, o których mowa w pkt 1 i 2, uwzględniając założenia dotyczące zbywalności aktywów lub zachowania innych instytucji finansowych.

Artykuł 11

Ocena wykonalności

1. Każdy wariant naprawy zawiera ocenę wykonalności, która obejmuje przynajmniej:
 - a) ocenę ryzyka związanego z zastosowaniem wariantu naprawy przeprowadzoną w oparciu o wszelkie doświadczenia związane z korzystaniem z wariantu naprawy lub z równoważnego środka;
 - b) szczegółową analizę i opis wszelkich istotnych przeszkód utrudniających skuteczną i terminową realizację planu oraz opis wskazujący, czy przeszkody te można przezwyciężyć, a jeżeli tak – w jaki sposób;
 - c) w stosownych przypadkach, analizę ewentualnych przeszkód utrudniających skuteczną realizację wariantu naprawy, które mają swoje źródło w strukturze grupy lub w charakterze uzgodnień przyjętych wewnątrz grupy, uwzględniając analizę pozwalającą stwierdzić, czy istnieją jakiegokolwiek istotne przeszkody praktyczne lub prawne utrudniające szybki transfer funduszy własnych lub spłatę zobowiązań lub wypłatę aktywów wewnątrz grupy;
 - d) rozwiązania zapewniające możliwość przezwyciężenia ewentualnych przeszkód, o których mowa w lit. b) i c).
2. Do celów ust. 1 za istotną przeszkodę uznaje się każdy czynnik, który może potencjalnie negatywnie wpłynąć na terminowość realizacji wariantu naprawy, uwzględniając w szczególności czynniki ryzyka prawnego, operacyjnego, biznesowego, finansowego oraz ryzyka dla reputacji, tj. wszelkiego ryzyka obniżenia oceny wiarygodności kredytowej.

Artykuł 12

Ciągłość prowadzenia działalności

1. Każdy wariant naprawy obejmuje ocenę dotyczącą sposobu zapewnienia ciągłości prowadzenia działalności w trakcie realizacji tego wariantu naprawy.

2. Ocena ta obejmuje analizę operacji wewnętrznych (na przykład operacji realizowanych w ramach systemów informatycznych, operacji dotyczących dostawców i zasobów ludzkich) oraz analizę dostępności elementów infrastruktury rynku dla podmiotu lub podmiotów objętych planem naprawy (na przykład instrumenty rozliczeniowe i rozrachunkowe oraz systemy płatnicze). Ocena operacyjnego planu awaryjnego obejmuje w szczególności:

- a) wszelkie uzgodnienia i środki niezbędne do utrzymania ciągłości dostępu do infrastruktury rynków finansowych;
- b) wszelkie uzgodnienia i środki niezbędne do utrzymania ciągłości funkcjonowania procedur operacyjnych podmiotu lub podmiotów objętych planem naprawy, w tym usług dotyczących infrastruktury i usług informatycznych;
- c) prognozowany harmonogram realizacji wariantu naprawy oraz ocenę skuteczności tego wariantu naprawy;
- d) ocenę skuteczności wariantu naprawy oraz adekwatności wskaźników w odniesieniu do szeregu scenariuszy zakładających wystąpienie trudnej sytuacji finansowej, w ramach której bada się wpływ każdego z tych scenariuszy na podmiot lub podmioty objęte planem naprawy, w szczególności na ich kapitał, płynność, rentowność, profil ryzyka i operacje.

3. W ocenie tej wskazuje się wariant naprawy, który można uznać za odpowiedni w odniesieniu do danego scenariusza, potencjalne skutki zastosowania wariantu naprawy, jego wykonalność – uwzględniając ewentualne przeszkody w jego realizacji – oraz czas potrzebny na jego zrealizowanie.

W oparciu o te informacje w ocenie określa się ogólną możliwość naprawy podmiotu lub podmiotów objętych planem naprawy, przez co rozumie się stopień, w jakim warianty naprawy zapewniają danemu podmiotowi lub podmiotom możliwość naprawy w szeregu scenariuszy bardzo trudnej sytuacji makroekonomicznej i finansowej.

Artykuł 13

Odniesienia

Jeżeli organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazane zostaną na podstawie art. 11 dyrektywy 2014/59/UE informacje, o których mowa w art. 7, właściwe organy mogą uznać odniesienia do tych informacji za wystarczające do spełnienia wymogu przewidzianego w art. 7, o ile nie będą narażały one kompletności ani jakości planu naprawy na szwank zgodnie z wymogami rozdziału I sekcja III niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 14

Plan w zakresie komunikacji oraz ujawniania informacji

1. W planie w zakresie komunikacji oraz ujawniania informacji szczegółowo omawia się następujące kwestie:
 - a) kwestie związane z komunikacją wewnętrzną, w szczególności komunikacją z pracownikami, radami zakładowymi lub innymi przedstawicielami pracowników;
 - b) kwestie związane z komunikacją zewnętrzną, w szczególności komunikacją z akcjonariuszami i innymi inwestorami, właściwymi organami, kontrahentami, rynkami finansowymi, elementami infrastruktury rynku finansowego, deponentami i – w stosownych przypadkach – ogółem społeczeństwa;
 - c) kwestie związane z przedstawianiem skutecznych propozycji w zakresie zarządzania wszelkimi potencjalnie niekorzystnymi reakcjami rynku.
2. W planie naprawy uwzględnia się przynajmniej analizę sposobu realizacji planu w zakresie komunikacji oraz ujawniania informacji w przypadku wdrożenia jednego lub większej liczby uzgodnień lub środków przewidzianych w planie naprawy.
3. W planie w zakresie komunikacji oraz ujawniania informacji w należyty sposób bierze się pod uwagę wszelkie określone potrzeby w odniesieniu do komunikowania związane z poszczególnymi wariantami naprawy.

Artykuł 15

Środki przygotowawcze

1. Plan naprawy zawiera analizę środków przygotowawczych, które zostały zastosowane przez podmiot lub podmioty objęte tym planem lub które są konieczne do usprawnienia wdrażania planu naprawy lub do poprawy jego skuteczności, oraz harmonogram wdrożenia tych środków.
2. Takie środki przygotowawcze obejmują wszelkie środki konieczne do przewyciężenia przeszkód utrudniających skuteczną realizację wariantów naprawy przewidzianych w planie naprawy.

SEKCJA III

Ocena planów naprawy

Artykuł 16

Kompletność planów naprawy

Właściwy organ ocenia, w jakim stopniu plan naprawy jest zgodny z wymogami przewidzianymi odpowiednio w art. 5 i 7 dyrektywy 2014/59/UE, i dokonuje przeglądu jego kompletności, biorąc pod uwagę następujące kwestie:

- 1) czy plan zawiera wszystkie informacje wymienione w sekcji A załącznika do dyrektywy 2014/59/UE, które zostały następnie szczegółowo określone w rozdziale I sekcja I niniejszego rozporządzenia;
- 2) czy informacje zawarte w planie są aktualne i czy uwzględniają informacje o wszelkich istotnych zmianach przeprowadzonych w odniesieniu do podmiotu lub podmiotów, w szczególności o zmianach ich struktury prawnej lub organizacyjnej lub ich działalności lub sytuacji finansowej, do których doszło po przedłożeniu poprzedniego planu, zgodnie z art. 5 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE;
- 3) w stosownych przypadkach, czy plan zawiera analizę dotyczącą sposobu, w jaki podmiot lub podmioty objęte planem mogą zwrócić się – na warunkach przewidzianych w planie – o zapewnienie im możliwości skorzystania z instrumentów banku centralnego, oraz czy w planie wyznaczono termin na wystąpienie ze stosownym wnioskiem w tym zakresie, a także czy wskazano w nim aktywa, które można byłoby uznać za kwalifikujące się jako zabezpieczenie;
- 4) czy w planie w odpowiedni sposób uwzględniono stosowny zakres scenariuszy bardzo trudnej sytuacji makroekonomicznej i finansowej istotnych w kontekście specyficznej sytuacji danego podmiotu lub podmiotów objętych planem, biorąc pod uwagę treść wytycznych wydanych przez EUNB zgodnie z art. 5 ust. 7 dyrektywy 2014/59/UE dodatkowo określających zakres scenariuszy, które mają zostać użyte w planach naprawy, dokładając wszelkich starań, aby zastosować się do tych zaleceń zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010;
- 5) czy w planie uwzględniono ramy wskaźników określające etapy, na których mogą zostać podjęte stosowne działania przewidziane w planie;
- 6) czy przekazywane informacje, o których mowa w pkt 1–5, odnoszą się do grupy rozumianej jako całość;
- 7) w stosownych przypadkach, czy w planie uwzględniono uzgodnienia dotyczące wsparcia finansowego w ramach grupy przyjęte zgodnie z umową dotyczącą wsparcia finansowego w ramach grupy zawartą zgodnie z przepisami rozdziału III dyrektywy 2014/59/UE;
- 8) czy w odniesieniu do każdego scenariusza bardzo trudnej sytuacji makroekonomicznej i finansowej, który został wzięty pod uwagę w planie zgodnie z art. 7 ust. 6 dyrektywy 2014/59/UE, w planie określono, czy występują:
 - a) przeszkody utrudniające wdrażanie środków naprawczych w ramach grupy, w tym na poziomie poszczególnych podmiotów objętych planem;
 - b) znaczne przeszkody praktyczne lub prawne utrudniające szybkie przeniesienie funduszy własnych lub spłatę zobowiązań lub aktywów w ramach grupy.

Artykuł 17

Jakość planów naprawy

Oceniając zgodność z wymogami i kryteriami ustanowionymi odpowiednio w art. 5 i 7 dyrektywy 2014/59/UE, właściwy organ dokonuje przeglądu jakości planu naprawy, biorąc pod uwagę następujące kwestie:

- 1) plan uznaje się za przejrzysty, jeżeli:
 - a) został sporządzony w jasny i przystępny sposób, a jego zrozumienie nie wiąże się z koniecznością uzyskania dodatkowych wyjaśnień;
 - b) definicje i opisy zostały jasno sformułowane i są stosowane spójnie w całym tekście planu;
 - c) wyjaśniono w nim przyjęte założenia oraz opisano sposób przeprowadzania wycen;
 - d) odesłania do dokumentów, które nie zostały uwzględnione w planie, oraz odesłania do wszelkich załączników uzupełniają plan w sposób, który w istotnym stopniu przyczynia się do zapewnienia możliwości zidentyfikowania odpowiednich wariantów służących utrzymaniu lub przywróceniu pozycji finansowej i rentowności podmiotu lub podmiotów objętych planem;
- 2) informacje zawarte w planie uznaje się za istotne, jeżeli mają one na celu zidentyfikowanie wariantów służących utrzymaniu lub przywróceniu pozycji finansowej i rentowności danej instytucji lub grupy;
- 3) plan naprawy uznaje się za kompleksowy, jeżeli – biorąc pod uwagę w szczególności charakter działalności prowadzonej przez podmiot lub podmioty objęte planem oraz ich wielkość i stopień powiązania z innymi instytucjami i grupami oraz z ogólnie rozumianym systemem finansowym:
 - a) dostarcza dostatecznie szczegółowych wytycznych dotyczących informacji, które należy zawrzeć w planach naprawy zgodnie z art. 5 i 7 dyrektywy 2014/59/UE;
 - b) przewidziano w nim dostatecznie szeroki zakres wariantów naprawy i wskaźników, biorąc pod uwagę treść wytycznych wydanych przez EUNB zgodnie z art. 9 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE dodatkowo określających wskaźniki, które mają zostać uwzględnione w planach naprawy, dokładając wszelkich starań, aby zastosować się do tych zaleceń zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010;
- 4) uznaje się, że plan cechuje się spójnością wewnętrzną:
 - a) w przypadku indywidualnego planu naprawy, jeżeli plan ten jest wewnętrźnie spójny;
 - b) w przypadku grupowego planu naprawy, jeżeli plan grupowy jest wewnętrźnie spójny;
 - c) w przypadku planów sporządzanych dla poszczególnych jednostek zależnych na podstawie art. 7 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE, jeżeli plany te są wewnętrźnie spójne z grupowym planem naprawy.

Artykuł 18

Realizacja uzgodnień zaproponowanych w planach naprawy

1. Oceniając stopień, w jakim plan naprawy spełnia kryterium ustanowione w art. 6 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2014/59/UE, właściwy organ sprawdza:
 - a) poziom zintegrowania i zgodności planu z ogólnymi zasadami ładu korporacyjnego i procedurami wewnętrznymi stosowanymi przez podmiot lub podmioty objęte planem oraz z ramami zarządzania ryzykiem stosowanymi przez te podmioty;
 - b) czy w planie przewidziano wystarczającą liczbę realistycznych i wykonalnych wariantów naprawy, aby z należytą dozą prawdopodobieństwa można było przyjąć, że dana instytucja lub grupa będzie w stanie podjąć szybkie i skuteczne działania w przypadku wystąpienia scenariuszy trudnej sytuacji finansowej;
 - c) czy w wariantach naprawy uwzględnionych w planie przewidziano działania zapewniające możliwość skutecznego reagowania w przypadku wystąpienia scenariuszy bardzo trudnej sytuacji makroekonomicznej i finansowej sporządzonych zgodnie z art. 5 ust. 6 dyrektywy 2014/59/UE;

- d) czy harmonogram realizacji wariantów jest realistyczny i czy został on wzięty pod uwagę przy opracowywaniu procedur służących zagwarantowaniu podjęcia działań naprawczych;
 - e) poziom gotowości instytucji lub grupy do reagowania w trudnej sytuacji finansowej, zmierzony w szczególności poprzez ocenienie, czy w odpowiedni sposób zidentyfikowano niezbędne środki przygotowawcze oraz – w stosownych przypadkach – czy środki te zostały wdrożone lub czy opracowano plan ich wdrażania;
 - f) stosowność zakresu scenariuszy bardzo trudnej sytuacji makroekonomicznej i finansowej, względem którego plan został sprawdzony;
 - g) adekwatność procedur stosowanych w celu przetestowania planu względem scenariuszy, o których mowa w lit. f), oraz stopień zgodności wyników analizy wariantów naprawy i wskaźników przewidzianych w poszczególnych scenariuszach z wynikami tego testu;
 - h) czy założenia i wyceny przedstawione w planie i w poszczególnych wariantach naprawy są realistyczne i wiarygodne.
2. Wykonalność poszczególnych wariantów naprawy przewidzianych w planie zgodnie z ust. 1 lit. b) ocenia się, biorąc pod uwagę wszystkie poniższe elementy:
- a) stopień, w jakim realizacja tych wariantów pozostaje pod kontrolą danej instytucji lub grupy, oraz stopień, w jakim dana instytucja lub grupa jest uzależniona w tym zakresie od osób trzecich;
 - b) to, czy w planie przewidziano dostatecznie szeroki zakres wariantów naprawy i wskaźników, warunków i procedur odpowiednich do tego, by zapewnić terminową realizację tych wariantów;
 - c) stopień, w jakim w planie uwzględniono możliwe do przewidzenia skutki realizacji proponowanego wariantu naprawy dla danej instytucji lub grupy;
 - d) to, czy plan – w szczególności warianty naprawy – dają nadzieję na utrzymanie rentowności instytucji lub grupy i przywrócenie ich stabilności finansowej;
 - e) w stosownych przypadkach stopień, w jakim dana instytucja lub grupa lub konkurenci wykazujący podobne cechy zdołali poradzić sobie z wcześniejszym przypadkiem wystąpienia bardzo trudnej sytuacji finansowej o cechach zbliżonych do tych przewidzianych w analizowanym scenariuszu dzięki skorzystaniu z opisanych wariantów naprawy, w szczególności jeżeli chodzi o terminowość realizacji wariantów naprawy, a w przypadku grupowych planów naprawy – stopień skoordynowania wariantów naprawy w ramach grupy.

Artykuł 19

Warianty naprawy

Oceniając stopień, w jakim plan naprawy spełnia kryterium wyznaczone w art. 6 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2014/59/UE, właściwy organ sprawdza:

- 1) czy istnieje dostatecznie duże prawdopodobieństwo, że plan i poszczególne warianty naprawy będą mogły zostać skutecznie zrealizowane w wyznaczonym terminie nawet w przypadku wystąpienia bardzo trudnej sytuacji makroekonomicznej lub finansowej;
- 2) czy istnieje dostatecznie duże prawdopodobieństwo, że plan i określone warianty naprawy będą mogły zostać zrealizowane w stopniu wystarczającym do osiągnięcia założonych celów bez wywoływania żadnych istotnych negatywnych skutków dla systemu finansowego;
- 3) czy zakres wariantów naprawy w dostatecznym stopniu przyczynia się do ograniczenia ryzyka wystąpienia utrudnień w realizacji tych wariantów lub niekorzystnych skutków systemowych wskutek wdrażania działań naprawczych przez inne instytucje lub grupy w tym samym czasie;
- 4) zakres potencjalnej niezgodności wariantów naprawy z wariantami realizowanymi przez instytucje lub grupy o podobnych słabych stronach, na przykład z uwagi na zbliżony model biznesowy, strategię lub zakres działalności tych instytucji lub grup, jeżeli warianty są realizowane w tym samym czasie;
- 5) stopień, w jakim realizacja wariantów naprawy przez szereg instytucji lub grup w tym samym czasie może negatywnie wpłynąć na skutki i wykonalność tych wariantów.

*Artykuł 20***Szczegółowe wymogi dotyczące grupowych planów naprawy**

Oceniając stopień zgodności grupowego planu naprawy z kryteriami wyznaczonymi w art. 7 ust. 4 i 6 dyrektywy 2014/59/UE, właściwy organ sprawdza:

- 1) stopień, w jakim plan może przyczynić się do ustabilizowania sytuacji grupy rozumianej jako całość oraz poszczególnych instytucji wchodzących w skład grupy, w szczególności biorąc pod uwagę:
 - a) dostępność wariantów naprawy na szczeblu grupy zapewniających – w stosownych przypadkach – możliwość przywrócenia sytuacji finansowej jednostki zależnej bez zakłócania stabilności finansowej grupy;
 - b) to, czy po zrealizowaniu określonego wariantu naprawy model biznesowy grupy rozumianej jako całość lub dowolnej instytucji wchodząca w skład grupy, która zgodnie z tym wariantem naprawy miałaby w dalszym ciągu prowadzić działalność gospodarczą, byłby nadal rentowny;
 - c) stopień, w jakim uzgodnienia przewidziane w planie przyczyniają się do zapewnienia skoordynowania i spójności środków stosowanych na szczeblu jednostki dominującej lub instytucji podlegającej nadzorowi skonsolidowanemu zgodnie z tytułem VII rozdział 3 dyrektywy 2013/36/UE lub – odpowiednio – środków stosowanych na szczeblu poszczególnych instytucji. W szczególności bada się stopień, w jakim w procesach zarządzania przewidzianych w planie wzięto pod uwagę strukturę zarządzania poszczególnych jednostek zależnych oraz wszelkie istotne ograniczenia prawne;
- 2) stopień, w jakim w planie przewidziano rozwiązania zapewniające możliwość przewycięzenia wszelkich przeszkód utrudniających wdrażanie środków naprawczych w ramach grupy, które zostały zidentyfikowane w związku ze scenariuszem przewidzianym w art. 5 ust. 6 dyrektywy 2014/59/UE; jeżeli przewycięzenie takich przeszkód okaże się niemożliwe, stopień, w jakim alternatywne środki naprawcze mogłyby zapewnić możliwość osiągnięcia tych samych celów;
- 3) stopień, w jakim w planie przewidziano rozwiązania zapewniające możliwość przewycięzenia wszelkich przeszkód praktycznych lub prawnych utrudniających szybkie przeniesienie funduszy własnych lub spłatę zidentyfikowanych zobowiązań lub aktywów w ramach grupy; jeżeli przewycięzenie takich przeszkód okaże się niemożliwe, stopień, w jakim alternatywne warianty naprawy mogłyby zapewnić możliwość osiągnięcia tych samych celów.

*Artykuł 21***Charakter podmiotu lub podmiotów poddawanych ocenie**

Oceniając ogólną wiarygodność planu naprawy zgodnie z art. 18, 19 i 20, właściwy organ bierze pod uwagę charakter działalności prowadzonej przez podmiot lub podmioty objęte planem, ich wielkość oraz stopień powiązania z innymi instytucjami i grupami w ogólnie rozumianym systemie finansowym.

ROZDZIAŁ II

PLANY RESTRUKTURYZACJI I UPORZĄDKOWANEJ LIKWIDACJI

SEKCJA I

Treść planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji*Artykuł 22***Kategorie informacji, które należy zawrzeć w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji**

Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zawiera co najmniej elementy określone w pkt 1–8 niniejszego artykułu, uwzględniając wszystkie informacje wymagane zgodnie z art. 10 i 12 dyrektywy 2014/59/UE oraz wszelkie dodatkowe informacje niezbędne do realizacji strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:

- 1) streszczenie planu, w tym opis instytucji lub grupy oraz zwięzłe informacje na temat elementów, o których mowa w pkt 2–8;

- 2) opis strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianej w planie, w tym:
 - a) wskazanie różnych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w planie;
 - b) wskazanie osoby prawnej lub osób prawnych, wobec których działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają zostać zastosowane;
 - c) wskazanie wszelkich funkcji krytycznych lub głównych linii biznesowych, które zostaną utrzymane, oraz wszelkich funkcji krytycznych lub głównych linii biznesowych, które mają zostać oddzielone od innych funkcji;
 - d) prognozowany harmonogram realizacji każdego istotnego aspektu planu sporządzony zgodnie z wymogami art. 10 ust. 7 lit. d) dyrektywy 2014/59/UE;
 - e) szczegółowy opis wszelkich wariantów preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które mogłyby zostać zastosowane, jeżeli okazałoby się, że zrealizowanie preferowanej strategii nie jest możliwe;
 - f) opis procesu decyzyjnego wykorzystywanego w kontekście realizacji strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uwzględniając harmonogram podejmowania poszczególnych decyzji;
 - g) jeżeli chodzi o grupowe plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uzgodnienia w zakresie współpracy i koordynacji między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i innymi odpowiednimi organami państw członkowskich, w których podmioty powiązane są zlokalizowane lub w których zlokalizowane są ich istotne oddziały, a odpowiednimi organami państw trzecich, w których podmioty powiązane są zlokalizowane, zgodnie z pisemnymi uzgodnieniami i procedurą przewidzianą w rozdziale VI sekcja I;
- 3) opis informacji oraz uzgodnień, jakie należy przyjąć, aby zapewnić możliwość przekazania tych informacji, koniecznych do zagwarantowania skutecznej realizacji strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym przynajmniej:
 - a) opis informacji oraz procedur służących zapewnieniu dostępności odpowiedniego harmonogramu przekazywania informacji wymaganych do przeprowadzenia wyceny, w szczególności zgodnie z art. 36 i 49 dyrektywy 2014/59/UE, oraz zbywalności, w szczególności zgodnie z wymogami rynkowymi w zakresie sprzedaży przedsiębiorstw oraz stosowania instrumentów banku pomostowego;
 - b) schemat funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych przyporządkowanych do osób prawnych, w którym określa się w szczególności funkcje krytyczne i główne linie biznesowe wykonywane przez podmioty, wobec których podejmuje się działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz funkcje krytyczne lub główne linie biznesowe przyporządkowane do osób prawnych, które zostałyby oddzielone w przypadku zrealizowania strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - c) opis uzgodnień w zakresie wymiany informacji między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji a innymi odpowiednimi organami, uwzględniając – w stosownych przypadkach – organy w innych państwach członkowskich lub w państwach trzecich, zgodnie z art. 90 dyrektywy 2014/59/UE;
 - d) szczegółowy opis uzgodnień przyjętych w celu zapewnienia aktualności informacji, o których mowa w art. 11 dyrektywy 2014/59/UE, oraz w celu zapewnienia możliwości udostępnienia tych informacji organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na ich żądanie;
- 4) opis uzgodnień przyjętych w celu zapewnienia operacyjnej ciągłości dostępu do funkcji krytycznych w trakcie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym co najmniej opis:
 - a) krytycznych współdzielonych systemów i operacji, które muszą zostać utrzymane, aby zapewnić ciągłość funkcji krytycznych i uzgodnień przyjętych w celu zapewnienia solidności umownej i operacyjnej w zakresie ich wykonywania w okresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - b) wewnętrznych i zewnętrznych wzajemnych zależności mających kluczowe znaczenie dla utrzymania ciągłości operacyjnej;
 - c) uzgodnień przyjętych w celu zapewnienia dostępu do systemów płatniczych lub innych elementów infrastruktury finansowej, które są niezbędne do utrzymania funkcji krytycznych, uwzględniając ocenę możliwości przeniesienia pozycji klienta;
- 5) opis wymogów w zakresie finansowania i źródeł finansowania, które są konieczne do zrealizowania strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianej w planie, uwzględniając co najmniej:
 - a) opis wymogów w zakresie finansowania, dotowania i płynności przewidzianych w strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

- b) opis potencjalnych źródeł finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uwzględniając opis warunków finansowania, warunków wstępnych korzystania z finansowania, harmonogramu udostępniania finansowania, podmiotów uprawnionych do otrzymania finansowania oraz wszelkich wymogów dotyczących zabezpieczenia;
 - c) w stosownych przypadkach, opis i analizę sposobu, w jaki instytucja lub grupa może – jeżeli doszło do wystąpienia warunków przewidzianych w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – wystąpić z wnioskiem o udzielenie zgody na zastosowanie instrumentów banku centralnego (poza awaryjnym wsparciem płynności lub innego rodzaju wsparciem zapewnianym na niestandardowych warunkach) w trakcie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, informacje o terminie na złożenie takiego wniosku oraz informacje na temat dostępnego zabezpieczenia;
 - d) jeżeli chodzi o grupy, opis wszelkich przyjętych zasad podziału odpowiedzialności za finansowanie między źródłami finansowania w różnych jurysdykcjach, w tym między źródłami finansowania w różnych państwach członkowskich zgodnie z art. 12 ust. 3 lit. f) dyrektywy 2014/59/UE;
- 6) plany opracowane do celów komunikowania się z kluczowymi grupami zainteresowanych stron, w tym co najmniej z:
- a) kadrą kierowniczą, właścicielami i pracownikami instytucji lub grupy; w planach należy opisać procedury konsultacji z pracownikami oraz – w stosownych przypadkach – procedury prowadzenia dialogu z partnerami społecznymi w ramach procesu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także ocenę skutków realizacji planu dla pracowników;
 - b) klientami, przedstawicielami mediów i ogółem społeczeństwa;
 - c) deponentami, akcjonariuszami, obligatariuszami, kontrahentami, elementami infrastruktury rynku finansowego oraz innymi uczestnikami rynku, na których podejmowane działania wywierają wpływ;
 - d) wszelkimi organami administracyjnymi lub sądowymi uprawnionymi do wydawania zatwierdzeń lub zezwoleń o kluczowym znaczeniu dla realizacji strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - e) wszelkimi doradcami, których wsparcie będzie konieczne do zrealizowania strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 7) wnioski z oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym przynajmniej:
- a) określenie, czy w odniesieniu do danej instytucji lub grupy istnieje obecnie możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - b) podsumowanie wniosków z oceny w zakresie likwidacji, które należy przedłożyć zgodnie z wymogami określonymi w art. 23 ust. 1 lit. a);
 - c) szczegółowy opis wszelkich zidentyfikowanych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wszelkich środków zaproponowanych przez instytucję lub grupę lub środków, które organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nakazał zastosować, aby przezwyciężyć lub usunąć te przeszkody;
 - d) ilościową ocenę wszelkich zmian minimalnych wymogów w zakresie zobowiązań kwalifikowalnych lub odpowiedniego miejsca ulokowania zobowiązań kwalifikowalnych, które są konieczne do usunięcia lub przezwyciężenia przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przeprowadzoną w oparciu o kryteria przewidziane w art. 45 ust. 6 dyrektywy 2014/59/UE, które zostały doprecyzowane w aktach delegowanych przyjętych zgodnie z art. 45 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE;
- 8) wszelkie opinie dotyczące planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyrażone przez daną instytucję lub grupę.

SEKCJA II

Ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Artykuł 23

Etapy oceny

1. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonują oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, podejmując kolejno poniższe działania:
 - a) ocenę wykonalności i wiarygodności likwidacji instytucji lub grupy w ramach standardowego postępowania upadłościowego zgodnie z art. 24;
 - b) wybór preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na potrzeby przeprowadzenia oceny zgodnie z art. 25;

- c) ocenę możliwości zrealizowania wybranej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 26–31;
 - d) ocenę wiarygodności wybranej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 32.
2. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uzna za oczywiste, że instytucje lub grupy stwarzają podobne ryzyko dla systemu finansowego lub że okoliczności, w których przeprowadzenie ich likwidacji byłoby najprawdopodobniej bezzasadne, są zbliżone, taki organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może dokonać oceny wykonalności i wiarygodności likwidacji tych instytucji lub grup w podobny lub identyczny sposób.

Rodzaje instytucji, o których mowa w akapicie pierwszym, można w szczególności określić, stosując kryteria, o których mowa w art. 98 ust. 1 lit. j) dyrektywy 2013/36/UE.

3. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdzi, że przeprowadzenie likwidacji instytucji lub podmiotów powiązanych w ramach standardowego postępowania upadłościowego może nie być wykonalne lub wiarygodne lub że działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może być konieczne w interesie publicznym z uwagi na fakt, że przeprowadzenie likwidacji w drodze standardowego postępowania upadłościowego nie pozwoliłoby osiągnąć celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w tym samym stopniu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wskazuje preferowaną strategię restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, którą uznaje za odpowiednią dla danej instytucji lub grupy w oparciu o informacje przekazane przez tę instytucję lub grupę zgodnie z art. 11 dyrektywy 2014/59/UE i zgodnie z kryteriami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu. Jeżeli okaże się to konieczne, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wskazuje również strategię alternatywną, które można by zastosować w przypadku, gdyby okazało się, że wybrana strategia nie jest wykonalna lub wiarygodna.
4. Oceny wiarygodności i wykonalności preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmują ocenę wszelkich strategii alternatywnych zaproponowanych dla danej strategii.
5. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zwracają się do instytucji lub grupy o przekazanie dodatkowych informacji koniecznych do przeprowadzenia ocen strategii preferowanej i strategii alternatywnych zgodnie z art. 11 dyrektywy 2014/59/UE.
6. W stosownych przypadkach organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje przeglądu preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub rozważa możliwość zastosowania alternatywnych strategii w oparciu o wyniki przeprowadzonej oceny wykonalności lub wiarygodności preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 4.
7. Przy wprowadzaniu zmian w preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia wykonalność i wiarygodność zmienionej preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z – odpowiednio – art. 26 i 27.

Artykuł 24

Wykonalność i wiarygodność likwidacji przeprowadzonej w ramach standardowego postępowania upadłościowego

1. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oceniają wykonalność i wiarygodność likwidacji instytucji lub grupy w ramach standardowego postępowania upadłościowego oraz wpływ likwidacji na stopień uzależnienia od nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego w zestawieniu z wpływem, jaki wywarłaby restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja.
2. Oceniając wiarygodność likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji rozważają prawdopodobny wpływ likwidacji instytucji lub grupy na systemy finansowe w dowolnym państwie członkowskim lub w Unii, aby zapewnić ciągłość dostępu do funkcji krytycznych wykonywanych przez instytucję lub grupę oraz aby zrealizować cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznaczone w art. 31 dyrektywy 2014/59/UE. W tym celu organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji biorą pod uwagę funkcje pełnione przez instytucję lub grupę i oceniają, czy likwidacja mogłaby wyrządzić istotnie niekorzystny wpływ na dowolny z poniższych elementów:
- a) funkcjonowanie rynku finansowego oraz poziom zaufania rynku;
 - b) elementy infrastruktury rynku, w szczególności:
 - (i) czy nagle zaprzestanie prowadzenia działalności doprowadziłoby do ograniczenia normalnego funkcjonowania elementów infrastruktury rynku finansowego w stopniu, który wywarłby negatywny wpływ na system finansowy rozumiany jako całość;
 - (ii) czy – a jeżeli tak, w jakim stopniu – elementy infrastruktury rynku finansowego mogłyby pełnić funkcję kanałów dla efektu domina w procesie likwidacji;

- c) inne instytucje finansowe, w szczególności:
 - (i) czy likwidacja doprowadziłaby do podwyższenia kosztów finansowania lub do ograniczenia dostępności finansowania dla innych instytucji finansowych w stopniu stwarzającym ryzyko dla stabilności finansowej;
 - (ii) ryzyko wystąpienia bezpośredniego lub pośredniego efektu domina i makroekonomicznych efektów sprzężenia zwrotnego;
 - d) gospodarkę realną oraz – w szczególności – dostępność usług finansowych o znaczeniu krytycznym.
3. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uzna, że likwidacja jest wiarygodna, przystępuje do oceny możliwości przeprowadzenia likwidacji.
4. W tym celu organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji rozważają, czy systemy danej instytucji lub grupy są w stanie dostarczyć informacji, które należy przedłożyć zgodnie z odpowiednimi systemami gwarancji depozytów, aby zapewnić dokonanie wpłaty na rzecz depozytów gwarantowanych w kwocie i terminie określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE⁽¹⁾, lub – w stosownych przypadkach – zgodnie z równoważnymi systemami gwarantowania depozytów, uwzględniając systemy gwarantowanych sald depozytowych, obowiązującymi w państwach trzecich.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oceniają, czy dana instytucja lub grupa dysponują zdolnością konieczną do zapewnienia wsparcia na rzecz przeprowadzania operacji związanych z systemami gwarancji depozytów, w szczególności zdolnością do dokonywania rozróżnienia między gwarantowanymi i niegwarantowanymi saldami na rachunkach depozytowych.

Artykuł 25

Identyfikacja strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oceniają, czy potencjalna strategia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest odpowiednia do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, biorąc pod uwagę strukturę i model biznesowy instytucji lub grupy oraz systemy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosowane w odniesieniu do osób prawnych wchodzących w skład grupy. Działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zostać podjęte w interesie publicznym, jeżeli jest ono konieczne do osiągnięcia co najmniej jednego z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i jest proporcjonalne do tych celów, a likwidacja instytucji w ramach standardowego postępowania upadłościowego nie umożliwiłaby osiągnięcia tych celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w takim samym stopniu.
2. W szczególności jeżeli chodzi o grupy, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oceniają, czy w danym przypadku lepiej jest zastosować strategię pojedynczego punktu kontaktowego czy strategię wielu punktów kontaktowych.
3. W tym celu organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji rozważają przynajmniej następujące kwestie:
- a) jakie instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostałyby zastosowane w ramach preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i czy osoby prawne, wobec których takie instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji miałyby zostać zastosowane zgodnie ze strategią restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, dysponują dostępem do tych instrumentów;
 - b) kwotę zobowiązań kwalifikowalnych w ramach proponowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ryzyko niewniesienia wkładu na poczet pokrycia strat i dokapitalizowania oraz osoby prawne emitujące wspomniane zobowiązania kwalifikowalne w ramach proponowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, biorąc pod uwagę, że:
 - (i) rozwiązanie polegające na ustanowieniu pojedynczego punktu kontaktowego może okazać się odpowiedniejsze, jeżeli główna jednostka dominująca lub spółka holdingowa grupy wyemitowała wystarczającą liczbę zewnętrznych zobowiązań kwalifikowalnych lub zobowiązań, co do których oczekuje się, że wniosą wkład na poczet pokrycia strat i dokapitalizowania w ramach proponowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - (ii) rozwiązanie polegające na ustanowieniu wielu punktów kontaktowych może okazać się odpowiedniejsze, jeżeli zobowiązania kwalifikowalne grupy lub zobowiązania, co do których oczekuje się, że wniosą wkład na poczet pokrycia strat i dokapitalizowania w ramach proponowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, są emitowane przez więcej niż jeden podmiot, podgrupę regionalną lub podgrupę funkcjonalną w ramach grupy, która ma zostać poddana restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - c) uzgodnienia umowne lub inne przyjęte uzgodnienia w zakresie przenoszenia strat między osobami prawnymi wchodzącymi w skład grupy;

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 149).

- d) strukturę operacyjną i model biznesowy danej instytucji lub grupy, w szczególności to, czy jest ona wysoce zintegrowana, czy też posiada strukturę zdecentralizowaną cechującą się tym, że poszczególne części instytucji lub grupy są wyraźnie wyodrębnione, biorąc pod uwagę, że:
- (i) rozwiązanie polegające na ustanowieniu pojedynczego punktu kontaktowego może okazać się odpowiednie, jeżeli grupa prowadzi działalność w wysoce zintegrowany sposób, w tym poprzez ustanowienie scentralizowanego mechanizmu zarządzania płynnością, ryzykiem, operacjami skarbowymi lub systemem informatycznym oraz korzystanie z innych kluczowych usług współdzielonych;
 - (ii) rozwiązanie polegające na ustanowieniu wielu punktów kontaktowych może okazać się odpowiednie, jeżeli grupa prowadzi działalność w ramach dwóch lub większej liczby wyraźnie wyodrębnionych podgrup, z których każda jest niezależna finansowo, prawnie lub operacyjnie od pozostałych podmiotów wchodzących w skład grupy, a wszelkie istotne zależności operacyjne względem pozostałych podmiotów wchodzących w skład grupy zasadzają się na rozbudowanych uzgodnieniach gwarantujących ciągłość prowadzenia działalności w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- e) wykonalność instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które należałoby zastosować, w szczególności w państwach trzecich;
- f) to, czy realizacja strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wiąże się z koniecznością podjęcia działań wspierających przez inne organy – w szczególności organy w państwach trzecich – lub nakłada na takie organy zobowiązanie do powstrzymania się od podejmowania samodzielnych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; oraz czy jakiegokolwiek tego rodzaju działania można uznać za wykonalne i wiarygodne dla tych organów.

4. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oceniają, czy zastosowanie wariantów strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest konieczne w przypadku wystąpienia scenariuszy lub okoliczności, w których strategia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie może zostać zrealizowana w wykonalny i wiarygodny sposób.

5. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji analizują, w jakim stopniu poszczególne warianty strategii mogą przyczynić się do zapewnienia osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności do zapewnienia ciągłości funkcji krytycznych.

Środki służące usunięciu istotnych przeszkód w realizacji wariantów strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosuje się wyłącznie w przypadku, gdy nie utrudniają one wykonalnej i wiarygodnej realizacji preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 26

Ocena wykonalności strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oceniają, czy skuteczna realizacja wybranej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w wyznaczonym terminie jest wykonalna, oraz identyfikują potencjalne przeszkody utrudniające realizację wybranej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji analizują przeszkody utrudniające ustabilizowanie sytuacji instytucji lub grupy w krótkim terminie. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji analizują wszelkie możliwe do przewidzenia przeszkody utrudniające dokonanie reorganizacji działalności zgodnie z art. 52 dyrektywy 2014/59/UE lub inne działania, których podjęcie może okazać się konieczne w przypadku, gdy celem strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest przywrócenie długoterminowej rentowności całości lub części instytucji lub grupy.

3. Utrudnienia przyporządkowuje się przynajmniej do następujących kategorii:

- a) struktura i operacje;
- b) zasoby finansowe;
- c) informacje;
- d) kwestie transgraniczne;
- e) kwestie prawne.

Artykuł 27

Ocena wykonalności: struktura i operacje

Oceniając, czy w danym przypadku przeprowadzenie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może być utrudnione z uwagi na istnienie potencjalnych przeszkód związanych ze strukturą i operacjami instytucji lub grupy, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji biorą pod uwagę przynajmniej następujące kwestie:

- 1) kwestie wskazane w sekcji C pkt 1–7, 16, 18 i 19 w załączniku do dyrektywy 2014/59/UE;
- 2) stopień zależności kluczowych podmiotów i głównych linii biznesowych od elementów infrastruktury, technologii informacyjnej, funkcji skarbowych lub finansowych, pracowników lub innych kluczowych usług współdzielonych;
- 3) czy kwestie związane z zarządzaniem, kontrolą i uzgodnieniami w zakresie zarządzania ryzykiem są zgodne z wszelkimi planowanymi zmianami struktury instytucji lub grupy;
- 4) czy struktura prawna i struktura franczyzowa instytucji lub grupy jest zgodna z wszelkimi planowanymi zmianami struktury biznesowej instytucji lub grupy;
- 5) czy poszczególne osoby prawne dysponują dostępem do odpowiednich instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji koniecznych do zrealizowania strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 28

Ocena wykonalności: zasoby finansowe

Oceniając, czy w danym przypadku przeprowadzenie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może być utrudnione z uwagi na istnienie przeszkód związanych z zasobami finansowymi, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji biorą pod uwagę przynajmniej następujące kwestie:

- 1) kwestie wskazane w sekcji C pkt 13, 14, 15 i 17 w załączniku do dyrektywy 2014/59/UE;
- 2) konieczność zidentyfikowania i ilościowego określenia kwoty wszelkich zobowiązań, które w przypadku zrealizowania preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji najprawdopodobniej nie wniosłyby wkładu na poczet pokrycia strat i dokapitalizowania, biorąc pod uwagę co najmniej następujące wskaźniki:
 - (i) termin wymagalności;
 - (ii) stopień podporządkowania;
 - (iii) rodzaje posiadaczy instrumentu lub możliwość przenoszenia instrumentu;
 - (iv) przeszkody prawne ograniczające zdolność do pokrywania strat, takie jak nieuznawanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy przepisów obowiązujących w państwie trzecim lub istnienie tytułów do przeprowadzania kompensat;
 - (v) inne czynniki stwarzające ryzyko wykluczenia możliwości wykorzystania zobowiązań do pokrycia strat w trakcie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - (vi) kwotę i kwestie związane z emitowaniem zobowiązań kwalifikowalnych lub innych zobowiązań zapewniających możliwość pokrycia strat przez osoby prawne;
- 3) kwotę finansowania potrzebną w okresie poprzedzającym restrukturyzację i uporządkowaną likwidację oraz w jej trakcie, dostępność źródeł finansowania oraz przeszkody utrudniające przenoszenie środków finansowych w ramach danej instytucji lub grupy stosownie do potrzeb;
- 4) czy przyjęto odpowiednie uzgodnienia w zakresie przenoszenia strat na rzecz osób prawnych, w odniesieniu do których instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają zostać zastosowane, z pozostałych przedsięwzięć wchodzących w skład grupy, a także – w stosownych przypadkach – czy oszacowano kwotę środków finansowych wewnątrz grupy i zdolność tych środków finansowych do pokrywania strat.

*Artykuł 29***Ocena wykonalności: informacje**

Oceniając, czy w danym przypadku przeprowadzenie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może być utrudnione z uwagi na istnienie przeszkód związanych z informacjami, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji biorą pod uwagę przynajmniej następujące kwestie:

- 1) kwestie wskazane w sekcji C pkt 8–12 w załączniku do dyrektywy 2014/59/UE;
- 2) zdolność instytucji lub grupy do przekazywania informacji na temat kwoty oraz miejsca ulokowania w ramach grupy aktywów, które można by uznać za kwalifikujące się jako zabezpieczenie instrumentów banku centralnego;
- 3) zdolność instytucji lub grupy do przekazywania informacji niezbędnych do przeprowadzenia wyceny służącej ustaleniu wymaganej kwoty umorzenia lub dokapitalizowania.

*Artykuł 30***Ocena wykonalności: kwestie transgraniczne**

Oceniając, czy w danym przypadku przeprowadzenie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może być utrudnione z uwagi na istnienie przeszkód związanych z kwestiami transgranicznymi, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji biorą pod uwagę przynajmniej następujące kwestie:

- 1) kwestie wskazane w sekcji C pkt 20 w załączniku do dyrektywy 2014/59/UE;
- 2) istnienie odpowiednich procedur zapewniających organom macierzystym i przyjmującym, uwzględniając organy w państwach trzecich, możliwość koordynowania działań, komunikowania się i ustanawiania gwarancji w zakresie podejmowanych środków na rzecz realizacji strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 3) czy prawo obowiązujące w jurysdykcji odpowiedniego organu macierzystego i przyjmującego jest nadrzędne wobec przewidzianego w umowach finansowych prawa do wypowiedzenia umowy w przypadku upadłości i restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedsiębiorstwa powiązanego.

*Artykuł 31***Ocena wykonalności: inne potencjalne przeszkody**

Przy ocenianiu potencjalnych przeszkód utrudniających przeprowadzenie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bierze się pod uwagę następujące kwestie prawne:

- 1) czy wymagania, które należy spełnić, aby uzyskać zatwierdzenia lub zezwolenia konieczne do zrealizowania strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, mogą zostać spełnione w stosownym terminie;
- 2) czy w istotnej dokumentacji umownej dopuszcza się możliwość wypowiedzenia umów o przystąpieniu do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 3) czy w zobowiązaniach umownych, od stosowania których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie może odstąpić, ustanowiono całkowity zakaz przenoszenia aktywów lub zobowiązań przewidzianych w strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

*Artykuł 32***Ocena wiarygodności strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji**

1. Po przeprowadzeniu oceny wykonalności wybranej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przeprowadzają ocenę wiarygodności tej strategii, biorąc pod uwagę prawdopodobny wpływ restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na systemy finansowe i gospodarki realne poszczególnych państw członkowskich lub Unii, aby zapewnić ciągłość funkcji krytycznych wykonywanych przez daną instytucję lub grupę. Ocena obejmuje analizę kwestii wskazanych w sekcji C pkt 21–28 w załączniku do dyrektywy 2014/59/UE.

2. Przeprowadzając tę ocenę, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji analizują prawdopodobny wpływ realizacji strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na systemy finansowe poszczególnych państw członkowskich lub Unii. W tym celu organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji biorą pod uwagę funkcje pełnione przez instytucję lub grupę i oceniają, czy realizacja strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogłaby wywrzeć istotnie niekorzystny wpływ na dowolny z poniższych elementów:

- a) funkcjonowanie rynku finansowego, a zwłaszcza poziom zaufania rynku;
- b) elementy infrastruktury rynku, w szczególności:
 - (i) czy nagłe zaprzestanie prowadzenia działalności doprowadziłoby do ograniczenia normalnego funkcjonowania elementów infrastruktury rynku finansowego w stopniu, który wywarłby negatywny wpływ na system finansowy rozumiany jako całość;
 - (ii) czy – a jeżeli tak, w jakim stopniu – elementy infrastruktury rynku finansowego mogłyby pełnić funkcję kanałów dla efektu domina w procesie likwidacji;
- c) inne instytucje finansowe, w szczególności:
 - (i) czy likwidacja doprowadziłaby do podwyższenia kosztów finansowania lub do ograniczenia dostępności finansowania dla innych instytucji finansowych w stopniu stwarzającym ryzyko dla stabilności finansowej;
 - (ii) ryzyko wystąpienia bezpośredniego lub pośredniego efektu domina i makroekonomicznych efektów sprzężenia zwrotnego;
- d) gospodarkę realną oraz – w szczególności – dostępność usług finansowych.

ROZDZIAŁ III

WSPARCIE FINANSOWE W RAMACH GRUPY

Artykuł 33

Perspektywa zażegnania trudności finansowych

1. Warunek, zgodnie z którym musi istnieć rozsądna perspektywa, że zapewniane wsparcie w istotnym stopniu przyczyni się do zażegnania trudności finansowych otrzymującego wsparcie podmiotu powiązanego („podmiotu otrzymującego wsparcie”), uznaje się za spełniony, jeżeli:

- a) potrzeby kapitałowe i potrzeby w zakresie płynności podmiotu otrzymującego wsparcie zidentyfikowane na podstawie opisu sytuacji kapitałowej i sytuacji w zakresie płynności danego podmiotu otrzymującego wsparcie oraz prognozy dotyczącej jego potrzeb kapitałowych i potrzeb w zakresie płynności zostały zaspokojone na dostatecznie długi czas, biorąc pod uwagę wszystkie inne istotne źródła finansowania, które mogą posłużyć do zaspokojenia tych potrzeb, termin na zażegnanie trudności finansowych oraz warunki wsparcia;
- b) analiza sytuacji finansowej oraz wewnętrznych i zewnętrznych przyczyn trudności finansowych podmiotu otrzymującego wsparcie, w szczególności jeżeli chodzi o jego model biznesowy i model zarządzania ryzykiem, oraz przeszłych, obecnych i oczekiwanych warunków rynkowych nie jest sprzeczna z perspektywą zażegnania trudności finansowych;
- c) opracowano plan działania zawierający opis środków służących zażegnaniu trudności finansowych podmiotu otrzymującego wsparcie, w którym – w stosownych przypadkach – przewidziano możliwość zmiany modelu biznesowego podmiotu i jego systemu zarządzania ryzykiem;
- d) założenia przyjęte w opisach i prognozach, o których mowa w lit. a), b) i c), są spójne i przekonujące, a przy ich sporządzaniu wzięto pod uwagę trudną sytuację podmiotu otrzymującego wsparcie, aktualne warunki rynkowe oraz możliwość wystąpienia niekorzystnych zmian.

2. Oceniając, czy warunek, o którym mowa w ust. 1, został spełniony, właściwy organ, o którym mowa w art. 25 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE, bierze pod uwagę informacje i oceny przekazane przez właściwy organ odpowiedzialny za podmiot otrzymujący wsparcie.

Artykuł 34

Warunki wsparcia

1. Warunki udzielenia wsparcia finansowego – uwzględniając wynagrodzenie za udzielenie takiego wsparcia – uznaje się za zgodne z wymogami art. 19 ust. 7 dyrektywy 2014/59/UE, jeżeli:

a) warunki w należyty sposób odzwierciedlają:

- (i) ryzyko niewykonania zobowiązania przez podmiot otrzymujący wsparcie;
- (ii) stopień uprzywilejowania roszczenia;
- (iii) przewidywane straty, jakie podmiot powiązany udzielający wsparcia („podmiot udzielający wsparcia”) poniósłby w przypadku niewykonania zobowiązania przez podmiot otrzymujący wsparcie;
- (iv) w przypadku pożyczki lub instrumentu dłużnego profil zapadalności opracowany na podstawie wszystkich istotnych i aktualnych informacji ujawnionych przez podmiot otrzymujący wsparcie oraz dalszych informacji przekazywanych podmiotowi udzielającemu wsparcia;

b) warunki odzwierciedlają najlepszy interes podmiotu udzielającego wsparcia zgodnie z art. 19 ust. 7 dyrektywy 2014/59/UE oraz zestawienie korzyści, czynników ryzyka i kosztów branych pod uwagę przy ustalaniu, co leży w najlepszym interesie podmiotu, uwzględniając bezpośrednie i pośrednie korzyści, jakie podmiot udzielający wsparcia może odnieść dzięki udzieleniu wsparcia, oraz korzyści, jakie fakt udzielenia wsparcia przynosi grupie.

Na potrzeby lit. a) ppkt (iv) przewidywany tymczasowy wpływ na ceny rynkowe wynikający ze zdarzeń mających miejsce poza grupą nie musi zostać uwzględniony, jeżeli wiarygodna prognoza sytuacji na rynku potwierdzi założenie, zgodnie z którym skala tego wpływu i czas jego trwania nie będą stwarzały zagrożenia dla zdolności podmiotu otrzymującego wsparcie do wywiązania się z wszystkich spoczywających na nim zobowiązań w terminie ich wymagalności.

2. Ocena warunków, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), opiera się na wynikach analizy porównawczej ryzyka niewykonania zobowiązania przez podmiot otrzymujący wsparcie przeprowadzonej dla każdego przypadku przy założeniu udzielenia wsparcia i przy założeniu braku wsparcia.

Analizę ryzyka niewykonania zobowiązania przeprowadza się w oparciu o elementy wymienione w art. 33. Wyniki tej analizy pozostają bez uszczerbku dla możliwości wzięcia pod uwagę – na potrzeby przeprowadzenia oceny związku między korzyściami, ryzykiem i kosztami w poszczególnych przypadkach i według uznania właściwego organu odpowiedzialnego za podmiot udzielający wsparcia – innych elementów, które podmiot udzielający wsparcia wzięłby pod uwagę przy przeprowadzaniu oceny kredytowej przed podjęciem decyzji w sprawie udzielenia pożyczki w oparciu o wszystkie udostępnione mu informacje.

3. W ocenie należy wziąć pod uwagę potencjalne szkody dla franczyzy, refinansowania i reputacji oraz korzyści wynikające z wydajnego sposobu korzystania z zasobów kapitałowych i warunków refinansowania grupy oraz z zamienności tych zasobów i warunków.

Korzyści i koszty brane pod uwagę przy określaniu najlepszego interesu przedstawia się – w miarę możliwości – w formie pieniężnej. Ponadto ulga przyznana podmiotowi otrzymującemu wsparcie w porównaniu z warunkami rynkowymi również jest wyrażana w ujęciu ilościowym – jej wysokość zestawia się także z redukcją wartości zabezpieczenia lub stóp procentowych.

4. Przy przeprowadzaniu oceny najlepszego interesu bierze się pod uwagę wszelkie wiążące zobowiązania przewidziane w umowie dotyczącej wsparcia finansowego, na podstawie których sformułowano założenia dotyczące przyszłego modelu biznesowego oraz mechanizmu zarządzania ryzykiem podmiotu otrzymującego wsparcie.

5. Właściwy organ bierze pod uwagę informacje i oceny przekazane przez właściwy organ odpowiedzialny za podmiot otrzymujący wsparcie.

Artykuł 35

Płynność i wypłacalność podmiotu udzielającego wsparcia

1. O ile spełniono warunek przewidziany w art. 23 ust. 1 lit. g) dyrektywy 2014/59/UE, uznaje się, że udzielenie wsparcia finansowego nie zagraża płynności ani wypłacalności podmiotu udzielającego wsparcia, jeżeli po udzieleniu wsparcia finansowego:

a) można będzie z dużą dozą prawdopodobieństwa założyć, że aktywa podmiotu udzielającego wsparcia będą przez cały czas utrzymywały się na wyższym poziomie niż jego zobowiązania;

- b) można będzie z dużą dozą prawdopodobieństwa założyć, że podmiot udzielający wsparcia:
- (i) będzie w stanie pokryć wszystkie swoje zobowiązania w terminie ich wymagalności;
 - (ii) nie będzie naruszał wymogów dotyczących wypłacalności i płynności ustanowionych w dyrektywie 2013/36/UE i w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013 w sposób, który uzasadniałby cofnięcie zezwolenia przez właściwy organ.

2. W ocenie bierze się pod uwagę ryzyko niewykonania zobowiązania przez podmiot otrzymujący wsparcie oraz stratę, którą podmiot udzielający wsparcia poniósłby w przypadku niewykonania zobowiązania przez podmiot otrzymujący wsparcie, uwzględniając również możliwy niekorzystny wpływ. Ocenę przeprowadza się zgodnie ze stosownymi wymogami ostrożnościowymi w zakresie odpowiedniego zarządzania ryzykiem przez podmiot udzielający wsparcia.

Artykuł 36

Możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu udzielającego wsparcia

1. Uznaje się, że udzielanie wsparcia finansowego nie zagraża możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu udzielającego wsparcia, jeżeli jego udzielenie nie ogranicza w istotny sposób wykonalności lub wiarygodności realizacji strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu udzielającego wsparcia sformułowanej w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z wynikami oceny, o której mowa w art. 15 i 16 dyrektywy 2014/59/UE.

W ocenie tej bierze się w szczególności pod uwagę wpływ udzielenia wsparcia finansowego na:

- a) zdolność do pokrywania strat w ramach grupy po spełnieniu warunków restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) powiązania podmiotu udzielającego wsparcia z podmiotem otrzymującym wsparcie;
- c) ryzyko wystąpienia efektu domina w ramach grupy;
- d) zwiększenie stopnia złożoności grupy w rezultacie udzielenia wsparcia finansowego;
- e) sytuację kapitałową i finansową podmiotu udzielającego wsparcia.

2. Jeżeli podmioty udzielające wsparcia nie zostały w pełni poinformowane o preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, na podstawie dostępnych informacji dotyczących planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przeprowadzają one ocenę, o której mowa w ust. 1.

3. Właściwe organy i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialne za podmiot udzielający wsparcia ściśle współpracują w celu ustalenia wpływu wsparcia finansowego w ramach grupy na możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotu udzielającego wsparcia.

ROZDZIAŁ IV

NIEZALEŻNOŚĆ RZECZOZNAWCÓW

Artykuł 37

Definicje

Do celów niniejszego rozdziału stosuje się następujące definicje:

- 1) „organ powołujący” oznacza osobę prawną lub fizyczną odpowiedzialną za wybór i wyznaczanie niezależnego rzeczoznawcy do celów przeprowadzenia wyceny, o której mowa w art. 36 ust. 1 lub art. 74 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE;

- 2) „właściwa jednostka” oznacza instytucję lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) dyrektywy 2014/59/UE, których aktywa i zobowiązania mają zostać poddane wycenie zgodnie z art. 36 lub art. 74 dyrektywy 2014/59/UE;
- 3) „właściwy organ publiczny” oznacza organ powołujący, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub organy, o których mowa w art. 83 ust. 2 lit. a)–h) dyrektywy 2014/59/UE, oraz pierwszy organ, o którym mowa w art. 83 ust. 2 lit. i) dyrektywy 2014/59/UE.

Artykuł 38

Elementy niezależności

Do pełnienia funkcji rzeczoznawcy można wyznaczyć osobę prawną lub fizyczną. Rzeczoznawcę uznaje się za niezależnego od jakiegokolwiek właściwego organu publicznego oraz właściwej jednostki, jeżeli spełnione zostały wszystkie następujące warunki:

- 1) rzeczoznawca posiada wymagane kwalifikacje, doświadczenie, umiejętności, wiedzę i zasoby i może skutecznie przeprowadzać wycenę bez nadmiernego polegania na jakimkolwiek właściwym organie publicznym lub właściwej jednostce zgodnie z art. 39;
- 2) rzeczoznawca jest prawnie oddzielony od właściwych organów publicznych oraz od właściwej jednostki zgodnie z art. 40;
- 3) rzeczoznawca nie posiada istotnego wspólnego interesu ani nie jest w konflikcie interesów w rozumieniu art. 41.

Artykuł 39

Kwalifikacje, doświadczenie, umiejętności, wiedza i zasoby

1. Niezależny rzeczoznawca posiada niezbędne kwalifikacje, doświadczenie, umiejętności i wiedzę w zakresie wszystkich kwestii, jakie organ powołujący uzna za ważne.
2. Niezależny rzeczoznawca dysponuje zasobami ludzkimi i technicznymi, które organ powołujący uznał za odpowiednie do przeprowadzenia wyceny, lub ma do nich dostęp. W ocenie adekwatności zasobów uwzględnia się charakter, wielkość i złożoność wyceny, która ma zostać przeprowadzona.
3. W związku z przeprowadzaniem wyceny niezależny rzeczoznawca:
 - a) nie zwraca się do żadnego właściwego organu publicznego lub właściwej jednostki o wydanie poleceń lub udzielenie wskazówek ani nie przyjmuje poleceń lub wskazówek wydanych lub udzielonych przez te podmioty;
 - b) nie dąży do uzyskania korzyści finansowych lub innego rodzaju od żadnego właściwego organu publicznego lub żadnej właściwej jednostki ani nie przyjmuje żadnych takich korzyści od któregośkolwiek z tych podmiotów.
4. Ustęp 3 nie uniemożliwia:
 - a) udzielania instrukcji i wskazówek, zapewniania pomieszczeń i wyposażenia technicznego lub innych form wsparcia, jeżeli w ocenie organu powołującego lub innego organu, który może być upoważniony do wykonania tego zadania w zainteresowanym państwie członkowskim, zostanie to uznane za konieczne do osiągnięcia celów wyceny;
 - b) wypłaty niezależnemu rzeczoznawcy takiego wynagrodzenia i zwrotu kosztów, jakie uznano za rozsądne w związku z przeprowadzeniem wyceny.

Artykuł 40

Odrębność organizacyjna

1. Niezależny rzeczoznawca jest osobą odrębną od jakiegokolwiek właściwego organu publicznego, w tym organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz od właściwej jednostki.

2. Do celów ust. 1 zastosowanie mają następujące wymagania:
 - a) w stosunku do osób fizycznych niezależny rzeczoznawca nie jest pracownikiem ani wykonawcą żadnego właściwego organu publicznego ani właściwej jednostki;
 - b) w stosunku do osób prawnych niezależny rzeczoznawca nie należy do tej samej grupy przedsiębiorstw co jakikolwiek właściwy organ publiczny lub właściwa jednostka.

Artykuł 41

Istotny wspólny interes lub konflikt interesów

1. Między niezależnym rzeczoznawcą a jakimkolwiek właściwym organem publicznym lub właściwą jednostką nie występuje faktyczny ani potencjalny istotny wspólny interes lub konflikt interesów.
2. Do celów ust. 1 faktyczny lub potencjalny interes uznaje się za istotny, jeżeli w ocenie organu powołującego lub innego organu, który może być upoważniony do wykonania tego zadania w zainteresowanym państwie członkowskim, uznano, że mógłby mieć on wpływ lub być zasadnie uważany za mający wpływ na osąd niezależnego rzeczoznawcy w przeprowadzaniu wyceny.
3. Do celów ust. 1 za istotne uznaje się wspólne interesy lub konflikt interesów co najmniej z następującymi stronami:
 - a) kadrą kierowniczą wyższego szczebla i członkami organu zarządzającego właściwej jednostki;
 - b) osobami prawnymi lub fizycznymi kontrolującymi lub posiadającymi znaczny pakiet akcji we właściwej jednostce;
 - c) wierzycielami wskazanymi przez organ powołujący lub inny organ, który może być upoważniony do wykonania tego zadania w zainteresowanym państwie członkowskim, jako istotni w oparciu o informacje udostępnione organowi powołującemu lub innemu organowi, który może być upoważniony do wykonania tego zadania w zainteresowanym państwie członkowskim;
 - d) każdym podmiotem powiązany.
4. Do celów ust. 1 za istotne uznaje się co najmniej następujące kwestie:
 - a) świadczenie przez niezależnego rzeczoznawcę usług, w tym świadczenie usług w przeszłości, na rzecz właściwej jednostki oraz osób, o których mowa w ust. 3, w szczególności związek między tymi usługami a elementami mającymi znaczenie dla wyceny;
 - b) relacje osobiste i finansowe między niezależnym rzeczoznawcą a właściwą jednostką oraz osobami, o których mowa w ust. 3;
 - c) inwestycje lub inne istotne interesy finansowe niezależnego rzeczoznawcy;
 - d) w stosunku do osób prawnych jakąkolwiek odrębność organizacyjną lub inne ustalenia, które zostają wprowadzone, aby zapewnić reagowanie na takie zagrożenia dla niezależności, takie jak kontrola własna, interes własny, rzecznictwo, znajomość, stosunek zaufania lub zastraszanie, w tym ustalenia służące rozróżnieniu między tymi pracownikami, którzy mogą być zaangażowani w proces wyceny, a innymi członkami personelu.
5. Nie naruszając przepisów ust. 3 i 4, osobę uznaje się za posiadającą faktyczny istotny wspólny interes lub znajdującą się w sytuacji konfliktu interesów z właściwą jednostką, jeżeli w roku poprzedzającym termin oceny kwalifikowalności tej osoby do pełnienia roli niezależnego rzeczoznawcy niezależny rzeczoznawca zakończył kontrolę ustawową właściwej jednostki zgodnie z dyrektywą 2006/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. zmieniająca dyrektywy Rady 78/660/EWG w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, 83/349/EWG w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych, 86/635/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych oraz 91/674/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń (Dz.U. L 224 z 16.8.2006, s. 1.).

6. Jakakolwiek osoba ubiegająca się o stanowisko niezależnego rzeczoznawcy lub wyznaczona jako niezależny rzeczoznawca:
- utrzymuje, zgodnie z wszelkimi mającymi zastosowanie kodeksami etyki i normami zawodowymi, strategię polityczną i procedury służące do identyfikacji wszelkich faktycznych lub potencjalnych interesów, które można uznać za stanowiące istotny interes zgodnie z ust. 2;
 - niezwłocznie powiadamia organ powołujący lub inny organ, który może być upoważniony do wykonania zadania, o którym mowa w ust. 2, w zainteresowanym państwie członkowskim, o zaistnieniu jakiegokolwiek faktycznego lub potencjalnego interesu, jaki zdaniem niezależnego rzeczoznawcy może w odniesieniu do oceny organu zostać uznany za istotny interes zgodnie z ust. 2;
 - podejmuje odpowiednie działania w celu zapewnienia, aby żaden członek personelu ani żadna inna osoba zaangażowana w przeprowadzanie wyceny nie miała żadnego istotnego interesu rodzaju, o którym mowa w ust. 2.

ROZDZIAŁ V

RESTRUKTURYZACJA I UPORZĄDKOWANA LIKWIDACJA

SEKCJA I

Umowne uznanie i uprawnienia do konwersji

Artykuł 42

Definicje

Do celów niniejszego rozdziału V sekcja I stosuje się następujące definicje:

- „istotna zmiana” oznacza, w odniesieniu do odpowiedniej umowy zdefiniowanej w pkt 2 niniejszego artykułu, zawartej przed datą rozpoczęcia stosowania przepisów krajowych stanowiących transpozycję tytułu IV rozdział IV sekcja 5 dyrektywy 2014/59/UE, każdą zmianę, w tym automatyczną zmianę, dokonaną po tej dacie i mającą wpływ na istotne prawa i obowiązki strony odpowiedniej umowy; zmiany, które nie mają wpływu na istotne prawa i obowiązki strony odpowiedniej umowy, obejmują zmianę danych kontaktowych sygnatariusza lub adresata na potrzeby doręczenia dokumentów, zmiany typograficzne w celu poprawy błędów redakcyjnych lub automatyczne dostosowania stóp procentowych;
- „odpowiednia umowa” oznacza każdą umowę, w tym warunki instrumentu kapitałowego, ustanawiającą zobowiązania, do których ma zastosowanie art. 55 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE.

Artykuł 43

Zobowiązania, do których stosuje się wyłączenie z obowiązku włączenia postanowienia umownego, o którym mowa w art. 55 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE

- Do celów art. 55 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) dyrektywy 2014/59/UE zabezpieczone zobowiązanie nie może być postrzegane jako zobowiązanie wyłączone, jeżeli w momencie, w którym zostało utworzone:
 - nie jest w pełni zabezpieczone;
 - jest całkowicie zabezpieczone, lecz podlega postanowieniom umownym, które nie obligują dłużnika do ustanowienia w pełni zabezpieczonego zobowiązania w sposób ciągły zgodnie z obowiązującymi wymogami regulacyjnymi określonymi w prawie Unii lub w prawie państw trzecich, osiągając skutki, które można uznać za równoważne stosowaniu prawa Unii.
- Do celów art. 55 ust. 1 akapit pierwszy lit. d) dyrektywy 2014/59/UE zobowiązania wyemitowane lub zawarte po dacie rozpoczęcia stosowania przepisów przyjętych przez państwa członkowskie w celu transpozycji tytułu IV rozdział IV sekcja 5 dyrektywy 2014/59/UE w państwie członkowskim obejmują:
 - zobowiązania utworzone po tej dacie, bez względu na to, czy zostały utworzone na mocy odpowiednich umów zawartych przed tą datą, w tym na mocy zawartych między umawiającymi się stronami umów ramowych regulujących liczne zobowiązania;

- b) zobowiązania utworzone przed tą datą lub po niej na mocy odpowiednich umów zawartych przed tą datą, które są przedmiotem istotnej zmiany;
- c) zobowiązania z tytułu instrumentów dłużnych wydanych po tej dacie;
- d) zobowiązania z tytułu instrumentów dłużnych wydanych przed tą datą lub po niej na mocy odpowiednich umów zawartych przed tą datą, które są przedmiotem istotnej zmiany.

3. Do celów art. 55 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2014/59/UE organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustala, że wymóg włączenia postanowienia umownego do odpowiedniej umowy nie ma zastosowania w przypadku stwierdzenia, że prawo danego państwa trzeciego lub wiążąca umowa zawarta z tym państwem trzecim przewiduje procedurę administracyjną lub sądową, która:

- a) na wniosek organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub z inicjatywy organu administracyjnego lub sądowego państwa trzeciego, którego prawo reguluje dane zobowiązanie lub instrument, umożliwia takiemu należycie upoważnionemu organowi administracyjnemu lub sądowemu państwa trzeciego, w okresie uznanym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za niezagrażający skutecznemu wykonywaniu uprawnień do umorzenia i konwersji przez ten organ, wykonanie jednej z następujących czynności:
 - (i) uznanie wykonywania uprawnień do umorzenia i konwersji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i nadanie skuteczności temu wykonywaniu;
 - (ii) wsparcie wykonywania uprawnień do umorzenia i konwersji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji poprzez stosowanie odpowiednich uprawnień;
- b) zapewnia, aby uzasadnienie, na podstawie którego organ administracyjny lub sądowy państwa trzeciego może odmówić uznania lub wsparcia wykonywania uprawnień do umorzenia i konwersji zgodnie z lit. a), zostało wyraźnie określone i było ograniczone do jednego lub więcej następujących wyjątkowych przypadków:
 - (i) uznanie lub wsparcie wykonywania uprawnień do umorzenia i konwersji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji miałyby negatywny wpływ na stabilność finansową w danym państwie trzecim;
 - (ii) uznanie lub wsparcie wykonywania uprawnień do umorzenia i konwersji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spowodowałyby, że wierzyciele w państwie trzecim, w szczególności deponenci z siedzibą w tym państwie trzecim lub których należności są płatne w tym państwie trzecim, byłoby traktowani mniej korzystnie niż wierzyciele i deponenci z siedzibą w Unii lub których należności są płatne w Unii, posiadający podobne prawa na mocy obowiązującego prawa Unii;
 - (iii) uznanie lub wsparcie miałyby istotne skutki finansowe dla danego państwa trzeciego;
 - (iv) skutki uznania lub wsparcia wykonywania uprawnień do umorzenia i konwersji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji miałyby wpływ sprzeczny z porządkiem publicznym danego państwa trzeciego.

4. Do celów stosowania art. 55 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2014/59/UE organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia, że uzasadnienie, o którym mowa w ust. 3 lit. b), nie uniemożliwia uznania lub wsparcia wykonywania uprawnień do umorzenia i konwersji we wszystkich okolicznościach, w których takie uprawnienia są stosowane.

Artykuł 44

Treść postanowienia umownego wymaganego na mocy art. 55 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE

Postanowienie umowne odpowiedniej umowy obejmuje następujące elementy:

- 1) potwierdzenie i przyjęcie przez kontrahenta instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) dyrektywy 2014/59/UE, że zobowiązanie może podlegać wykonaniu uprawnień do umorzenia i konwersji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

- 2) opis uprawnień do umorzenia i konwersji każdego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z prawem krajowym stanowiącym transpozycję tytułu IV rozdział IV sekcja 5 dyrektywy 2014/59/UE lub w stosownych przypadkach zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014⁽¹⁾, w szczególności uprawnień określonych w art. 63 ust. 1 lit. e), f), g) i j) dyrektywy 2014/59/UE;
- 3) potwierdzenie i przyjęcie przez kontrahenta instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) dyrektywy 2014/59/UE:
 - a) że jest związany skutkiem stosowania uprawnień, o których mowa w lit. b), w tym:
 - (i) jakimkolwiek obniżeniem kwoty głównej lub należnej kwoty pozostającej do spłaty, w tym odsetkami, które narosły, lecz nie zostały spłacone, w odniesieniu do zobowiązania instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) dyrektywy 2014/59/UE, na mocy odpowiedniej umowy;
 - (ii) konwersją tego zobowiązania na akcje zwykłe lub inne instrumenty właścicielskie;
 - b) że warunki odpowiedniej umowy mogą być różne w zależności od tego, co jest potrzebne do wykonania uprawnień do umorzenia i konwersji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a takie różnice będą wiążące względem kontrahenta instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) dyrektywy 2014/59/UE;
 - c) że w wyniku wykonywania uprawnień do umorzenia i konwersji akcje zwykłe lub inne instrumenty właścicielskie mogą zostać wyemitowane lub wydane kontrahentowi instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) dyrektywy 2014/59/UE;
- 4) potwierdzenie i przyjęcie przez kontrahenta instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) dyrektywy 2014/59/UE, że postanowienie umowne jest wyczerpujące w sprawach w nim opisanych w zakresie, w jakim wyłączone są jakiegokolwiek inne umowy, ustalenia lub porozumienia między kontrahentami dotyczące treści odpowiedniej umowy.

SEKCJA II

Powiadomienia i obwieszczenie o zawieszeniu

Artykuł 45

Ogólne wymogi dotyczące powiadomień

1. Powiadomienia zgłoszone zgodnie z art. 81 ust. 1, 2 i 3 oraz art. 83 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE mają formę pisemną i są przekazywane drogą elektroniczną w odpowiedni i bezpieczny sposób.
2. Odpowiednie organy, o których mowa w art. 81 ust. 1, 2 i 3 oraz w art. 83 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE, podają dane kontaktowe potrzebne do składania powiadomień i udostępniają je do publicznej wiadomości.
3. Przed wysłaniem powiadomienia podmiot przesyłający może ustnie skontaktować się z odpowiednimi organami, o których mowa w art. 81 ust. 1, 2 i 3 dyrektywy 2014/59/UE, aby poinformować je o przesłaniu powiadomienia.
4. Do celów powiadomień, o których mowa w art. 81 ust. 3 lit. a), b), c), d), h) i j) dyrektywy 2014/59/UE oraz w jej art. 83 ust. 2 lit. a), b), f) i h), właściwe organy i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji używają języka powszechnie stosowanego do celów współpracy z organem sprawującym nadzór skonsolidowany oraz grupowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
5. Odpowiednie organy, o których mowa w art. 81 ust. 1, 2 i 3 dyrektywy 2014/59/UE oraz w jej art. 83 ust. 2, potwierdzają pociotowi wysyłającemu przyjęcie powiadomienia, określając datę i godzinę przyjęcia zanotowaną przez adresata oraz dane kontaktowe personelu rozpatrującego powiadomienie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1).

Artykuł 46

Powiadomienia składane przez organ zarządzający do właściwego organu

1. Powiadomienia przekazane właściwemu organowi przez organ zarządzający instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) dyrektywy 2014/59/UE, zawierają:
 - a) nazwę, adres jej siedziby statutowej oraz, w stosownych przypadkach, identyfikator podmiotu prawnego instytucji lub podmiotu wysyłającego powiadomienie;
 - b) nazwę i adres siedziby statutowej jednostki dominującej najniższego i najwyższego szczebla tej instytucji lub tego podmiotu, w stosownych przypadkach;
 - c) odpowiednie informacje i analizy, które organ zarządzający wziął pod uwagę podczas przeprowadzania oceny w celu ustalenia, czy warunki określone w art. 32 ust. 4 dyrektywy 2014/59/UE zostały spełnione;
 - d) kopię uchwały organu zarządzającego w formie pisemnej, która stanowi potwierdzenie oceny, że instytucja lub podmiot są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością;
 - e) wszelkie dodatkowe informacje, które organ zarządzający uzna za istotne dla swojej oceny.
2. Zgodnie z art. 81 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE powiadomienie przekazuje się właściwemu organowi niezwłocznie po wydaniu przez organ zarządzający decyzji, z której wynika, że instytucja lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) tej dyrektywy, są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością.

Artykuł 47

Powiadomienie organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o powiadomieniu otrzymanym przez właściwy organ

Po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w art. 46, właściwy organ natychmiast przesyła organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji następujące informacje:

- 1) kopię otrzymanego powiadomienia wraz ze wszystkimi informacjami, o których mowa w art. 46 ust. 1;
- 2) szczegółowe informacje na temat środków w zakresie zapobiegania kryzysom lub działań określonych w art. 104 dyrektywy 2013/36/UE, które w stosownych przypadkach zostały podjęte przez właściwy organ lub których właściwy organ wymaga od instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) dyrektywy 2014/59/UE;
- 3) wszelkie dodatkowe dokumenty uzupełniające, jakie właściwy organ uzna za niezbędne dla organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby umożliwić mu podjęcie świadomej decyzji.

Artykuł 48

Powiadomienie o ocenie, z której wynika, że instytucja spełnia warunki dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w art. 32 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 2014/59/UE

1. Powiadomienie właściwego organu lub organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów art. 81 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE zawiera:
 - a) nazwę instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) dyrektywy 2014/59/UE, do których odnosi się dane powiadomienie;

- b) informacje określone w art. 46 ust. 1 lit. a) i b);
 - c) streszczenie oceny wymaganej w art. 32 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 2014/59/UE.
2. Powiadomienia dokonuje się niezwłocznie po ustaleniu, że warunki, o których mowa w art. 32 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 2014/59/UE, zostały spełnione.
3. Właściwy organ niezwłocznie przekazuje organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wszelkie dodatkowe informacje, których organ ten może zażądać, aby ukończyć swoją ocenę.

Artykuł 49

Obwieszczenie

1. Obwieszczenie określone w art. 83 ust. 4 dyrektywy 2014/59/UE, publikowane przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zawiera:
- a) nazwę, adres statutowej siedziby oraz w stosownych przypadkach identyfikator podmiotu prawnego instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) dyrektywy 2014/59/UE, podlegających restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - b) w stosownych przypadkach nazwę i adres siedziby statutowej jednostki dominującej najniższego i najwyższego szczebla tej instytucji lub tego podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) dyrektywy 2014/59/UE;
 - c) wykaz nazw innych podmiotów powiązanych i oddziałów pokrewnych, w odniesieniu do których widoczne są skutki działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym, w miarę możliwości, informacje na temat oddziałów z siedzibą w państwach trzecich;
 - d) podsumowanie istotnych działań podjętych w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, daty, od których działania te będą realizowane, w szczególności ich wpływ na klientów detalicznych, w tym następujące elementy:
 - (i) informacje na temat dostępu do depozytów, zgodnie z dyrektywą 2014/49/UE w sprawie systemów gwarancji depozytów, zgromadzonych w instytucji, której dotyczą działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - (ii) informacje na temat dostępu do innych aktywów lub funduszy klientów, w rozumieniu art. 31 ust. 2 lit. e) dyrektywy 2014/59/UE, zgromadzonych w instytucji, której dotyczą działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - (iii) informacje na temat umownych zobowiązań do płatności lub dostawy podlegających zawieszeniu na mocy art. 69 dyrektywy 2014/59/UE, w tym w stosownych przypadkach na temat rozpoczęcia i zakończenia okresu zawieszenia;
 - (iv) informacje o zabezpieczonych wierzycielach instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) dyrektywy 2014/59/UE, objętych restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, z zastrzeżeniem ograniczeń egzekucji zabezpieczeń wiarygodności, w tym w stosownych przypadkach rozpoczęcia i zakończenia tego okresu ograniczenia zgodnie z art. 70 dyrektywy 2014/59/UE;
 - (v) informacje na temat umownych stron, których dotyczy przejściowe zawieszenie praw do wypowiedzenia umowy, w tym w stosownych przypadkach na temat rozpoczęcia i wygaśnięcia okresu zawieszenia na mocy art. 71 dyrektywy 2014/59/UE;
 - e) potwierdzenie zwykłego przebiegu zobowiązań umownych, w tym harmonogramów spłaty, niepodlegających zawieszeniu na mocy art. 69, 70 i 71 dyrektywy 2014/59/UE;
 - f) punkt kontaktowy w obrębie instytucji, do którego klienci i wierzyciele mogą się zwrócić o dodatkowe informacje i aktualizacje na temat instytucji lub podmiotu, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) dyrektywy 2014/59/UE, i ich działań.

2. Obwieszczenie publikuje się tak szybko, jak to jest praktycznie możliwe po podjęciu działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

ROZDZIAŁ VI

KOLEGIA DS. RESTRUKTURYZACJI I UPORZĄDKOWANEJ LIKWIDACJI

SEKCJA I

Organizacja działalności kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Artykuł 50

Wykonanie schematu i identyfikacja członków oraz potencjalnych obserwatorów kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Do celów identyfikacji członków i potencjalnych obserwatorów kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje schemat podmiotów powiązanych, o których mowa w art. 1 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE, z uwzględnieniem schematu tej grupy wykonanego przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany zgodnie z art. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/98 ⁽¹⁾ i art. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/99 ⁽²⁾.

2. Po ukończeniu schematu, o którym mowa w ust. 1, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykaz członków i potencjalnych obserwatorów.

3. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje przeglądu i aktualizacji schematu podmiotów powiązanych i wykazu członków i potencjalnych obserwatorów co najmniej raz w roku. Dokonuje też przeglądu i aktualizacji schematu i wykazu członków i potencjalnych obserwatorów po wprowadzeniu wszelkich istotnych zmianach w strukturze prawnej lub organizacyjnej danej grupy lub jej działalności.

4. Oceniając, czy należy ustanowić kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 88 ust. 6 dyrektywy 2014/59/UE, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji rozważa również, czy inne grupy lub kolegia działają zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 51

Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z państwa trzeciego w charakterze obserwatorów w kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Po otrzymaniu odpowiedniego wniosku od organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z państwa trzeciego, o którym mowa w art. 88 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje wniosek do kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. Komunikatowi towarzyszą wszystkie poniższe elementy:

a) opinia grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, mając także na uwadze lit. b), dotycząca równoważności systemu poufności i tajemnicy zawodowej mającego zastosowanie do kandydatów na obserwatorów;

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/98 z dnia 16 października 2015 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących określania ogólnych warunków funkcjonowania kolegiów organów nadzoru (Dz.U. L 21 z 28.1.2016, s. 2).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/99 z dnia 16 października 2015 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne dotyczące ustalania zasad operacyjnego funkcjonowania kolegiów organów nadzoru zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE (Dz.U. L 21 z 28.1.2016, s. 21).

- b) warunki udziału obserwatorów w pracach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które zostają włączone do pisemnych ustaleń i procedur zaproponowanych przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - c) opinia grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na temat znaczenia danego oddziału, jeżeli kandydatem jest organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z danego oddziału w państwie trzecim;
 - d) ustalenie okresu, po upływie którego przyjmuje się, że wyrażono zgodę: w tym terminie jakkolwiek niewyraźną zgodę członek kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 88 ust. 2 lit. b), c) lub d) dyrektywy 2014/59/UE, może zgłosić w pełni uzasadniony sprzeciw wobec opinii grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w lit. a) tego ustępu.
3. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględnia wszelkie sprzeciwy przed podjęciem ostatecznej decyzji. W tym celu może również zwrócić się do członków kolegium, o których mowa w art. 88 ust. 2 lit. b), c) i d) dyrektywy 2014/59/UE, aby przedstawili swoje jasne opinie, oraz może uwzględnić większość opinii w tej sprawie.
4. Jeżeli grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmie decyzję o zaproszeniu organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państwa trzeciego, wysyła zaproszenie do kandydata na obserwatora. Do zaproszenia dołącza się również warunki udziału jako obserwator określone w pisemnych uzgodnieniach. Kandydata, który otrzymał zaproszenie, uważa się za obserwatora od przyjęcia przez niego zaproszenia, co jest równoznaczne z akceptacją warunków uczestnictwa.
5. Po przyjęciu zaproszenia grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uaktualnione wyniki schematu, o którym mowa w art. 50.

Artykuł 52

Komunikacja z unijną jednostką dominującą

1. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewnia regularne kontakty i współpracę z unijną jednostką dominującą w celu zwiększenia skuteczności i wydajności funkcjonowania kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamia unijną jednostkę dominującą o utworzeniu kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz przedstawia jej listę członków i obserwatorów kolegium, jak również wszelkie zmiany dotyczące tej listy.

Artykuł 53

Utworzenie i aktualizacja list kontaktów

1. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przechowuje i udostępnia członkom i obserwatorom kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dane kontaktowe osób wyznaczonych przez każdego członka i obserwatora do celów wykonywania zadań kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Dane kontaktowe powinny obejmować również dane osób dostępnych poza normalnymi godzinami pracy na wypadek sytuacji awaryjnych, w szczególności w celu podjęcia decyzji co do konieczności utworzenia i uzgodnienia grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewnia, aby wszyscy członkowie i obserwatorzy kolegium przekazali mu dane kontaktowe odpowiednich osób wyznaczonych do kontaktu oraz aby informowali go bez zbędnej zwłoki o wszelkich istotnych zmianach.

Artykuł 54

Elementy pisemnych ustaleń i procedur dotyczących funkcjonowania kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Pisemne ustalenia i procedury zgodnie z art. 88 ust. 5 lit. a) dyrektywy 2014/59/UE obejmują co najmniej następujące elementy:
 - a) opis grupy, unijnej jednostki dominującej, jednostek zależnych i istotnych oddziałów;
 - b) identyfikację członków i obserwatorów kolegium;
 - c) opis ogólnych ram kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczących współpracy między organami oraz koordynacji działań i zadań.
2. Ogólne ramy współpracy i koordynacji obejmują wszystkie następujące elementy:
 - a) opis różnych podstruktur kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialnych za wykonywanie różnych zadań, w stosownych przypadkach. Do tych celów, w szczególności w odniesieniu do członków kolegium podejmujących wspólne decyzje, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji rozważa potrzebę podzielenia kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na różne podstruktury;
 - b) identyfikację członków i obserwatorów kolegium biorących udział w określonych działaniach kolegium. Do tych celów grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewnia, aby poszczególne podstruktury kolegium, w tym podstruktury obejmujące obserwatorów, nie ograniczały ani nie udaremniały procesu podejmowania wspólnej decyzji, w szczególności w odniesieniu do tych członków kolegium, którzy są zobowiązani podjąć wspólne decyzje zgodnie z odnośnymi przepisami dyrektywy 2014/59/UE;
 - c) opis ram, warunków udziału obserwatorów w pracach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym warunków ich uczestnictwa w różnych dialogach i procedurach kolegium, a także opis ich praw i obowiązków w zakresie wymiany informacji, uwzględniając art. 90 i 98 dyrektywy 2014/59/UE. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewnia, aby ogólne ramy i warunki udziału obserwatorów nie były korzystniejsze od ram i warunków określonych w odniesieniu do członków kolegium zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i odnośnymi pisemnymi uzgodnieniami określonego kolegium;
 - d) opis uzgodnień dotyczących współpracy i koordynacji w sytuacjach awaryjnych, zwłaszcza o charakterze systemowym, które mogą stwarzać zagrożenie dla rentowności każdego z podmiotów powiązanych;
 - e) opis procedur, według których należy postępować, gdy nie jest wymagana wspólna decyzja, lecz gdy wydaje się konieczne utworzenie wspólnego porozumienia w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w ramach jednej z jego podstruktur;
 - f) opis uzgodnień dotyczących wymiany informacji, w tym odpowiedniego zakresu, częstotliwości i kanałów komunikacyjnych, uwzględniając art. 90 i 98 dyrektywy 2014/59/UE oraz rolę grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jako koordynatora odpowiedzialnego za gromadzenie i upowszechnianie informacji wśród członków i obserwatorów kolegium;
 - g) opis istotnych informacji, które należy udostępniać członkom i obserwatorom kolegium, w szczególności w odniesieniu do planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz innych zadań, o których mowa w art. 88 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE, z uwzględnieniem również art. 90 i 98 dyrektywy 2014/59/UE i roli grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - h) opis uzgodnień dotyczących traktowania informacji poufnych, uwzględniając art. 90 i 98 dyrektywy 2014/59/UE;
 - i) opis procedur dotyczących organizowania regularnych posiedzeń fizycznych i posiedzeń *ad hoc*;
 - j) opis sposobu koordynowania danych dostarczanych niezależnie kolegium organów nadzoru lub organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdy jest to wymagane przez ustawodawstwo lub z własnej inicjatywy;

- k) opis sposobu przekazywania danych, o których mowa w lit. j), w szczególności opis istotnej roli grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w przekazywaniu tych danych organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany;
- l) opis polityki komunikacji z organem sprawującym nadzór skonsolidowany, z właściwymi organami w określonych państwach członkowskich, unijną jednostką dominującą i podmiotami powiązаныmi, o których mowa w art. 58;
- m) wszelkie inne umowy dotyczące funkcjonowania kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; a także
- n) wszelkie postanowienia obejmujące uzgodnienia dotyczące zaprzestania.

Artykuł 55

Ustanowienie i aktualizacja pisemnych uzgodnień i procedur dotyczących funkcjonowania kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządza swój wniosek w sprawie pisemnych uzgodnień i procedur dotyczących funkcjonowania kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 54.
2. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje swój wniosek członkom kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu jego skonsultowania oraz zachęca członków do przedstawiania swoich opinii i określa termin na przedstawienie tych opinii.
3. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględnia opinie członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i uzasadnia swoją decyzję, jeżeli postanowi ich nie uwzględnić.
4. Po zakończeniu tego etapu grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje członkom kolegium pisemne uzgodnienia i procedury dotyczące funkcjonowania kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
5. Pisemne uzgodnienia i procedury dotyczące funkcjonowania kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są poddawane przeglądowi i aktualizowane, w szczególności po wprowadzeniu wszelkich istotnych zmian w składzie kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
6. Przy aktualizacji ogólnych pisemnych uzgodnień i procedur dotyczących funkcjonowania kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz inni członkowie kolegium postępują zgodnie z procedurą określoną w ust. 1–5.

Artykuł 56

Aspekty operacyjne posiedzeń kolegium i innych działań

1. Kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przynajmniej raz w roku zbierają się na posiedzeniu osobiście. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za zgodą wszystkich członków kolegium, z uwzględnieniem specyfiki tej grupy, może określić inną częstotliwość fizycznych posiedzeń kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji regularnie organizuje inne działania kolegium, w szczególności gdy wymagany jest dialog między członkami kolegium.
3. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przygotowuje porządek obrad i cele planowanych posiedzeń i innych działań oraz przekazuje je członkom kolegium.
4. Wszyscy członkowie kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uczestniczący w posiedzeniach lub innych działaniach kolegium zapewniają, aby w posiedzeniach i innych działaniach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uczestniczyli odpowiedni przedstawiciele, zgodnie z celami posiedzenia i innymi działaniami kolegium, oraz aby wspomniani przedstawiciele byli upoważnieni do przyjmowania zobowiązań w imieniu swoich organów, w najszerszym możliwym zakresie, w przypadku gdy decyzje mają zostać podjęte na tych posiedzeniach lub w ramach innych działań.

5. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewnia, aby odpowiednie dokumenty były przekazywane z dużym wyprzedzeniem przed rozpoczęciem danego posiedzenia lub działania kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
6. Wyniki i decyzje w ramach posiedzeń kolegium lub innych działań dokumentuje się na piśmie i podaje do wiadomości członków kolegium w odpowiednim czasie.

Artykuł 57

Wymiana informacji

1. Z zastrzeżeniem art. 90 i 98 dyrektywy 2014/59/UE grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz członkowie kolegium zapewniają wymianę wszelkich istotnych i stosownych informacji, niezależnie od tego, czy otrzymano je od podmiotu powiązanego, właściwego organu, organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub jakiegokolwiek innego wyznaczonego organu lub z jakiegokolwiek innego źródła.
2. Informacje te muszą być odpowiednie i dokładne, a także terminowo udostępniane między członkami, aby umożliwić i ułatwić skuteczne, efektywne i kompletne wypełnianie zadań członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zarówno w sytuacjach normalnych, jak i awaryjnych.
3. W celu zapewnienia skutecznej i efektywnej koordynacji między kolegium organów nadzoru a kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organ sprawujący nadzór skonsolidowany wymieniają się wszelkimi informacjami niezbędnymi do zapewnienia, aby kolegia wywiązały się ze swojej roli określonej w art. 116 dyrektywy 2013/36/UE i art. 88 dyrektywy 2014/59/UE.
4. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji otrzymujący informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, przekazuje je członkom kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
5. Jeżeli kolegium składa się z różnych podstruktur, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odpowiednim czasie wyczerpująco informuje wszystkich członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o przeprowadzonych działaniach lub środkach podjętych w tych podstrukturach kolegiów.
6. Jeżeli nie przewidziano inaczej, można korzystać ze zwykłych środków komunikacji, preferując bezpieczne środki komunikacji, w szczególności podczas przekazywania informacji poufnych. W przypadku publicznie dostępnych informacji wystarczy, aby grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedstawił odniesienie do takich informacji.
7. Jeżeli istnieje bezpieczna strona internetowa kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ze strony tej należy korzystać jako z głównego środka komunikacji.
8. Art. 50–76 niniejszego rozporządzenia nie mają wpływu na uprawnienia właściwego organu lub organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w zakresie gromadzenia informacji.

Artykuł 58

Polityka komunikacyjna

1. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest organem odpowiedzialnym za komunikację z unijną jednostką dominującą i organem sprawującym nadzór skonsolidowany, jeżeli ten ostatni nie jest grupowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 88 ust. 2 lit. b), c) i d) dyrektywy 2014/59/UE, są organami odpowiedzialnymi za komunikację z podmiotami i właściwymi organami w poszczególnych państwach członkowskich.

*Artykuł 59***Koordinacja komunikacji zewnętrznej**

1. Członkowie kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji koordynują komunikację zewnętrzną związaną ze strategiami i programami grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Do celów koordynacji komunikacji zewnętrznej członkowie kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uzgadniają co najmniej poniższe kwestie:
 - a) podział odpowiedzialności za koordynowanie komunikacji zewnętrznej w sytuacjach normalnych, w sytuacji, w której instytucję lub grupę uznaje się za będącą na progu upadłości lub zagrożoną upadłością, oraz w sytuacji, gdy przeprowadzana jest restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja;
 - b) określenie zakresu informacji, które należy ujawnić na temat strategii grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - c) koordynacja oświadczeń publicznych w sytuacjach, w których instytucję lub grupę uznaje się za będącą na progu upadłości lub zagrożoną upadłością;
 - d) koordynacja oświadczeń publicznych związanych z podejmowanymi działaniami w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym publikowanie zarządzeń lub instrumentów, za pomocą których podjęto działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub obwieszczenia podsumowujące skutki tych działań.

*Artykuł 60***Sytuacje awaryjne**

1. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustanawia i regularnie bada procedury operacyjne dotyczące funkcjonowania kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sytuacjach awaryjnych, w szczególności procedury systemowe, które mogą stwarzać zagrożenie dla rentowności każdego z podmiotów powiązanych.
2. Procedury operacyjne, o których mowa w ust. 1, obejmują co najmniej następujące elementy:
 - a) bezpieczne środki komunikacji, które mają być stosowane;
 - b) zbiór informacji podlegających wymianie;
 - c) dane odpowiednich osób wyznaczonych do kontaktów;
 - d) procedury w zakresie komunikacji, których powinni przestrzegać odnośni członkowie kolegium.

*SEKCJA II***Wspólne decyzje dotyczące planowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji***Podsekcja 1***Procedura wspólnej decyzji w sprawie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji***Artykuł 61***Planowanie etapów procedury wspólnej decyzji**

1. Przed rozpoczęciem procedury wspólnej decyzji grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych uzgadniają harmonogram czynności, które należy podjąć w ramach tej procedury („harmonogram wspólnej decyzji”).

W przypadku braku porozumienia w sprawie tego harmonogramu grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustanawia harmonogram wspólnej decyzji po rozpatrzeniu opinii i zastrzeżeń wyrażonych przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych.

2. Harmonogram wspólnej decyzji jest aktualizowany co najmniej raz w roku i obejmuje wszystkie następujące kroki realizowane w kolejności uzgodnionej przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych:

- a) wstępny dialog między grupowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych na temat strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy, w ramach przygotowań do wspólnej decyzji w sprawie grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) żądanie dostarczenia informacji niezbędnych dla unijnej jednostki dominującej w celu sporządzenia grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonania oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 11 dyrektywy 2014/59/UE; c)
- c) bezpośrednie przedstawienie grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informacji wymaganych w lit. b) niniejszego ustępu przez unijną jednostkę dominującą zgodnie z art. 13 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE;
- d) przekazanie organom, o których mowa w art. 13 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE, informacji, które grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji otrzymuje od unijnej jednostki dominującej, oraz wskazanie terminu składania wniosków o udzielenie wszelkich dodatkowych informacji;
- e) przekazanie grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wkładu na opracowanie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych;
- f) przedstawienie przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji członkom kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji projektu grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz projektu oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- g) przedstawienie przez członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ewentualnych uwag do projektu grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz projektu oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- h) dyskusja z udziałem unijnej jednostki dominującej na temat projektu grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uzna to za właściwe;
- i) dialog między grupowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji a organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla jednostek zależnych dotyczący projektu grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- j) rozesłanie przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwych dla jednostek zależnych projektu dokumentu wspólnej decyzji w sprawie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- k) dialog na temat projektu dokumentu wspólnej decyzji w sprawie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji między grupowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji a organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla jednostek zależnych;
- l) podjęcie wspólnej decyzji w sprawie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- m) powiadomienie unijnej jednostki dominującej o podjęciu wspólnej decyzji oraz przekazanie streszczenia głównych elementów grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

3. Harmonogram:

- a) odzwierciedla zakres i złożoność każdego etapu procedury wspólnej decyzji;

- b) uwzględni harmonogram innych wspólnych decyzji realizowanych w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- c) uwzględni, w możliwym zakresie, harmonogram innych wspólnych decyzji realizowanych w ramach odnośnego kolegium organów nadzoru, w szczególności harmonogram wspólnej decyzji w sprawie przeglądu i oceny grupowego planu naprawy zgodnie z art. 8 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE.

Artykuł 62

Elementy harmonogramu wspólnej decyzji

1. Przy opracowywaniu harmonogramu wspólnej decyzji zaangażowane organy lub grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdy działa samodzielnie, uwzględniają art. 16 ust. 3 i art. 17 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE dotyczące potrzeby zapewnienia jednoczesnej oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zawieszenia procesu w celu usunięcia istotnych przeszkód i zapewniają odpowiednie dostosowanie odnośnych terminów przewidzianych w harmonogramie wspólnej decyzji.
2. Przy opracowywaniu harmonogramu wspólnej decyzji grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględnia warunki udziału obserwatorów określone w pisemnych uzgodnieniach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz w odpowiednich przepisach dyrektywy 2014/59/UE.
3. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamia unijną jednostkę dominującą o następujących aspektach harmonogramu:
 - a) przewidywanej dacie złożenia wniosku o informacje konieczne do opracowania grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz dokonania oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 61 ust. 2 lit. b) oraz o terminie dostarczenia tych informacji zgodnie z art. 61 ust. 2 lit. c);
 - b) w stosownych przypadkach przewidywanej dacie zorganizowania dyskusji, o której mowa w art. 61 ust. 2 lit. h);
 - c) przewidywanej dacie powiadomienia, o którym mowa w art. 61 ust. 2 lit. m).

Artykuł 63

Wstępny dialog na temat strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przeprowadza wstępny dialog z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla jednostek zależnych w celu przeprowadzenia wszystkich poniższych czynności:

- 1) omówienia wstępnego wniosku w sprawie strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do grupy;
- 2) weryfikacji, czy wszelkie informacje konieczne do opracowania grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz dokonania oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są już dostępne dla wszystkich właściwych organów, oraz udostępnienia tych informacji zgodnie z art. 11 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE;
- 3) określenia dodatkowych informacji, które należy uzyskać od unijnej jednostki dominującej;

- 4) uzgodnienia wkładu na rzecz grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji od organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwych dla jednostek zależnych w celu opracowania grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonania oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 64

Informacje od unijnej jednostki dominującej

1. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wymaga od unijnej jednostki dominującej przedstawienia wszelkich niezbędnych informacji zgodnie z art. 11 dyrektywy 2014/59/UE, z uwzględnieniem wyników dialogu przewidzianego w art. 63.
2. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednoznacznie wskazuje unijnej jednostce dominującej podmioty powiązane, do których odnoszą się i mają zastosowanie te informacje, jak również termin na przekazanie takich informacji.
3. Unijna jednostka dominująca przedstawia żądane informacje grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosownym terminie, ale nie później niż w terminie określonym w ust. 2.
4. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zażądać dodatkowych informacji od unijnej jednostki dominującej, zarówno przed przekazaniem informacji władzom określonym w art. 13 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE, jak i po przekazaniu, gdy stosuje się art. 66 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 65

Przekazanie informacji od grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez zbędnej zwłoki przekazuje organom, o których mowa w art. 13 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE, informacje otrzymane zgodnie z art. 64 i zachęca je do przedstawienia w określonym terminie uwag dotyczących tego, czy wymagane są dodatkowe informacje.
2. Każdy organ otrzymujący informacje może wystąpić do grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o przekazanie dodatkowych informacji w terminie określonym w ust. 1, jeżeli organ otrzymujący uzna, że dodatkowe informacje mają istotne znaczenie dla podmiotu lub oddziału objętego jego jurysdykcją do celów opracowania i wykonania grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonania oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W takim przypadku stosuje się odpowiednio odnośne przepisy art. 64.
3. Informacji przekazanych organom, o których mowa w ust. 2, przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie uznaje się za kompletne do momentu faktycznego przekazania zarówno informacji wstępnych, jak i późniejszych.
4. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, mając na uwadze ust. 3, powiadamia kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o dacie rozpoczęcia czteromiesięcznego okresu przewidzianego na podjęcie wspólnej decyzji w sprawie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 13 ust. 4 dyrektywy 2014/59/UE.
5. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy, o których mowa w art. 13 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE, wymieniają się dodatkowymi informacjami niezbędnymi do ułatwienia sporządzenia grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonania oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, z zastrzeżeniem wymogów poufności ustanowionych w art. 90 i 98 dyrektywy 2014/59/UE.

*Artykuł 66***Opracowanie i obieg projektu grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji**

1. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych zapewniają grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wkłady na rzecz grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odpowiednim czasie, a w każdym razie w terminie określonym w harmonogramie wspólnej decyzji zgodnie z art. 61 ust. 2 lit. e).
2. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji opracowuje projekt grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 12 dyrektywy 2014/59/UE, przy uwzględnieniu wkładów przekazanych przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych.
3. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje projekt grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i ocenę możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji członkom kolegium w stosownym terminie, jednak nie później niż w terminie określonym zgodnie z art. 61 ust. 2 lit. f).

*Artykuł 67***Konsultacje z członkami kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji**

1. Członkowie kolegium, z którymi skonsultował się grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przekazują swoje uwagi dotyczące projektu grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w terminie określonym zgodnie z art. 61 ust. 2 lit. g).
2. W szczególności odpowiednie właściwe organy określone w art. 115 i 116 dyrektywy 2013/36/UE przedstawiają swoje opinie odnośnie do oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec podmiotów objętych ich jurysdykcją.
3. Jeżeli którykolwiek z organów uzna, że istnieją istotne przeszkody w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec grupy lub któregokolwiek z jej podmiotów, powiadamiają grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o swojej ocenie w odpowiednim czasie, a w każdym razie w terminie określonym w art. 61 ust. 2 lit. g).
4. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych uwagi otrzymane od innych członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym uwagi tych organów dotyczące oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec podmiotów objętych ich jurysdykcją.

*Artykuł 68***Dyskusje z unijną jednostką dominującą**

Jeżeli grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organizuje zgodnie z art. 61 ust. 2 lit. h) dyskusje na temat projektu grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z unijną jednostką dominującą, dokonuje tego w odpowiednim czasie, a w każdym razie w terminach określonych w odpowiednim punkcie harmonogramu wspólnej decyzji. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedstawia organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych wszelkie spostrzeżenia unijnej jednostki dominującej podczas tych konsultacji.

*Artykuł 69***Dialog na temat projektu planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji**

1. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organizuje dialog na temat projektu grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla jednostek zależnych w odpowiednim czasie zgodnie z art. 61 ust. 2 lit. i), ale nie później niż w terminie określonym w harmonogramie wspólnej decyzji.

2. Dialog ten obejmuje kwestie związane z oceną możliwości przeprowadzenia skutecznej grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i ułatwia identyfikację ewentualnych istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, z uwzględnieniem wszelkich spostrzeżeń unijnej jednostki dominującej. W tym celu grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamia organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych o własnej ocenie możliwości przeprowadzenia skutecznej grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz uwzględnia opinie wyrażone przez innych członków kolegium.

3. W oparciu o dialog, o którym mowa w ust. 1, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji finalizuje grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ocenę możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zmiany w projekcie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ocenie możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odzwierciedlają wyniki dialogu.

4. W przypadku wykrycia istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ma zastosowanie art. 76 ust. 1.

Artykuł 70

Opracowanie projektu wspólnej decyzji w sprawie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządza projekt wspólnej decyzji w sprawie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W projekcie wspólnej decyzji określa się wszystkie następujące elementy:

- 1) nazwy grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwych dla jednostek zależnych podejmujących wspólną decyzję w sprawie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 2) nazwy organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwych organów, z którymi konsultowano sporządzanie i realizowanie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonanie oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności:
 - a) nazwy organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji istotnych oddziałów oraz organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państw członkowskich, w których swoją siedzibę mają podmioty określone w art. 1 ust. 1 lit. c) i d) dyrektywy 2014/59/UE;
 - b) nazwy odpowiednich właściwych organów, o których mowa w art. 115 i 116 dyrektywy 2013/36/UE;
 - c) nazwy lub nazwiska obserwatorów, jeżeli byli zaangażowani w procedurę wspólnej decyzji zgodnie z warunkami udziału obserwatorów określonymi w pisemnych uzgodnieniach;
- 3) nazwy unijnej jednostki dominującej i podmiotów powiązanych objętych grupowym planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceną możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy, do których odnosi się i ma zastosowanie wspólna decyzja;
- 4) odniesienia do obowiązującego prawa unijnego i krajowego dotyczące przygotowania, finalizacji i stosowania wspólnej decyzji w sprawie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 5) daty przyjęcia wspólnej decyzji w sprawie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także jej wszelkich istotnych aktualizacji;
- 6) grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ocenę możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym wszelkie środki służące przewyciężeniu lub usunięciu istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 17 ust. 4, 5 i 6 i art. 18 dyrektywy 2014/59/UE, na podstawie których podjęto wspólną decyzję. W przypadku gdy unijna jednostka dominująca lub którykolwiek z jej podmiotów jest w trakcie wdrażania tych środków, wówczas przekazuje się również informacje na temat harmonogramu ich wdrażania;
- 7) podsumowanie opinii wyrażonych przez organy, z którymi konsultowano się w trakcie procedury wspólnej decyzji w sprawie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

- 8) w przypadku konsultacji z EUNB w trakcie procedury wspólnej decyzji, wyjaśnienie wszelkich odstępstw od porad udzielonych przez EUNB.

Artykuł 71

Podjęcie wspólnej decyzji w sprawie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez zbędnej zwłoki przekazuje organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych projekt wspólnej decyzji w sprawie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w którym określa w odniesieniu do organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwych dla jednostek zależnych termin dostarczenia pisemnej zgody na tę wspólną decyzję, która może zostać wysłana za pośrednictwem elektronicznych środków komunikacji.
2. Po otrzymaniu projektu wspólnej decyzji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych, które nie wyraziły sprzeciwu, przekazują swoją pisemną zgodę grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w terminie określonym w ust. 1.
3. Ostateczna wspólna decyzja obejmuje dokument wspólnej decyzji sporządzony zgodnie z art. 70 oraz pisemne zgody, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, a także załączoną do niej zgodę grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje ją organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych, które wyrażają zgodę na wspólną decyzję.
4. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wspólną decyzję w sprawie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 72

Przekazanie unijnej jednostce dominującej wspólnej decyzji i streszczenia grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje organowi zarządzającemu unijnej jednostki dominującej wspólną decyzję i streszczenie kluczowych elementów grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym ocenę możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w odpowiednim czasie, a w każdym razie w terminie określonym w harmonogramie wspólnej decyzji zgodnie z art. 61 ust. 2 lit. m).
2. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informuje o tym komunikacie organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych.
3. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może omawiać z unijną jednostką dominującą wspólną decyzję w sprawie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ocenę możliwości przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu wyjaśnienia szczegółów tych decyzji.

Podsekcja 2

Postępowanie w przypadku braku wspólnej decyzji w sprawie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Artykuł 73

Częściowy brak zgody

1. Jeżeli jeden lub więcej organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwych dla jednostek zależnych nie wyraża zgody na grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ocenę możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych, które nie wyrażają sprzeciwu na podstawie art. 13 ust. 7 dyrektywy 2014/59/UE, postępują zgodnie z wszystkimi krokami określonymi w art. 70, 71 i 72 przy sporządzaniu projektu, podejmowaniu i przekazywaniu wspólnej decyzji w sprawie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. Wspólną decyzję w sprawie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa się w dokumencie, który zawiera wszystkie informacje wymienione w art. 70.

3. Zawiera on również podsumowanie opinii wyrażonych przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych, które brały udział we wstępnej procedurze wspólnej decyzji w sprawie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale nie wyraziły zgody na tę decyzję. W szczególności streszczenie zawiera odniesienia do wszystkich kwestii, które doprowadziły do braku zgody.

Artykuł 74

Elementy przekazywania indywidualnych decyzji

1. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w terminie czterech miesięcy, zgodnie z art. 13 ust. 5 dyrektywy 2014/59/UE, decyzja podjęta przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sprawie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest przekazywana na piśmie członkom kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w formie dokumentu zawierającego wszystkie następujące elementy:

- a) nazwę grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) nazwę unijnej jednostki dominującej;
- c) odniesienia do obowiązującego prawa unijnego i krajowego dotyczące przygotowania, finalizacji i stosowania decyzji;
- d) datę podjęcia decyzji;
- e) grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ocenę możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym wszelkie środki służące przezwyciężeniu lub usunięciu istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 17 ust. 4, 5 i 6 dyrektywy 2014/59/UE, na mocy którego podejmowana jest decyzja. Jeżeli unijna jednostka dominująca jest w trakcie wdrażania tych środków, przedstawia się także harmonogram ich wdrażania;
- f) nazwiska zaangażowanych członków i obserwatorów kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z warunkami udziału obserwatorów w procedurze wspólnej decyzji w sprawie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wraz ze streszczeniem poglądów wyrażonych przez te organy oraz informacjami na temat kwestii prowadzących do braku zgody;
- g) uwagi grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na temat opinii wyrażonych przez członków i obserwatorów kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności dotyczących kwestii prowadzących do braku zgody.

2. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w terminie czterech miesięcy, zgodnie z art. 13 ust. 6 dyrektywy 2014/59/UE, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządzające indywidualne plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazują grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokument, który zawiera wszystkie następujące pozycje:

- a) nazwę organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmującego decyzję;
- b) nazwę podmiotu lub podmiotów będących pod jurysdykcją organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, do którego odnosi się i ma zastosowanie decyzja;
- c) odniesienia do obowiązującego prawa unijnego i krajowego dotyczące przygotowania, finalizacji i stosowania decyzji;
- d) datę podjęcia decyzji;

- e) plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ocenę możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotów objętych ich jurysdykcją, w tym wszelkie środki służące przewyciężeniu lub usunięciu istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 17 ust. 4, 5 i 6 dyrektywy 2014/59/UE, na podstawie którego podejmowana jest decyzja. Jeżeli podmioty są w trakcie wdrażania tych środków, wówczas przedstawia się także harmonogram ich wdrażania;
 - f) nazwę grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wraz z wyjaśnieniami powodów braku zgody na proponowany grupowy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ocenę możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
3. Jeżeli przeprowadzono konsultacje z EUNB, decyzje podjęte w przypadku braku wspólnej decyzji, zgodnie z art. 13 ust. 5 i 6 dyrektywy 2014/59/UE, zawierają wyjaśnienie przyczyn niezastosowania się do wskazówek EUNB.

Artykuł 75

Przekazywanie indywidualnych decyzji w przypadku braku wspólnej decyzji

1. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych w terminie, o którym mowa w art. 13 ust. 4 dyrektywy 2014/59/UE, odpowiednie organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych przekazują grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wszystkie decyzje, o których mowa w art. 13 ust. 5 i 6 tej dyrektywy, w formie pisemnej oraz nie później niż z upływem tego z następujących terminów, który przypada najpóźniej:
- a) po upływie miesiąca od upływu terminu, o którym mowa w art. 13 ust. 4 dyrektywy 2014/59/UE;
 - b) po upływie miesiąca od zapewnienia przez EUNB jakiegokolwiek doradztwa w następstwie wniosku dotyczącego konsultacji zgodnie z art. 13 ust. 4 akapit trzeci dyrektywy 2014/59/UE;
 - c) po upływie miesiąca od podjęcia przez EUNB jakiegokolwiek decyzji zgodnie z art. 13 ust. 5 akapit drugi lub art. 13 ust. 6 akapit drugi dyrektywy 2014/59/UE bądź jakiegokolwiek innego terminu określonego przez EUNB w tego rodzaju decyzji.
2. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez zbędnej zwłoki powiadamia pozostałych członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o swojej decyzji i decyzjach, o których mowa w ust. 1.

Podsekcja 3

Wspólna decyzja w sprawie środków służących przewyciężeniu istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Artykuł 76

Zawieszenie procedury wspólnej decyzji w sprawie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Gdy grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określi istotne przeszkody w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub przychylnie odniesie się do opinii w sprawie stwierdzonych istotnych przeszkód przedstawionej przez dowolny organ, z którym przeprowadzono konsultacje na temat grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wspomniany organ zawiesza procedurę wspólnej decyzji zgodnie z art. 17 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE i powiadamia o swojej decyzji członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ponownie przeprowadza procedurę wspólnej decyzji w sprawie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym wykonania oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak tylko zakończy się procedura wspólnej decyzji, o której mowa w art. 18 dyrektywy 2014/59/UE, w sprawie środków służących przewyciężeniu lub usunięciu istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 77

Planowanie etapów procedury wspólnej decyzji w sprawie środków służących przewyciężeniu istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Przed rozpoczęciem procedury wspólnej decyzji w sprawie środków służących przewyciężeniu lub usunięciu istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych uzgadniają harmonogram czynności, które będą realizowane w ramach harmonogramu wspólnej decyzji.

W przypadku braku zgody w sprawie tego harmonogramu grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustanawia harmonogram wspólnej decyzji po rozpatrzeniu opinii i zastrzeżeń wyrażonych przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych.

2. Harmonogram wspólnej decyzji obejmuje następujące czynności:

- a) przygotowanie i rozesłanie sprawozdania na temat istotnych przeszkód wskazanych zgodnie z art. 18 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w porozumieniu z organem sprawującym nadzór skonsolidowany i EUNB;
- b) przekazanie unijnej jednostce dominującej, organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych oraz organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały, sprawozdania na podstawie art. 18 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- c) wyznaczenie terminu, w którym unijna jednostka dominująca przekaże grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji swoje spostrzeżenia i alternatywne środki służące usunięciu ewentualnych stwierdzonych istotnych przeszkód, zgodnie z art. 18 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE;
- d) dialog między grupowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla jednostek zależnych oraz innych członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na temat wszelkich spostrzeżeń lub alternatywnych środków służących usunięciu istotnych przeszkód zaproponowanych przez unijną jednostkę dominującą zgodnie z art. 18 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE, w stosownych przypadkach;
- e) opracowanie projektu wspólnej decyzji w sprawie środków służących przewyciężeniu lub usunięciu istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- f) finalizacja wspólnej decyzji w sprawie środków służących przewyciężeniu lub usunięciu istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; a także
- g) przekazanie wspólnej decyzji w sprawie środków służących przewyciężeniu lub usunięciu istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

3. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje przeglądu i aktualizacji harmonogramu wspólnej decyzji w celu odzwierciedlenia rozszerzenia zakresu procedury wspólnej decyzji, gdy unijna jednostka dominująca przedstawia spostrzeżenia i proponuje wszelkie alternatywne środki służące przewyciężeniu lub usunięciu istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 18 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE.

4. Przy opracowywaniu harmonogramu wspólnej decyzji grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględnia warunki udziału obserwatorów zgodnie z pisemnymi uzgodnieniami kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz odpowiednimi przepisami dyrektywy 2014/59/UE.

5. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje unijnej jednostce dominującej te aspekty harmonogramu wspólnej decyzji, które przewidują udział unijnej jednostki dominującej.

Artykuł 78

Konsultacje dotyczące sprawozdania i przekazanie sprawozdania

1. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządza projekt sprawozdania na temat istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 18 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE i przekazuje go organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany, EUNB, właściwym organom i organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych oraz organom objętym jurysdykcją, w której zlokalizowane są istotne oddziały.

Może on także przedstawić projekt sprawozdania pozostałym członkom i obserwatorom kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosownych przypadkach i w sposób uzgodniony i szczegółowo opisany w pisemnych uzgodnieniu i procedurach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji rozważa otrzymane uwagi i opinie w celu opracowania wersji ostatecznej sprawozdania. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedstawia pełne uzasadnienie w odniesieniu do każdego odstępstwa od opinii lub komentarza EUNB lub organu sprawującego nadzór skonsolidowany.
3. Po sfinalizowaniu sprawozdania jest ono przekazywane unijnej jednostce dominującej.
4. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamia kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o rozpoczęciu czteromiesięcznego okresu przewidzianego na podjęcie wspólnej decyzji w sprawie środków służących przewyciężeniu istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 79

Przedstawienie spostrzeżeń przez unijną jednostkę dominującą i przeprowadzenie konsultacji z organami

1. Jeżeli unijna jednostka dominująca przedstawia uwagi i proponuje grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w terminie czterech miesięcy od daty otrzymania sprawozdania, zgodnie z art. 18 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE, alternatywne środki służące usunięciu istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje te uwagi i środki pozostałym członkom kolegium bez zbędnej zwłoki, a w każdym przypadku w terminie 10 dni.
2. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, z uwzględnieniem ust. 1, powiadamia kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o wydłużeniu okresu przewidzianego na podjęcie wspólnej decyzji w sprawie środków służących przewyciężeniu istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 18 ust. 3 i 5 dyrektywy 2014/59/UE.
3. Rozpowszechniając spostrzeżenia i alternatywne środki przedstawione przez unijną jednostkę dominującą, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznacza termin na przedstawienie uwag.
4. Jeżeli organy nie przedłożą swoich uwag w terminie, o którym mowa w ust. 3, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjmuje, że organy te nie mają żadnych zastrzeżeń co do uwag i alternatywnych środków przedstawionych przez unijną jednostkę dominującą, i kontynuuje działania.
5. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych możliwie jak najszybciej i bez zbędnej zwłoki uwagi przedłożone przez pozostałych członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz omawia z nimi proponowane środki służące przewyciężeniu istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
6. Ponadto grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych należyście omawiają i rozważają potencjalny wpływ proponowanych środków na wszystkie podmioty należące do grupy, na wszystkie państwa członkowskie, w których grupa prowadzi działalność, oraz na Unię jako całość.

Artykuł 80

Przygotowanie projektu wspólnej decyzji w sprawie środków służących przewyciężeniu istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uwzględniając w stosownych przypadkach wyniki dialogu prowadzonego na podstawie art. 79 ust. 5 i 6, przygotowuje projekt wspólnej decyzji w sprawie środków służących przewyciężeniu lub usunięciu istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. Projekt wspólnej decyzji zawiera wszystkie następujące elementy:
 - a) nazwę unijnej jednostki dominującej i podmiotów powiązanych, do których odnosi się i ma zastosowanie wspólna decyzja;
 - b) nazwę grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwych dla jednostek zależnych podejmujących wspólną decyzję;
 - c) nazwy odpowiednich właściwych organów i nazwy organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji istotnych oddziałów, z którymi konsultowano się w sprawie możliwości przeprowadzenia skutecznej grupowej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w sprawie środków służących przewyższeniu lub usunięciu istotnych przeszkód oraz w sprawie ewentualnych spostrzeżeń i alternatywnych środków przedłożonych przez unijną jednostkę dominującą;
 - d) nazwy lub nazwiska obserwatorów, jeżeli byli zaangażowani w procedurę wspólnej decyzji zgodnie z warunkami udziału obserwatorów określonymi w pisemnych uzgodnieniach;
 - e) odniesienia do obowiązującego prawa unijnego i krajowego dotyczące przygotowania, finalizacji i stosowania wspólnej decyzji;
 - f) datę podjęcia wspólnej decyzji;
 - g) środki zastosowane na podstawie art. 17 ust. 5 i 6 dyrektywy 2014/59/UE zatwierdzone przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych oraz termin, w którym odnośne podmioty powiązane będą korzystały z tych środków;
 - h) w przypadku niezaakceptowania lub częściowego zaakceptowania przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych środków zaproponowanych przez unijną jednostkę dominującą wyjaśnienie, dlaczego środki zaproponowane przez unijną jednostkę dominującą oceniono jako nienadające się do usunięcia istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz wyjaśnienie, w jaki sposób środki, o których mowa w lit. g), pozwoliłyby skutecznie przewyższyć lub usunąć istotne przeszkody w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - i) podsumowanie opinii wyrażonych przez organy, z którymi przeprowadzono konsultacje w ramach procedury wspólnej decyzji;
 - j) w przypadku konsultacji z EUNB w trakcie procedury wspólnej decyzji, wyjaśnienie wszelkich odstępstw od porad udzielonych przez EUNB.

Artykuł 81

Podjęcie wspólnej decyzji

1. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezwłocznie przekazuje projekt wspólnej decyzji w sprawie środków służących przewyższeniu istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych i określa termin dostarczenia przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych pisemnej zgody na realizację tej wspólnej decyzji, którą można przesłać za pośrednictwem elektronicznych środków komunikacji.
2. Po otrzymaniu projektu wspólnej decyzji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych niewyrażające sprzeciwu wobec decyzji przekazują pisemną zgodę grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w terminie określonym w ust. 1.
3. Ostateczna wspólna decyzja obejmuje dokument wspólnej decyzji sporządzony zgodnie z art. 80 oraz pisemne zgody, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, oraz załączoną do niej zgodę grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje ją organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych, które wyrażają zgodę na wspólną decyzję.
4. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wspólną decyzję w sprawie środków służących przewyższeniu istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 82

Przekazywanie wspólnej decyzji

1. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje wspólną decyzję organowi zarządzającemu unijnej jednostki dominującej w odpowiednim czasie, a w każdym razie w terminie określonym w harmonogramie wspólnej decyzji zgodnie z art. 77 ust. 2 lit. g). Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informuje o tym komunikacie organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych.
2. Jeżeli niektóre ze środków zastosowanych zgodnie z art. 17 ust. 5 i 6 dyrektywy 2014/59/UE są adresowane do konkretnych podmiotów powiązanych innymi niż unijna jednostka dominująca, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych przekazują organom zarządzającym takich podmiotów będących pod ich jurysdykcją odpowiednie części wspólnej decyzji w sprawie środków służących przezwyciężeniu istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w odpowiednim czasie, a w każdym razie w terminie określonym w harmonogramie wspólnej decyzji zgodnie z art. 77 ust. 2 lit. g).
3. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może omówić z unijną jednostką dominującą szczegóły dotyczące treści i stosowania wspólnej decyzji w sprawie środków służących przezwyciężeniu istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
4. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych mogą omówić z podmiotami znajdującymi się pod ich jurysdykcją szczegóły dotyczące treści i stosowania wspólnej decyzji w sprawie środków służących przezwyciężeniu istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 83

Monitorowanie stosowania wspólnej decyzji

1. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje ewentualne wyniki dyskusji, o których mowa w art. 82 ust. 3, organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych.
2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych przekazują ewentualne wyniki dyskusji, o których mowa w art. 82 ust. 4, grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
3. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych monitorują stosowanie wspólnej decyzji w sprawie środków służących przezwyciężeniu istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które są właściwe dla poszczególnych podmiotów powiązanych, za które organy te są odpowiednio odpowiedzialne.

Podsekcja 4

Postępowanie w przypadku braku wspólnej decyzji w sprawie środków służących przezwyciężeniu istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Artykuł 84

Elementy przekazywania indywidualnych decyzji

1. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji w sprawie środków służących przezwyciężeniu istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o której mowa w art. 18 ust. 6 dyrektywy 2014/59/UE, decyzja podjęta przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest bez zbędnej zwłoki przekazywana na piśmie członkom kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w formie dokumentu zawierającego wszystkie następujące elementy:
 - a) nazwę grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmującego decyzję;
 - b) nazwę unijnej jednostki dominującej, do której odnosi się i ma zastosowanie decyzja;
 - c) odniesienia do obowiązującego prawa unijnego i krajowego dotyczące przygotowania, finalizacji i stosowania decyzji;

- d) datę podjęcia decyzji;
- e) środki zastosowane na podstawie art. 17 ust. 5 i 6 dyrektywy 2014/59/UE zatwierdzone przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz termin, w którym należało je zastosować;
- f) w przypadku niezaakceptowania lub częściowego zaakceptowania przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji środków zaproponowanych przez unijną jednostkę dominującą wyjaśnienie, dlaczego środki zaproponowane przez unijną jednostkę dominującą oceniono jako nienadające się do usunięcia istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz wyjaśnienie, w jaki sposób środki, o których mowa w lit. e) niniejszego ustępu, pozwoliłyby skutecznie zmniejszyć lub usunąć istotne przeszkody w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- g) nazwiska zaangażowanych członków i obserwatorów kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z warunkami udziału obserwatorów w procedurze wspólnej decyzji w sprawie środków służących przezwyciężeniu istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wraz ze streszczeniem opinii wyrażonych przez te organy oraz informacjami na temat kwestii prowadzących do braku zgody;
- h) uwagi grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na temat opinii wyrażonych przez członków i obserwatorów kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności dotyczących kwestii prowadzących do braku zgody.

2. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji decydujące o środkach podejmowanych indywidualnie przez jednostki zależne przekazują grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokument, który zawiera wszystkie następujące elementy:

- a) nazwę organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmującego decyzję;
- b) nazwę podmiotów będących pod jurysdykcją organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, do którego odnosi się i ma zastosowanie decyzja;
- c) odniesienia do obowiązującego prawa unijnego i krajowego dotyczące przygotowania, finalizacji i stosowania decyzji;
- d) datę podjęcia decyzji;
- e) środki zastosowane na podstawie art. 17 ust. 5 i 6 dyrektywy 2014/59/UE zatwierdzone przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz termin, w którym odnośne podmioty będą korzystały z tych środków;
- f) w przypadku niezaakceptowania lub częściowego zaakceptowania przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych środków zaproponowanych przez jednostki zależne zgodnie z art. 17 ust. 3 i 4 dyrektywy 2014/59/UE, wyjaśnienie, dlaczego środki zaproponowane przez te jednostki zależne oceniono jako nienadające się do usunięcia istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz wyjaśnienie, w jaki sposób środki, o których mowa w lit. e) niniejszego ustępu, pozwoliłyby skutecznie przezwyciężyć lub usunąć istotne przeszkody w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- g) nazwę grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wraz z wyjaśnieniami powodów braku zgody na środki zaproponowane przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji służące przezwyciężeniu istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

3. Jeżeli przeprowadzono konsultacje z EUNB, decyzje podjęte w przypadku braku wspólnej decyzji zawierają wyjaśnienie przyczyn niezastosowania się do wskazówek EUNB.

Artykuł 85

Przekazywanie indywidualnych decyzji w przypadku braku wspólnej decyzji

1. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych w terminie, o którym mowa w art. 18 ust. 5 dyrektywy 2014/59/UE, odpowiednie organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych przekazują grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wszystkie decyzje, o których mowa w art. 18 ust. 6 i 7 tej dyrektywy, w formie pisemnej oraz nie później niż z upływem tego z następujących terminów, który przypada najpóźniej:

- a) w stosownych przypadkach po upływie miesiąca od upływu terminu, o którym mowa w art. 18 ust. 5 dyrektywy 2014/59/UE;

- b) po upływie miesiąca od zapewnienia przez EUNB jakiegokolwiek doradztwa w następstwie wniosku dotyczącego konsultacji zgodnie z art. 18 ust. 5 akapit drugi dyrektywy 2014/59/UE;
 - c) po upływie miesiąca od podjęcia przez EUNB jakiegokolwiek decyzji zgodnie z art. 18 ust. 6 akapit trzeci lub art. 18 ust. 7 akapit drugi dyrektywy 2014/59/UE bądź jakiegokolwiek innego terminu określonego przez EUNB w tego rodzaju decyzji.
2. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez zbędnej zwłoki powiadamia pozostałych członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o swojej decyzji i decyzjach, o których mowa w ust. 1.

SEKCJA III

Procedura wspólnej decyzji w sprawie minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

Podsekcja 1

Procedura wspólnej decyzji

Artykuł 86

Planowanie wspólnej decyzji w sprawie minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

1. Przed rozpoczęciem planowania wspólnej decyzji w sprawie minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym, na poziomie jednostki dominującej i każdej jednostki zależnej grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych uzgadniają harmonogram czynności, które należy podjąć w ramach tego procesu (zwany dalej „harmonogramem wspólnej decyzji w sprawie minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych”).

W przypadku braku zgody grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustanawia harmonogram wspólnej decyzji w sprawie minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych po rozpatrzeniu opinii i zastrzeżeń wyrażonych przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych.

Na potrzeby jednoczesnego podjęcia wspólnej decyzji w sprawie minimalnych wymogów oraz opracowania i utrzymania grupowego planu restrukturyzacji zgodnie z art. 45 ust. 15 dyrektywy 2014/59/UE harmonogram wspólnej decyzji w sprawie minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych planuje się tak, aby uwzględniał harmonogram wspólnej decyzji w sprawie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W szczególności grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych uznają, że czteromiesięczny okres przewidziany na podjęcie wspólnej decyzji w sprawie minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, rozpocznie się w tym samym czasie co okres przewidziany na podjęcie wspólnej decyzji w sprawie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2. Harmonogram wspólnej decyzji w sprawie minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych jest regularnie aktualizowany i obejmuje co najmniej następujące etapy:

- a) przekazanie organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych i organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany wniosku w sprawie minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym i na poziomie jednostki dominującej przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) przekazanie wniosków organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwych dla jednostek zależnych w sprawie minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podmiotom objętym ich jurysdykcją na poziomie indywidualnym, grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i odpowiednim właściwym organom;
- c) dialog między grupowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji a organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla jednostek zależnych na temat proponowanych minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym, na poziomie jednostki dominującej i każdej jednostki zależnej oraz z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla jednostek zależnych w jurysdykcjach, w których istotne oddziały mają siedzibę;

- d) przygotowanie i przekazanie organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych projektu wspólnej decyzji w sprawie minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym, na poziomie jednostki dominującej i każdej jednostki zależnej przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - e) dialog na temat projektu wspólnej decyzji w sprawie minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym, na poziomie jednostki dominującej i każdej jednostki zależnej z unijną jednostką dominującą i jednostkami zależnymi grupy, gdy wymaga tego prawodawstwo państwa członkowskiego;
 - f) podjęcie wspólnej decyzji w sprawie minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym, na poziomie jednostki dominującej oraz każdej jednostki zależnej;
 - g) przekazanie unijnej jednostce dominującej wspólnej decyzji w sprawie minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym, na poziomie jednostki dominującej i zależnej.
3. Harmonogram wspólnej decyzji w sprawie minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych:
- a) odzwierciedla zakres i złożoność każdego etapu procedury wspólnej decyzji;
 - b) uwzględnia harmonogram innych wspólnych decyzji realizowanych w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - c) uwzględnia, w możliwym zakresie, harmonogram innych wspólnych decyzji realizowanych w ramach odnośnego kolegium organów nadzoru, w szczególności harmonogram wspólnych decyzji w sprawie wymogów ostrożnościowych dostosowanych do konkretnych instytucji zgodnie z art. 113 dyrektywy 2013/36/UE.

Harmonogram wspólnej decyzji w sprawie minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych podlega przeglądowi w świetle wyników oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i odzwierciedla te wyniki, zwłaszcza gdy taka ocena będzie skutkowała środkami służącymi usunięciu lub przezwyciężeniu istotnych przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które mogą mieć bezpośredni wpływ na minimalne wymogi dotyczące funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym lub na poziomie podmiotu.

4. Przy określaniu harmonogramu wspólnej decyzji w sprawie minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględni warunki udziału obserwatorów określone w pisemnych uzgodnieniach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz w odpowiednich przepisach dyrektywy 2014/59/UE.

5. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych powiadają unijną jednostkę dominującą i podmioty powiązane, za które są odpowiednio odpowiedzialne, o przybliżonym terminie dialogu, o którym mowa w ust. 2 lit. e), w razie potrzeby.

6. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych przekazują unijnej jednostce dominującej i podmiotom powiązanym, za które są odpowiednio odpowiedzialne, szacunkowy termin powiadomienia, o którym mowa w ust. 2 lit. g).

Artykuł 87

Wniosek na poziomie skonsolidowanym i na poziomie unijnej jednostki dominującej

1. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedstawia organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych oraz organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany wniosek w sprawie:
 - a) minimalnego wymogu dotyczącego funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, który musi być spełniony przez cały czas przez unijną jednostkę dominującą, chyba że przyznano odstępstwo zgodnie z art. 45 ust. 11 dyrektywy 2014/59/UE;
 - b) minimalnego wymogu dotyczącego funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych stosowanego na poziomie skonsolidowanym.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, uzasadnia się, szczególnie w odniesieniu do kryteriów oceny określonych w art. 45 ust. 6 lit. a)–f) dyrektywy 2014/59/UE.

3. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wskazuje termin składania uzasadnionych uwag pisemnych przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany, w szczególności jeżeli chodzi o kryteria oceny, o których mowa w art. 45 ust. 6 lit. a)–f) dyrektywy 2014/59/UE. Jeżeli organ sprawujący nadzór skonsolidowany nie przekaze żadnych uwag w wyznaczonym terminie, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjmuje, że organ sprawujący nadzór skonsolidowany nie zgłasza uwag do wniosku na podstawie ust. 1.

4. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezwłocznie przekazuje organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych wszelkie uwagi przekazane przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany.

Artykuł 88

Wniosek na poziomie jednostki zależnej

1. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych przekazują grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i odpowiednim właściwym organom swój wniosek w sprawie minimalnego wymogu dotyczącego funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, który musi być spełniony przez cały czas przez jednostki zależne grupy na zasadzie indywidualnej, chyba że przyznano odstępstwo zgodnie z art. 45 ust. 12 dyrektywy 2014/59/UE.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, uzasadnia się, szczególnie w odniesieniu do kryteriów oceny określonych w art. 45 ust. 6 lit. a)–f) dyrektywy 2014/59/UE.

3. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych zgadzają się z grupowym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wskazują termin składania pisemnych i w pełni uzasadnionych uwag przez właściwe organy w swojej jurysdykcji, szczególnie w odniesieniu do kryteriów oceny, o których mowa w art. 45 ust. 6 lit. a)–f) dyrektywy 2014/59/UE. Jeżeli właściwe organy nie przedłożyły żadnych uwag w tym terminie, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych przyjmują, że właściwe organy nie mają żadnych uwag w odniesieniu do odpowiednich wniosków na podstawie ust. 1.

4. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych jak najszybciej przedstawiają grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jakiegokolwiek uwagi przekazane przez właściwe organy.

Artykuł 89

Dialog na temat proponowanych minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

1. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organizuje dialog z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla jednostek zależnych w sprawie proponowanych minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym, na poziomie jednostki dominującej i każdej jednostki zależnej.

2. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych omawiają uzgodnienie proponowanych minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym z proponowanymi wymogami na poziomie jednostki dominującej i każdej jednostki zależnej.

Artykuł 90

Przygotowywanie wspólnej decyzji w sprawie minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

1. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przygotowuje projekt wspólnej decyzji w sprawie minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym, na poziomie jednostki dominującej i każdej jednostki zależnej, uwzględniając ewentualne przyznane odstępstwa, zgodnie z art. 45 ust. 11 lub 12 dyrektywy 2014/59/UE. Projekt wspólnej decyzji zawiera wszystkie następujące elementy:

a) nazwy grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwych dla jednostek zależnych podejmujących wspólną decyzję w sprawie minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym, na poziomie jednostki dominującej i każdej jednostki zależnej;

- b) nazwy organu sprawującego nadzór skonsolidowany i innych właściwych organów, z którymi przeprowadzono konsultacje;
- c) nazwy lub nazwiska obserwatorów, jeżeli byli zaangażowani w procedurę wspólnej decyzji zgodnie z warunkami udziału obserwatorów określonymi w pisemnych uzgodnieniach;
- d) nazwę unijnej jednostki dominującej i podmiotów powiązanych, do których odnosi się i ma zastosowanie wspólna decyzja;
- e) odniesienia do obowiązującego prawa unijnego i krajowego dotyczące przygotowania, finalizacji i podjęcia wspólnej decyzji; odniesienia do wszelkich dodatkowych kryteriów określonych przez państwa członkowskie, na podstawie których określa się minimalny wymóg dotyczący funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych;
- f) datę przyjęcia projektu wspólnej decyzji i wszelkich istotnych aktualizacji tej decyzji;
- g) minimalny wymóg dotyczący funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym oraz termin spełnienia tego wymogu, w stosownych przypadkach wraz z odpowiednim uzasadnieniem ustanowienia minimalnego wymogu dotyczącego funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na tym poziomie, uwzględniając kryteria oceny, o których mowa w art. 45 ust. 6 lit. a)–f) dyrektywy 2014/59/UE;
- h) minimalny wymóg dotyczący funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie unijnej jednostki dominującej, chyba że przyznano odstępstwa zgodnie z art. 45 ust. 11 dyrektywy 2014/59/UE, oraz termin spełnienia tego wymogu, w stosownych przypadkach wraz z odpowiednim uzasadnieniem ustanowienia minimalnego wymogu dotyczącego funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na tym poziomie, uwzględniając kryteria oceny, o których mowa w art. 45 ust. 6 lit. a)–f) dyrektywy 2014/59/UE;
- i) minimalny wymóg dotyczący funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie każdej jednostki zależnej na zasadzie indywidualnej, chyba że przyznano odstępstwa zgodnie z art. 45 ust. 12 dyrektywy 2014/59/UE, oraz termin spełnienia tego wymogu, w stosownych przypadkach wraz z odpowiednim uzasadnieniem ustanowienia minimalnego wymogu dotyczącego funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na tym poziomie, uwzględniając kryteria oceny, o których mowa w art. 45 ust. 6 lit. a)–f) dyrektywy 2014/59/UE.

2. W przypadku gdy decyzja w sprawie minimalnego wymogu dotyczącego funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych stanowi, że wymóg ten został częściowo spełniony na poziomie skonsolidowanym lub indywidualnym w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej lub którejkolwiek z jednostek zależnych grupy z wykorzystaniem umownych instrumentów umorzenia lub konwersji długu, decyzja zawiera również szczegółowe informacje wykazujące w sposób zadowalający organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, że instrumenty kwalifikują się jako umowne instrumenty umorzenia lub konwersji długu zgodnie z kryteriami określonymi w art. 45 ust. 14 dyrektywy 2014/59/UE.

Artykuł 91

Podjęcie wspólnej decyzji w sprawie minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

1. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez zbędnej zwłoki przekazuje organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych projekt wspólnej decyzji w sprawie minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym, na poziomie jednostki dominującej i każdej jednostki zależnej, w którym określa w odniesieniu do organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwych dla jednostek zależnych termin dostarczenia pisemnej zgody na tę wspólną decyzję, która może zostać wysłana za pośrednictwem elektronicznych środków komunikacji.

2. Po otrzymaniu projektu wspólnej decyzji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych niewyrażające sprzeciwu wobec decyzji przekazują pisemną zgodę grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w terminie określonym w ust. 1.

3. Ostateczna wspólna decyzja obejmuje dokument wspólnej decyzji sporządzony zgodnie z art. 90 oraz pisemne zgody, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, oraz załączoną do niej zgodę grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje ją organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych, które wyrażają zgodę na wspólną decyzję.

4. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wspólną decyzję w sprawie minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym, na poziomie jednostki dominującej oraz każdej jednostki zależnej.

Artykuł 92

Przekazanie wspólnej decyzji w sprawie minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

1. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje wspólną decyzję organowi zarządzającemu unijnej jednostki dominującej w odpowiednim czasie, a w każdym razie w terminie określonym w harmonogramie wspólnej decyzji zgodnie z art. 86 ust. 3 lit. g). Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informuje o tym komunikacie organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych.
2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych przekazują organom zarządzającym podmiotów objętych ich jurysdykcją odpowiednie części wspólnej decyzji w odpowiednim czasie, a w każdym razie w terminie określonym w harmonogramie wspólnej decyzji zgodnie z art. 86 ust. 3 lit. g).
3. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może omówić z unijną jednostką dominującą szczegóły dotyczące treści i stosowania wspólnej decyzji.
4. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych mogą omówić z podmiotami znajdującymi się pod ich jurysdykcją szczegóły dotyczące treści i stosowania odpowiednich części wspólnej decyzji.

Artykuł 93

Monitorowanie i stosowanie wspólnej decyzji w sprawie minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych

1. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje wyniki dyskusji, o których mowa w art. 92 ust. 3, organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych, jeżeli od unijnej jednostki dominującej wymaga się podjęcia konkretnych działań w celu spełnienia minimalnego wymogu dotyczącego funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na zasadzie skonsolidowanej lub indywidualnej.
2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych przekazują wyniki dyskusji, o których mowa w art. 92 ust. 4, grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli od jednostek zależnych grupy objętych ich jurysdykcją wymaga się podjęcia konkretnych działań w celu spełnienia minimalnego wymogu dotyczącego funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na zasadzie skonsolidowanej lub indywidualnej.
3. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje wyniki procesu, o którym mowa w ust. 2, innym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych.
4. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych monitorują stosowanie wspólnej decyzji w sprawie minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym, na poziomie jednostki dominującej i każdej jednostki zależnej w odniesieniu do wszystkich podmiotów grupy podlegającej wspólnej decyzji oraz na poziomie skonsolidowanym.

Podsekcja 2

Postępowanie w przypadku braku wspólnej decyzji na poziomie skonsolidowanym

Artykuł 94

Wspólne decyzje podjęte na poziomie każdej jednostki zależnej w przypadku braku wspólnej decyzji na poziomie skonsolidowanym

W przypadku braku wspólnej decyzji na poziomie skonsolidowanym lub na poziomie jednostki dominującej zgodnie z art. 45 ust. 9 dyrektywy 2014/59/UE grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych dążą do podjęcia wspólnej decyzji w sprawie poziomu minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, który ma zostać zastosowany w odniesieniu do każdej odpowiedniej jednostki zależnej na poziomie indywidualnym.

We wspólnej decyzji uwzględnia się minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych ustalony na poziomie skonsolidowanym i na poziomie jednostki dominującej przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a w odniesieniu do sporządzania, podejmowania, przekazywania wspólnej decyzji i monitorowania jej stosowania na poziomie minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, który ma zostać zastosowany w odniesieniu do każdej odpowiedniej jednostki zależnej na poziomie indywidualnym, postępuje się zgodnie ze wszystkimi etapami określonymi w art. 90–93, innymi niż te, które odnoszą się do ustalania minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym lub na poziomie jednostki dominującej.

Artykuł 95

Elementy przekazywania indywidualnych decyzji

1. W przypadku braku wspólnej decyzji podjęta przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji decyzja w sprawie minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym i na poziomie jednostki dominującej jest przekazywana na piśmie członkom kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w formie dokumentu zawierającego wszystkie następujące elementy:

- a) nazwę grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) nazwę unijnej jednostki dominującej i nazwy innych podmiotów objętych tą jurysdykcją, do których ma zastosowanie wspólna decyzja;
- c) odniesienia do obowiązującego prawa unijnego i krajowego dotyczące przygotowania, finalizacji i stosowania decyzji, w szczególności odniesienia do wszelkich dodatkowych kryteriów określonych przez państwo członkowskie, w których unijna jednostka dominująca uzyskuje zezwolenie i na podstawie których określa się minimalny wymóg dotyczący funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych;
- d) datę podjęcia decyzji;
- e) minimalny wymóg dotyczący funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym oraz termin spełnienia tego wymogu, w stosownych przypadkach wraz z odpowiednim uzasadnieniem ustanowienia minimalnego wymogu dotyczącego funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na tym poziomie, uwzględniając kryteria oceny, o których mowa w art. 45 ust. 6 lit. a)–f) dyrektywy 2014/59/UE;
- f) minimalny wymóg dotyczący funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie unijnej jednostki dominującej, chyba że przyznano odstępstwa zgodnie z art. 45 ust. 11, oraz termin spełnienia tego wymogu, w stosownych przypadkach wraz z odpowiednim uzasadnieniem ustanowienia minimalnego wymogu dotyczącego funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na tym poziomie, uwzględniając kryteria oceny, o których mowa w art. 45 ust. 6 lit. a)–f) dyrektywy 2014/59/UE;
- g) nazwiska zaangażowanych członków i obserwatorów kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z warunkami udziału obserwatorów w procedurze wspólnej decyzji wraz ze streszczeniem poglądów wyrażonych przez te organy oraz informacjami na temat kwestii prowadzących do braku zgody;
- h) uwagi grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na temat opinii wyrażonych przez członków i obserwatorów kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności dotyczących kwestii prowadzących do braku zgody;
- i) w przypadku gdy decyzja w sprawie minimalnego wymogu dotyczącego funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych stanowi, że wymóg ten został częściowo spełniony na poziomie skonsolidowanym lub indywidualnym w odniesieniu do unijnej jednostki dominującej z wykorzystaniem umownych instrumentów umorzenia lub konwersji długu, decyzja zawiera również szczegółowe informacje wykazujące w sposób zadowalający grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, że instrumenty kwalifikują się jako umowne instrumenty umorzenia lub konwersji długu zgodnie z kryteriami określonymi w art. 45 ust. 14 dyrektywy 2014/59/UE.

2. W przypadku braku wspólnej decyzji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych podejmujące własne decyzje dotyczące minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie indywidualnym przekazują grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokument zawierający wszystkie następujące elementy:

- a) nazwę organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwego dla jednostki zależnej podejmującego decyzję;

- b) nazwy jednostek zależnych grupy objętych jego jurysdykcją, do której odnosi się i ma zastosowanie dana decyzja;
 - c) odniesienia do obowiązującego prawa unijnego i krajowego dotyczące przygotowania, finalizacji i stosowania decyzji, w szczególności odniesienia do wszelkich dodatkowych kryteriów określonych przez państwa członkowskie, w których te jednostki zależne grupy uzyskują zezwolenie i na podstawie których określa się minimalny wymóg dotyczący funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych;
 - d) datę podjęcia decyzji;
 - e) minimalny wymóg dotyczący funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, który ma zostać zastosowany do jednostki zależnej na poziomie indywidualnym, oraz termin spełnienia tego wymogu, w stosownych przypadkach wraz z odpowiednim uzasadnieniem ustanowienia minimalnego wymogu dotyczącego funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na tym poziomie, uwzględniając kryteria oceny, o których mowa w art. 45 ust. 6 lit. a)–f) dyrektywy 2014/59/UE;
 - f) nazwę grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wraz ze streszczeniem poglądów wyrażonych przez ten organ oraz informacjami na temat kwestii prowadzących do braku zgody;
 - g) uwagi organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwego dla jednostki zależnej dotyczące poglądów wyrażonych przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności na temat kwestii prowadzących do braku zgody;
 - h) w przypadku gdy decyzja w sprawie minimalnego wymogu dotyczącego funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych stanowi, że wymóg ten został częściowo spełniony na poziomie jednostki zależnej z wykorzystaniem umownych instrumentów umorzenia lub konwersji długu, decyzja zawiera również szczegółowe informacje wykazujące w sposób zadowalający odpowiedni organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla jednostki zależnej, że instrumenty kwalifikują się jako umowne instrumenty umorzenia lub konwersji długu zgodnie z kryteriami określonymi w art. 45 ust. 14 dyrektywy 2014/59/UE.
3. Jeżeli przeprowadzono konsultacje z EUNB, decyzje podjęte w przypadku braku wspólnej decyzji zawierają wyjaśnienie przyczyn niezastosowania się do wskazówek EUNB.

Artykuł 96

Przekazywanie indywidualnych decyzji w przypadku braku wspólnej decyzji

1. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji w sprawie minimalnych wymogów dotyczących funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych na poziomie skonsolidowanym, na poziomie jednostki dominującej i każdej jednostki zależnej przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych w terminie, o którym mowa w art. 45 ust. 9 lub 10 dyrektywy 2014/59/UE, odpowiednie organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych przekazują grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wszystkie podjęte decyzje w formie pisemnej oraz nie później niż z upływem tego z następujących terminów, który przypada najpóźniej:
- a) po upływie miesiąca od upływu terminu, o którym mowa w art. 45 ust. 9 lub 10 dyrektywy 2014/59/UE, w stosownych przypadkach;
 - b) po upływie miesiąca od zapewnienia przez EUNB jakiegokolwiek doradztwa w następstwie wniosku dotyczącego konsultacji zgodnie z art. 18 ust. 5 akapit drugi dyrektywy 2014/59/UE;
 - c) po upływie miesiąca od podjęcia przez EUNB jakiegokolwiek decyzji zgodnie z art. 45 ust. 9 akapit trzeci lub art. 45 ust. 10 akapit piąty dyrektywy 2014/59/UE bądź jakiegokolwiek innego terminu określonego przez EUNB w tego rodzaju decyzji.
2. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez zbędnej zwłoki powiadamia pozostałych członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o swojej decyzji i decyzjach, o których mowa w ust. 1.

SEKCJA IV

Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja grup transgranicznych

Podsekcja 1

Decyzja w sprawie konieczności przygotowania grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z wymogami art. 91 i 92 dyrektywy 2014/59/UE

Artykuł 97

Proces podejmowania decyzji w sprawie konieczności przygotowania grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Proces oceny konieczności przygotowania grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji składa się z następujących kroków, które mają zostać zrealizowane:

- 1) dialog, w możliwym zakresie, w sprawie konieczności przygotowania grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz uwspólniania mechanizmów finansowania;
- 2) opracowanie projektu oceny lub projektu decyzji w sprawie konieczności przygotowania grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przekazanie członkom kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 3) konsultacja pomiędzy członkami kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sprawie projektu lub projektu decyzji w sprawie konieczności przygotowania grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 4) finalizacja oceny lub decyzji w sprawie konieczności przygotowania grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i przekazanie do kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 98

Dialog w sprawie konieczności przygotowania grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w art. 81 ust. 3 lit. a)–h) dyrektywy 2014/59/UE, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dąży do zorganizowania dialogu zgodnie z ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, angażując przynajmniej tych członków kolegium, którzy są organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla jednostek zależnych.
2. Do celów ust. 1 grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje członkom następujące informacje:
 - a) otrzymane powiadomienie;
 - b) swój wniosek w sprawie tematów, o których mowa w ust. 3;
 - c) termin, w jakim należy zakończyć dialog.
3. Dialog dotyczy następujących kwestii:
 - a) czy zgodnie z art. 91 lub 92 dyrektywy 2014/59/UE restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja odpowiednio jednostki zależnej lub unijnej jednostki dominującej miałyby wymiar grupowy i czy wymagałyby sporządzenia grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - b) czy podstawą planu finansowania powinno być uwspólnienie krajowych mechanizmów finansowania zgodnie z art. 107 dyrektywy 2014/59/UE.

Artykuł 99

Przygotowanie i przekazanie projektu oceny lub projektu decyzji w sprawie konieczności przygotowania grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Do celów przeprowadzenia oceny konieczności ustanowienia grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w kontekście art. 91 ust. 1–4 dyrektywy 2014/59/UE grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządza projekt oceny po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w art. 91 ust. 1 tej dyrektywy.
2. Do celów podjęcia decyzji o tym, że grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie jest konieczny, jak określono w art. 92 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządza projekt decyzji po stwierdzeniu, że unijna jednostka dominująca spełnia warunki, o których mowa w art. 32 i 33 tej dyrektywy, i że nie ma zastosowania żaden z warunków, o których mowa w art. 92 ust. 1 lit. a)–d) dyrektywy 2014/59/UE.
3. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględnia w stosownych przypadkach wyniki dialogu do celów przygotowania projektu oceny lub decyzji.
4. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji projekt oceny lub decyzji, w którym określono:
 - a) do celów stosowania art. 91 dyrektywy 2014/59/UE jego opinię dotyczącą prawdopodobnego wpływu, jaki zgłoszone działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub środki postępowania upadłościowego mogą mieć na grupę lub podmioty powiązane w innych państwach członkowskich, a także w szczególności opinię dotyczącą tego, czy działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki sprawiłyby, że prawdopodobnie zostałyby spełnione warunki dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotu powiązanego w innym państwie członkowskim;
 - b) do celów stosowania art. 92 dyrektywy 2014/59/UE opinię w sprawie niestosowania któregokolwiek z warunków grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 92 ust. 1 tej dyrektywy, uwzględniając odpowiednio warunki, o których mowa w ust. 2 tego artykułu;
 - c) opinię dotyczącą konieczności uwspólnienia mechanizmów finansowania na potrzeby planu finansowania zgodnie z art. 107 dyrektywy 2014/59/UE.
5. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji załącza do projektu oceny lub decyzji wszelkie istotne informacje, które otrzymał na podstawie art. 81, 82, 91 lub 92 dyrektywy 2014/59/UE, i określa jednoznaczny termin na wyrażanie wątpliwości lub poglądów rozbieżnych względem projektu oceny lub decyzji przez członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
6. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje projekt oceny lub decyzji kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez zbędnej zwłoki i w stosownych przypadkach z poszanowaniem terminu określonego w art. 91 dyrektywy 2014/59/UE.

Artykuł 100

Konsultacje dotyczące projektu oceny lub decyzji w sprawie konieczności przygotowania grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Członkowie kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, którzy otrzymują projekt oceny lub decyzji, wyrażają ewentualne istotne rozbieżności w ich poglądach lub ewentualne wątpliwości.
2. Istotne rozbieżności w poglądach oraz wątpliwości wskazuje się wyraźnie na piśmie; mogą one być składane w formie elektronicznej i uzasadnia się je w pełni.
3. Istotne rozbieżności w poglądach oraz wątpliwości wyrażane są jedynie bez zbędnej zwłoki, uznając pilny charakter sytuacji, oraz w wyznaczonym terminie.

4. Po upływie terminu grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjmuje domniemanie zgody członków, którzy nie zgłosili żadnych istotnych rozbieżności w poglądach ani wątpliwości.

Artykuł 101

Finalizacja oceny lub decyzji w sprawie konieczności przygotowania grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Po upływie terminu konsultacji grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez zbędnej zwłoki oraz z uwzględnieniem terminu określonego w art. 91 dyrektywy 2014/59/UE w stosownych przypadkach finalizuje ocenę lub decyzję w sprawie konieczności przygotowania grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Ostateczna ocena lub decyzja zawiera również opinię dotyczącą potrzeby uwspólnienia krajowych mechanizmów finansowania na potrzeby planu finansowania zgodnie z art. 107 dyrektywy 2014/59/UE oraz uwzględnia wątpliwości i rozbieżności w poglądach wyrażone w trakcie konsultacji, w stosownych przypadkach ze zmianami.

2. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje uzasadnienie odnośnej oceny lub decyzji, że grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie jest wymagany tylko wtedy, gdy podczas konsultacji wyrażone zostały istotne rozbieżności w poglądach oraz wątpliwości.

3. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje wyjaśnienie powodów, dla których w ostatecznej ocenie nie uwzględnia opinii EUNB, jeżeli przeprowadzono konsultacje z EUNB.

4. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez zbędnej zwłoki przekazuje ostateczną ocenę lub decyzję członkom kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uczestniczącym w tym procesie.

5. Jeżeli grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uważa, że konieczny jest grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wspomniany organ może zdecydować, by nie przekazywać ostatecznej oceny lub decyzji, jak przewidziano w ust. 4, a następnie przejść do stosowania procedury przygotowania grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonej w art. 102.

Podsekcja 2

Procedura wspólnej decyzji w sprawie grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Artykuł 102

Procedura wspólnej decyzji w sprawie grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Procedura podjęcia wspólnej decyzji w sprawie grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zaproponowanego zgodnie z art. 91 ust. 4 lub art. 92 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE obejmuje następujące działania, które należy wdrożyć:

- 1) przygotowanie projektu grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz przekazanie go członkom kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 2) konsultacje w sprawie projektu grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji co najmniej między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla podmiotów objętych grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 3) przygotowanie i przekazanie wspólnej decyzji w sprawie grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych objętych grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 4) finalizacja wspólnej decyzji w sprawie grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie art. 91 ust. 7 lub art. 92 ust. 3 dyrektywy 2014/59/UE;
- 5) przekazanie wyników wspólnej decyzji członkom kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 103

Przygotowywanie i przekazywanie projektu grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Projekt grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest sporządzany przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 91 ust. 6 dyrektywy 2014/59/UE i zawiera następujące elementy:

- a) opis ewentualnych środków, które należy wprowadzić w życie w celu zapewnienia możliwości uruchomienia grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w przyszłości;
- b) opis ewentualnych prawnych lub regulacyjnych warunków wstępnych, które muszą być spełnione w celu wykonania grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- c) ramy czasowe realizacji grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak również harmonogram i kolejność poszczególnych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które należy podjąć;
- d) podział zadań i obowiązków w zakresie koordynacji działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, komunikacji zewnętrznej i komunikacji wewnętrznej z członkami kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz dane kontaktowe członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- e) plan finansowania na podstawie art. 107 dyrektywy 2014/59/UE w stosownych przypadkach i z uwzględnieniem konieczności uwspólnienia mechanizmów finansowania.

2. Do celów art. 91 ust. 6 lit. a) dyrektywy 2014/59/UE grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewnia, by projekt grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmował:

- a) wyjaśnienie, dlaczego należy zastosować alternatywny wariant planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 13 dyrektywy 2014/59/UE, w tym dlaczego proponowane działania uznaje się za skuteczniejsze pod względem zrealizowania celów i zasad restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31 i 34 tej dyrektywy, niż strategie i działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziane w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) identyfikację i opis elementów grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które stanowią odejście od planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 13 dyrektywy 2014/59/UE.

3. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dostarcza projekt programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji członkom kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez zbędnej zwłoki i w wyznaczonym terminie:

- a) do celów konsultacji zgodnie z art. 104;
- b) do celów sfinalizowania wspólnej decyzji w sprawie grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 106.

4. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji opracowuje i przedstawia projekt grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez zbędnej zwłoki oraz w stosownych przypadkach z uwzględnieniem terminów określonych w art. 91 dyrektywy 2014/59/UE.

5. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewnia, by terminy określone w ust. 3 były odpowiednio do celów wyrażenia przez organy ich poglądów, w stosownych przypadkach z uwzględnieniem terminu określonego w art. 91 dyrektywy 2014/59/UE.

Artykuł 104

Konsultacje w sprawie grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Członkowie kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, którzy otrzymują projekt grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 103 ust. 3, wyrażają ewentualne istotne rozbieżności w swych poglądach lub ewentualne wątpliwości.

2. Istotne rozbieżności w poglądach oraz wątpliwości mogą dotyczyć wszystkich aspektów projektu grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym:
 - a) ewentualnych przeszkód w prawie krajowym lub innego rodzaju przeszkód w realizacji grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie ze strategią i działaniami w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - b) wszelkich odpowiednich aktualizacji informacji przedłożonych w celu uwspólnienia mechanizmów finansowania, które mogłyby mieć wpływ na realizację planu finansowania;
 - c) wpływu grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub planu finansowania na jednostki zależne objęte grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odpowiednich państwach członkowskich.
3. Istotne rozbieżności w poglądach oraz wątpliwości należy jasno określić na piśmie; mogą one być przedstawiane w formacie elektronicznym i uzasadnia się je w pełni.

Istotne rozbieżności w poglądach oraz wątpliwości wyraża się bez zbędnej zwłoki, uznając pilny charakter sytuacji, oraz w terminie wyznaczonym w art. 103 ust. 3.

4. Po upływie terminu grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyjmuje, że wszyscy członkowie, którzy nie zgłosili rozbieżności w poglądach oraz wątpliwości, wyrazili zgodę na grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 105

Przygotowywanie i przekazywanie wspólnej decyzji w sprawie grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Po upływie terminu konsultacji grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przygotowuje projekt wspólnej decyzji w sprawie grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 91 i 92 dyrektywy 2014/59/UE oraz w stosownych przypadkach jej art. 107.
2. Do celów projektu wspólnej decyzji grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji rozważa i uwzględnia wszelkie wątpliwości i rozbieżności w poglądach wyrażone w trakcie konsultacji i w stosownych przypadkach przedkłada zmiany do grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
3. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedstawia uzasadnienie dotyczące:
 - a) sposobu, w jaki należy postępować w przypadku zgłoszenia istotnych rozbieżności w poglądach oraz wątpliwości przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe dla jednostek zależnych objętych grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na potrzeby projektu wspólnej decyzji;
 - b) tego, dlaczego i w jakim stopniu nie zastosowano zalecenia EUNB w ramach grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli zostały przeprowadzone konsultacje z EUNB.
4. Projekt decyzji zawiera następujące elementy:
 - a) nazwy grupowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialnych za jednostki zależne objęte grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - b) nazwę unijnej jednostki dominującej i wykaz wszystkich podmiotów wchodzących w skład grupy, do której odnosi się i ma zastosowanie grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - c) odniesienia do mającego zastosowanie prawa unijnego i krajowego dotyczące przygotowania, finalizacji i stosowania wspólnej decyzji w sprawie grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - d) datę projektu wspólnej decyzji w sprawie grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - e) ostateczny grupowy program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w razie potrzeby wraz z uzasadnieniem zgodnie z ust. 3.

5. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje bez zbędnej zwłoki projekt wspólnej decyzji w sprawie grupowego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla podmiotów objętych grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wyznaczając termin na wyrażenie zgody na wspólną decyzję w sprawie grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 106

Finalizacja wspólnej decyzji w sprawie grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które otrzymują wspólną decyzję zgodnie z art. 105 ust. 5 i nie wyrażają sprzeciwu wobec tej decyzji, przed upływem wyznaczonego terminu dostarczają grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pisemny dowód ich zgody, który może zostać przesłany drogą elektroniczną.
2. Ostateczna wspólna decyzja w sprawie grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji składa się z ostatecznej wspólnej decyzji oraz pisemnego dowodu zgody załączonego do tego pisma.

Artykuł 107

Przekazywanie wspólnej decyzji kolegium

1. Ostateczna wspólna decyzja jest przekazywana bez zbędnej zwłoki przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym dla jednostek zależnych objętych grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przekazuje członkom kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji streszczenie wspólnej decyzji w sprawie grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Podsekcja 3

Brak zgody i decyzje podejmowane w przypadku braku wspólnej decyzji

Artykuł 108

Powiadomienie w przypadku braku zgody

1. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zgadza się z grupowym programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zaproponowanym przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odchodzi od niego lub uważa, że ze względów stabilności finansowej musi podjąć niezależne działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub zastosować środki zgodnie z art. 91 ust. 8 i art. 92 ust. 4 dyrektywy 2014/59/UE, taki organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez zbędnej zwłoki powiadamia grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o braku zgody.
2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera następujące elementy:
 - a) nazwę organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - b) nazwę podmiotu podlegającego jurysdykcji organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - c) datę powiadomienia;
 - d) nazwę grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
 - e) oświadczenie organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o jego braku zgody lub odejściu od grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bądź jego uwagę, że niezależne działania lub środki w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są odpowiednie dla danego podmiotu lub podmiotów podlegających jego jurysdykcji;

- f) szczegółowe uzasadnienie elementów grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w odniesieniu do których organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wyraża zgody lub od których odstąpił, oraz wyjaśnienie, dlaczego uważa, że właściwe są niezależne działania lub środki w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- g) szczegółowy opis działań lub środków, które wdroży organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym harmonogram i kolejność działań.
3. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informuje innych członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o powiadomieniu, o którym mowa w ust. 2.

Artykuł 109

Proces decyzyjny między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie wyrażają sprzeciwu

1. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie wyrażają sprzeciwu, jak określono w art. 91 ust. 9 i art. 92 ust. 5 dyrektywy 2014/59/UE, postępują zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 106 i 107 niniejszego rozporządzenia oraz podejmują wspólną decyzję we własnym gronie.
2. Wspólna decyzja zawiera wszystkie elementy, o których mowa w art. 106 i 107, w uzupełnieniu do informacji o braku zgody otrzymanych zgodnie z art. 108 ust. 2.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 110

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 marca 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący